

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566
(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

AN APPLICATION OF APARIHANIYADHAMMA PRINCIPLE TO EFFECTIVE LOCAL DEVELOPMENT PLAN MAKING OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN CHULAPHORN DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

SUPASIT SIRISAPAPORN

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2023

(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

หัวข้อสารนิพนธ์	:	**การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช**
ชื่อนักศึกษา	:	**ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์**
ชื่อปริญญา	:	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชา	:	**การปกครอง**
ปีพุทธศักราช	:	**2566**
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	:	**พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.**
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	**ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณบดีคณะสังคมศาสตร์ .....
(พระครูปลัดสุวัฑฒนพรหมจริยคุณ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :
ประธานกรรมการ .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ เผือกคง)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) .....
(พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.)

กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....
(ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร)

กรรมการ .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว)

กรรมการ .....
(ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา)

(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

Thematic Topic	: An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province
Student's Name	: Supasit Sirisapaporn
Degree Sought	: Master of Political Science
Program	: Government
Anno Domini	: 2023
Advisor	: Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.
Co-Advisor	: Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Political Science (Government)

Dean of Faculty of Social Sciences .....
(Phrakhrupaladsuwatthanaphromajariyakhun)

Thematic Committee :

Chairman .....
(Assoc. Prof. Dr. Chaiwat Phuakkhong)

Member (Advisor) .....
(Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.)

Member/Co-Advisor .....
(Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon)

Member .....
(Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Member .....
(Dr. Sitthipong Sitthiphataraprabha)

(Copyright of Mahamakut Buddhist University)

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : **การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ชื่อนักศึกษา : **ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์**

ชื่อปริญญา : **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชา : **การปกครอง**

ปีพุทธศักราช : **2566**

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : **พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.**

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : **ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) แนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คนโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.52) และทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสักการะเคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.51) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.50, S.D. = 0.52)

2. แนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีดังนี้ 1) ควรมีการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกภาคส่วน 2) ทุกฝ่ายต้องประชุมอย่างพร้อมเพรียง 3) ต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักการอย่างจริงจัง 4) เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 5) การให้เกียรติซึ่งกันและกันของสมาชิกในองค์กร 6) ส่งเสริมการให้เกียรติต่อสถานที่ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน และ 7) สนับสนุนและเสริมสร้างบุคลากรให้มีคุณธรรมและมีภาวะผู้นำ

คำสำคัญ การประยุกต์ใช้, หลักอปริหานิยธรรม, แผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

Thematic Topic : **An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province**

Student's Name : **Supasit Sirisapaporn**

Degree Sought : **Master of Political Science**

Program : **Government**

Anno Domini : **2023**

Advisor : **Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.**

Co-Advisor : **Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon**

The purposes of this research article is to study 1) the application of the Aparihaniyadhamma principles in the preparation of effective local development plans, and 2) guidelines for the application of the Aparihaniyadhamma principles in the efficient local development plans of sub-District administrative organizations in Chulaphorn district, Nakhon Si Thammarat province. The sample group consisted of 144 personnel of the sub-district administrative organization. Nine of key informants were selected by purposive sampling. The employed research instruments were a questionnaire and an interview form. The statistics employed for the data analysis were frequency, percentage, standard deviation, and descriptive content analysis.

The findings were as follows

1. The overall of the application of the Aparihaniyadhamma principles for making the local development plans of sub-district administrative organizations in Chulaphorn district, Nakhon Si Thammarat province was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.52). All of aspect was at the highest level, which the worship, respect, worship, and protect sacred places was the highest average ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.51), whereas, the preparedness aspect of the meeting was the lowest average ($\overline{X}$ = 4.50, S.D. = 0.52)

2. Guidelines for applying the Aparihaniyadhamma principles for making the local development plans were as follows: 1) There should be listen to opinions from all sectors 2) Everyone should attend the meeting 3) There must strictly adhere to and comply with principles and rules 4) Emphasize the participation of all parties 5) There should be mutual respect among members 6) There should promote and support the respect of places that hold the minds of the people in the community and 7) There should support and strengthen personnel from all sectors to have morality and leadership.

Keywords: Application, Aparihaniyadhamma Principle, Local Development Plan

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้เนื่องจากบุคคลหลายฝ่ายที่ได้ช่วยเหลือในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางการศึกษาด้านรัฐศาสตร์ ระดับปริญญาโท

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี และคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ที่ได้อำนวยความสะดวกในการศึกษา ตลอดหลักสูตร ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ เผือกคง ที่กรุณาเป็นประธานควบคุมการสอบ ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาในเล่มสารนิพนธ์ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. และ ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้ให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของสารนิพนธ์ ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความสะดวกด้วยดีเสมอมา ตลอดจน เพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโททุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณครอบครัว และญาติมิตรทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ที่คอยห่วงใย ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึงจบการศึกษา คุณงามความดี และประโยชน์ อันเกิดจากสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอใช้เป็นเครื่องสักการบูชาคุณ พระรัตนตรัย พระคุณของมารดา บิดา ครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่มีคุณค่ายิ่ง และขอแผ่คุณความดีนี้ให้แก่เพื่อนมนุษย์ และสรรพสัตว์ทุกรูปทุกนาม พร้อมทั้งเจ้ากรรมนายเวรในทุกภพทุกชาติด้วย เทอญ

ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์

สารบัญคำย่อ

อักษรย่อพระไตรปิฎกในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าจากพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2563): โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัยนครปฐม ในการค้นคว้า และอ้างอิง โดยมีคำย่อ และคำเต็มดังนี้

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม.	สุตฺตนฺตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค
องฺ.จตุก.	สุตฺตนฺตปิฎก อั	งฺคุตรนิกาย	จตุกกนิบาต

เลขที่เกี่ยวกับพระไตรปิฎก มีดังนี้ เลขหน้าเป็นเล่ม เลขกลางเป็นข้อ และเลขหลังเป็นหน้า เลข/ข้อ/หน้า เช่น ที.ม.(ไทย) 10/136/82-83 หมายถึง พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรคพระไตรปิฎก (ฉบับภาษาไทย) ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย เล่มที่ 10 ข้อที่ 136 หน้าที่ 82-83 เป็นต้น

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย)..... จ

บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ..... ซ

สารบัญคำย่อ..... ฌ

สารบัญ..... ญ

สารบัญภาพ..... ฐ

สารบัญตาราง..... ฑ

บทที่ 1 บทนำ..... 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

1.2 คำถามการวิจัย..... 3

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย..... 3

1.4 ขอบเขตของการวิจัย..... 3

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ..... 4

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 6

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 7

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้..... 7

2.2 หลักอปริหานิยธรรม..... 12

2.3 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น..... 25

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ..... 48

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น..... 52

2.6 บริบทพื้นที่..... 60

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 64

2.8 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย..... 68

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 69

3.1 ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง..... 69

3.2 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง..... 71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	72
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	74
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	**76**
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	77
4.2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	79
4.3 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่องการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	89
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	**107**
5.1 สรุปผลการวิจัย	108
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	112
5.3 ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	**116**
บุคลานุกรม	**121**
ภาคผนวก	**123**
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	124
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	126
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	130
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	146
ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	159
ภาคผนวก ฉ หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	173

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ช รูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 176

ประวัติผู้วิจัย 182

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น..... 36
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 68

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 70

ตารางที่ 3.2 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance)..... 70

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 77

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทุกด้าน..... 79

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง..... 80

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม..... 81

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม..... 83

ตารางที่ 4.6 สดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ..... 84

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน..... 85

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน..... 86

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ..... 88

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 มาตรา 283 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริการ การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม โดยรัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบันนี้ให้ความสำคัญกับแนวคิดในการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความสอดคล้องตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2558, หน้า 5) และสิ่งสำคัญของการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น คือ การจัดการตนเองภายใต้ “แผนพัฒนาท้องถิ่น” เพราะแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความคล่องตัว สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 13) แผนยุทธศาสตร์จังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และกำหนดให้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป (สราวุธ สืบเพ็ชร์, 2562, หน้า 1-4)

แผนพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะกำหนดทิศทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้กำหนดและนำเสนอประชาชนก่อนการเลือกตั้ง ตลอดจนทั้งที่ได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่นก่อนที่ผู้บริหารจะเริ่มปฏิบัติงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นของตนเอง รวมทั้งประสานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ซึ่งประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การจัดทำแผนพัฒนา ผู้ทรงคุณวุฒิการจัดทำแผนพัฒนา การแก้ไข การเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจะกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาท ตั้งแต่องค์การจัดทำแผนพัฒนา การจัดทำแผนพัฒนา จนถึงการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (นเรศ คนหลัก และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์, 2565, หน้า 194-195)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นช่วยให้การบริหารงานเป็นไปโดยประหยัด ทั้งเวลา แรงงานของเจ้าหน้าที่ และเงินหรือทรัพยากรของหน่วยงาน การปฏิบัติงานตามแผนทำให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติงาน ช่วยให้การอำนวยการ การแบ่งงาน การประสานงาน การตรวจสอบติดตามและควบคุมงานเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (จิราภรณ์ สามิบัติ และคณะ, 2560, หน้า 82-83) จะเห็นได้ว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ซึ่งตามหลักพุทธศาสนา พบว่า หลักอปริหานิยธรรม 7 สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากเป็นหลักธรรมที่ทำให้เกิดความเจริญทั้งส่วนตนและส่วนรวม หรือหลักปฏิบัติที่นำความสุขความเจริญมาสู่หมู่คณะ เป็นหลักธรรมที่เน้นความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ความสามัคคีของหมู่คณะ และการเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ซึ่งในแต่ละข้อ คุณธรรมแต่ละข้อ เป็นเหตุให้เกิดความสมานสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมคุณภาพในการบริหารการปกครอง และทำให้เกิดความสุขความเจริญในหลาย ๆ ด้าน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า "ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะ ทำให้เกิดความสุข” (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2550, หน้า 5) ซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญคือ 1) หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2) พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำ (และพร้อมเพรียงกันลุกขึ้นป้องกันหมู่คณะเมื่อมีภัย) 3) ไม่บัญญัติสิ่งที่มิได้บัญญัติไว้ (อันขัดต่อหลักการเดิม) ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้ (ตามหลักการเดิม) ถือปฏิบัติมั่นตามธรรม (หลักการ) ตามที่วางไว้เดิม 4) สักการะเคารพนับถือบูชาท่านผู้ใหญ่ทั้งหลาย มองเห็นความสำคัญแห่งถ้อยคำของท่านว่าเป็นสิ่งอันพึงรับฟัง 5) ให้เกียรติและคุ้มครองสตรีและกุมารีทั้งหลาย ให้อยู่ดี มิให้ถูกล่วงเกินข่มเหงรังแกหรือถูกฉุดคร่าขืนใจ 6) ให้การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถานที่สำคัญของชุมชนนั้น ๆ โดยทั่วถึงทั้งหมด และ 7) จัดให้ความอารักขา คุ้มครอง ป้องกัน อันชอบธรรม แก่พระอรหันต์ทั้งหลาย

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า หลักอปริหานิยธรรม 7 เป็นหลักธรรมที่สามารถทำให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าที่ผ่านมาการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นนำหลักอปริหานิยธรรมมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร และมีแนวทางอย่างไร ต่อการนำหลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพได้ในอนาคต

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลเป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.2 เพื่อหาแนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. ประชากรสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 232 คน (สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2565)

2. ประชากรสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นักวิเคราะห์นโยบายและแผน และข้าราชการอื่น ๆ รวม 9 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) การประชุมหารืออย่างสม่ำเสมอ 2) การพร้อมเพียงของการประชุม 3) การปฏิบัติตามหลักการเดิม 4) การให้ความสำคัญกับผู้นำ 5) การให้เกียรติซึ่งกันและกัน 6) การสักการะเคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน และ 7) การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 5 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2565-28 กุมภาพันธ์ 2566

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การประยุกต์ใช้ หมายถึง การนำหลักอปริหานิยธรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

หลักอปริหานิยธรรม หมายถึง หลักธรรมที่ทำให้เกิดความเจริญไม่มีความเสื่อมทั้งส่วนตนและส่วนรวม มุ่งเน้นให้ทุกคนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมก่อเกิดเป็นความสามัคคีและความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นยังสอนให้รู้จักหลักการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างชุมชนองค์กร หรือสถาบันให้เข้มแข็ง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในสังคมทั้งฝ่ายผู้บริหารบ้านเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนในสังคมไทย

การประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง หมายถึง การประชุมพบปะปรึกษาหารือกันของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในกิจการงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับในเหตุผลที่ถูกต้อง ที่เป็นประโยชน์สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน

การพร้อมเพรียงของการประชุม หมายถึง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าประชุม เลิกประชุม และทำกิจที่ได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุม อย่างพร้อมเพรียงกัน เพื่อสร้างความรับผิดชอบร่วมกัน ป้องกันไม่ให้เกิดการกินแหนงแคลงใจกัน ต้องให้ความสำคัญกับการประชุม ต้องทำงานของส่วนรวมให้ดี และพร้อมเพรียงกันลุกขึ้นป้องกันหมู่คณะเมื่อมีภัย

การปฏิบัติตามหลักการเดิม หมายถึง ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่บัญญัติสิ่งใหม่ ๆ หรือล้มเลิกบัญญัติเดิมตามอำเภอใจ โดยผิดหลักการเดิมที่หมู่คณะได้วางไว้ จะต้องถือปฏิบัติมั่นตามหลักการเดิมของหมู่คณะทำตามกฎระเบียบตามกติกาข้อบังคับ ตามหลักเกณฑ์ของหมู่คณะ เพื่อความเสมอภาคกัน

การให้ความสำคัญกับผู้นำ หมายถึง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ ต้องให้ความเคารพ และรับฟังความคิดเห็นคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนาน

การให้เกียรติซึ่งกันและกัน หมายถึง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ ให้เกียรติและคุ้มครองสตรีและกุมารีทั้งหลาย ให้อยู่ดี มิให้ถูกล่วงเกินข่มเหงรังแกหรือถูกฉุดคร่าขืนใจ

การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน หมายถึง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ ให้การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถานที่สำคัญของชุมชนนั้น ๆ โดยทั่วถึงทั้งหมด เพื่อให้เป็นเครื่องเตือนความทรงจำ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นศูนย์รวมใจของหมู่ชน

การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการสนับสนุน ปกป้อง และส่งเสริมคนดี รวมทั้งคัดเลือกหรือเลือกตั้งคนดี มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ ถือว่าเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น กระบวนการ วิธีการหรือการกระทำใด ๆ ที่นำไปสู่ผลสำเร็จ โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อันได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ แรงงาน เงินทุน และวิธีการดำเนินการหรือประกอบการ ที่มีคุณภาพสูงสุดในการดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ เป็นการนำปัญหา ความต้องการของท้องถิ่นมาพิจารณา และวิเคราะห์เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย ภารกิจและแนวทางในการทำงาน อย่างเป็นระบบ เป็นการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยคำนึงถึงผลกระทบที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับ และความต้องการของประชาชน รวมทั้งนโยบายของท้องถิ่นนั้น

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ 1) 18-30 ปี, 2) 31-40 ปี, 3) 41-50 ปี, 4) 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, 2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., 3) ระดับอนุปริญญา/ปวส., 4) ระดับปริญญาตรี 5) สูงกว่าปริญญาตรี

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตำแหน่ง คือ 1) ผู้บริหารท้องถิ่น 2) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 3) พนักงานส่วนตำบล 4) ลูกจ้างประจำ และ 5) พนักงานจ้าง

รายได้ หมายถึง หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท, 2) 10,001-15,000 บาท, 3) 15,001-20,000 บาท, 4) 20,001 บาทขึ้นไป

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.6.2 ทำให้ได้แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.6.3 สามารถนำผลการวิจัยและแนวทางการนำหลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพได้ในอนาคต

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการดำเนินวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้

2.2 หลักอปริหานิยธรรม

2.3 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.6 บริบทพื้นที่

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้

ธนัณชัย สิงห์มาตย์ (2555, หน้า 25) กล่าวว่า การประยุกต์ หมายถึง การนำบางสิ่งมาใช้ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสภาวะที่เฉพาะเจาะจง คำว่าบางสิ่ง คือ ทฤษฎี แนวคิด หลักการ และแม้กระทั่งความรู้อย่างใดอย่างหนึ่ง การประยุกต์ในความโดยทั่วไปอาจเป็นความหมายที่แคบ แต่เอกสารฉบับนี้ได้ขยายความหมายของการประยุกต์ดังนี้

1. การประยุกต์เป็นการนำ ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ
2. การประยุกต์เป็นการนำเอาความรู้สาขาหนึ่งมาปรับใช้กับอีกสาขาหนึ่ง
3. การประยุกต์เป็นการปรับใช้มิใช่การลอกเลียน
4. การประยุกต์เป็นการนำบางส่วนของบางสิ่งมาใช้
5. การประยุกต์นำสิ่งหนึ่งมาปรับใช้ในบทบาทหน้าที่ใหม่ เพื่อ เป้าหมายใหม่

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554, หน้า 8) กล่าวว่า การประยุกต์ หมายถึง การนำบางสิ่งมาใช้ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสภาวะที่เฉพาะเจาะจง "บางสิ่ง" ที่นำมาใช้ประโยชน์นั้น

อาจเป็นทฤษฎี หลักการ แนวคิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และนำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยปรับให้เข้ากับบริบทแวดล้อมที่เป็นอยู่อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ "บางสิ่ง" นั้นอาจเป็นวัตถุสิ่งของที่นำมานอกเหนือ บทบาทหน้าที่เดิมให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การประยุกต์เป็นการนำทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไปปรับใช้ให้เกิด ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ มักมีการประยุกต์ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้จริง ในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพราะมีความเป็นรูปธรรมมากกว่า การประยุกต์เป็นการนำสิ่งหนึ่ง หรือแนวคิดหนึ่ง มาปรับใช้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง การประยุกต์จึงแตกต่างจากการลอกเลียนแบบ การลอกเลียนเป็น การนำสิ่งที่อยู่ในบริบทหนึ่งมาใช้ในอีกบริบทหนึ่งทั้งหลักการ วิธีการ และรูปแบบ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ในบริบทที่แตกต่าง กัน คนที่คิดเชิงประยุกต์ได้ดีจะสามารถนำ สิ่งหนึ่งมาใช้ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างลงตัว โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น

สมองจะคิดประยุกต์เมื่อ ?

1. ในปัญหาที่มีจำกัด สมองจะพยายามนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาโดยวิธีการทดแทนคุณสมบัติ สมองจะทำการเทียบเคียง มโนทัศน์เชิงนามธรรมเพื่อหาตัวร่วมหรือคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน ของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อหาความเป็นไปได้ในการนำมาทดแทน สมองอาจจะใช้วิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาโดยการหาสิ่งทดแทน อาทิการใช้วิธี "ลองผิดลองถูก" เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ถ้าวิธีการที่ใช้ไม่ประสบความสำเร็จจะมีการเปลี่ยนไปใช้วิธีการอื่นแทน

2. สมองนำความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เรารู้ว่า กฎ หลักการ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น สิ่งของนั้นคืออะไร รู้ว่าเมื่อใดจึงต้องใช้กฎนี้ รู้ว่าจะต้องนำมาใช้ได้อย่างไรเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง ความรู้ที่เรามีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะช่วยให้เราตัดสินใจในเรื่องที่เกิดขึ้นได้ดีกว่าไม่มีความรู้ และจะดียิ่งขึ้น ถ้าไม่เพียงแต่มีความรู้แต่สามารถประยุกต์ความรู้นั้นไปใช้ในชีวิต ประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม สิ่งใหม่ ๆ มากมายเกิดจากการประยุกต์ความรู้ที่มีอยู่ให้เป็น สิ่งที่ใช้ประโยชน์ได้ การประยุกต์ช่วยให้เกิดการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองเป้าหมายใหม่ วัตถุประสงค์ใหม่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคนเราจะมีความสามารถในการคิดประยุกต์เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอยู่แล้ว แต่ยังมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ระหว่างคนที่มีทักษะความสามารถในการคิดประยุกต์กับคนที่ปราศจากทักษะในการคิดประยุกต์ อาทิ คนที่มีทักษะการคิดเชิงประยุกต์ จะปฏิเสธการลอกเลียนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความไม่เหมาะสมที่อาจเกิดตามมา แต่จะสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทใหม่ รู้ว่าควรนำความรู้มาใช้อย่างไร รู้ว่าจะนำส่วนใดมาใช้ รู้ว่าจะใช้เมื่อใด เพื่อตองสนองวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้มากที่สุด คนที่คิดเชิงประยุกต์จะเป็นนักพัฒนา และนักสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้มากกว่าคนที่ปราศจากความสามารถในการคิดด้านนี้

การคิดเชิงประยุกต์

การคิดเชิงประยุกต์ หมายถึง ความสามารถในการนำบางสิ่งมาปรับใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อม และเวลาในขณะนั้น เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การประยุกต์อาจทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ โดยทิศทางใหม่ ทั้งนี้อาจไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด แต่เป็นการพยายามคิดเพื่อหาทางใช้ประโยชน์ของสิ่งที่มีอยู่มากกว่าเดิม เพื่อใช้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด

การคิดเชิงประยุกต์อาจเข้าไปมีบทบาทสำคัญต่อการคิดสร้างสรรค์ โดยในขั้นแรกของการคิดสร้างสรรค์มักจะเริ่มต้นด้วยการระดมความคิดใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เน้นปริมาณความคิดมากกว่าคุณภาพ ความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นมาได้นั้นอาจจะมีความคิดในเรื่องของการนำของสิ่งหนึ่งมารวมกับอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เป็นสิ่งใหม่ที่ตอบสนองวัตถุประสงค์นั้นได้เช่น ผลิตเป็นสินค้าใหม่ที่น่าจะจำหน่ายได้ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย วิธีการที่แปลกใหม่ เป็นต้น

การคิดเชิงประยุกต์ทำหน้าที่เป็นเหมือนขั้นที่สองของการคิดสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการนำมาใช้ความเหมาะสม เมื่อนำมาใช้ในบริบทนั้น ๆ และพิจารณาว่าควรนำส่วนใดมาใช้ ควรปรับเปลี่ยนอย่างไร รวมถึงการวิเคราะห์ว่าเมื่อนำมาใช้แล้วจะเกิดผลดีผลเสียอย่างไร คนที่ช่างคิดสร้างสรรค์มักจะเป็นนักคิดเชิงประยุกต์ที่ประสบความสำเร็จด้วย ผลงานสร้างสรรค์จำนวนไม่น้อยในโลกเป็นผลผลิตของการคิดเชิงประยุกต์ การคิดชิงประยุกต์จะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความยืดหยุ่นทางความคิด พยายามฝึกให้ไม่ยึดติดกับบทบาทหน้าที่เดิม ๆ แต่สามารถขยายขอบเขตเพื่อใช้ประโยชน์ได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

การไม่คิดเชิงประยุกต์อย่างรอบคอบอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น สิ่งที่มีลักษณะเป็นแนวคิดเชิงนามธรรมอันได้แก่ แนวคิดเพื่อ แก้ปัญหาใด ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้น กรอบแนวคิดทางคุณธรรม หรือแนวคิดใด ๆ ก็ตามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้คนปฏิบัติตาม จำเป็นต้องมีการประยุกต์เป็นแนวทางปฏิบัติ เช่น ออกเป็นกฎหมายระเบียบปฏิบัติข้อบังคับ มีรูปแบบปฏิบัติ วิธีการ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามแนวคิดนั้น แต่แนวคิดเชิงนามธรรมจำนวนมาก ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในภาคปฏิบัติได้ด้วย สาเหตุประการสำคัญ อันได้แก่ ขัดแย้งกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความต้องการของผู้ปฏิบัติ หรือไม่เหมาะสมกับยุคสมัย เป็นต้น

ดังนั้น การนำแนวคิดใด ๆ สู่ภาคปฏิบัติจำเป็นต้องมีการประยุกต์สิ่งนั้นเพื่อให้คนยอมรับในหลักการ เห็นพ้องกันในแนวคิดก่อน จนกระทั่ง ยินดี ที่จะปฏิบัติร่วมกัน การประยุกต์แนวคิดที่มีลักษณะเป็นนามธรรมสู่ความเป็นรูปธรรมนี้ จำเป็นต้องใช้การคิดเชิง ประยุกต์อย่างเหมาะสม เพื่อทำให้แนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจ และสามารถกระทำตามได้ เช่น หากต้องการให้คนสวมหมวกกันน็อค ต้องเริ่มตั้งแต่การรณรงค์ให้คนเห็นความสำคัญของการสวมหมวกกันน็อค โดยการทำประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การจัดการรณรงค์เผยแพร่ความรู้การชี้ให้คน

เห็นความสำคัญของชีวิต การเห็นคุณค่าความปลอดภัย อาจจะใช้วิธีการอ้างสถิติผู้เสียชีวิต เนื่องจากอุบัติเหตุลักษณะนี้ และผลเสียที่จะเกิดขึ้นแก่ครอบครัว หลังจากนั้นอาจจะต้องสนับสนุนการผลิตหมวกกันน็อค ที่ได้มาตรฐานในราคาต่ำเพื่อที่ประชาชนจะเป็นเจ้าของได้ วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้เกิดการยอมรับได้ง่ายกว่าการออกกฎหมายบังคับใช้ทันที การพัฒนาวิธีคิดเชิงประยุกต์จะเน้นการพัฒนาความสามารถในการนำมาใช้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากบริบทขณะนั้นเป็นสำคัญ การคิดเชิงประยุกต์เป็นการพัฒนาทักษะการคิดที่สำคัญอีกมิติหนึ่ง จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลสำคัญหลายประการ อาทิ

1. การคิดเชิงประยุกต์ช่วยลดข้อจำกัดในการแก้ปัญหาของสมอง

คนที่ความคิดไม่ยึดติดกับบทบาทหน้าที่จะคิดเชิงประยุกต์ได้ดี เพราะจะมีมุมมองที่หลากหลาย สามารถประยุกต์สิ่ง ๆ เดียวให้สามารถ ปรับใช้ได้ในหลาย ๆ บริบทสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะโดยไม่ขึ้นอยู่กับว่าเคยใช้มาก่อนหรือไม่ จึงทำให้แก้ปัญหาได้ดีกว่าคนอื่น เพราะมีทางออกที่ไม่จำกัด นอกจากนี้การคิดเชิงประยุกต์ยังช่วยให้สามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็วมากขึ้น เพราะไม่ยึดติดกับวัตถุประสงค์หรือบทบาทหน้าที่ของสิ่งนั้น ทำให้แม้ไม่มีคำตอบที่ชัดเจน แต่เราจะพยายามค้นหา ความเป็นไปได้จากสิ่งที่มีอยู่ และนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาในเวลานั้นได้

2. การคิดเชิงประยุกต์ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แตกต่าง

แนวคิดดี ๆ หากเราไม่ประยุกต์เข้ากับบริบทให้เหมาะสมอาจจะประสบความล้มเหลวเมื่อนำมาใช้ เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่ที่ขัดแย้งกับ วิถีชีวิตประจำวัน ความเคยชินค่านิยมของผู้ปฏิบัติไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา สถานการณ์หรือขัดกับบริบทความเคยชินของสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมภายใต้บริบทแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อให้คนสามารถรับแนวคิดที่เราต้องการนำเสนอได้

3. การคิดเชิงประยุกต์ช่วยเพิ่มศักยภาพของการคิดสร้างสรรค์

การคิดสร้างสรรค์ เป็นการระดมความคิดที่แตกต่างหลากหลาย เป็นความคิดนอกกรอบวงความคิด หรือความรู้เดิม ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ที่ใช้การได้ดี และเหมาะสมมากยิ่งกว่าเดิม ส่วนหนึ่งของการคิดสร้างสรรค์เกิดจากการประยุกต์สิ่งหนึ่ง เข้ากับอีกสิ่งหนึ่ง จนกลายเป็นสิ่งใหม่ ที่ไม่เคยมีมาก่อน

4. การคิดเชิงประยุกต์ช่วยให้ลดการลอกเลียนแบบลดอาการวัวหายล้อมคอก

การคิดเชิงประยุกต์จะช่วยให้เราไม่ด่วนฉกฉวยความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งมาใช้ แต่ช่วยให้เกิดการคิดใคร่ครวญว่าจะนำมาใช้อย่างเหมาะสมได้อย่างไร ซึ่งจะช่วยลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาภายหลัง เนื่องจากก่อนที่จะนำสิ่งใดมาประยุกต์ใช้จะต้องมีการคิดพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมมากที่สุดในเป้าหมายใหม่ วัตถุประสงค์ใหม่จึงช่วยป้องกันการเกิดปัญหาเมื่อต้องนำสิ่งใด สิ่งหนึ่งมาใช้

5. การคิดเชิงประยุกต์เป็นแนวทางนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ

การมีเครื่องมือที่ประยุกต์ประโยชน์จากความรู้อื่น ๆ มาใช้จะช่วยพัฒนาความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้น ๆ หรือพัฒนานวัตกรรมของ สิ่งประดิษฐ์ ต่าง ๆ ให้ทันสมัยต่อไปได้อย่างไม่หยุดยั้ง อย่างไรก็ตามการที่เราจะเป็นนักคิดเชิงประยุกต์ที่ดีได้นั้นจำเป็นต้องพัฒนาทัศนคติ และนิสัยต่าง ๆ เหล่านี้ให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย อาทิ

1) เป็นนักพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่ง นักพัฒนาที่มีความปรารถนาที่จะทำให้สิ่งที่มีอยู่ดีขึ้นอยู่เสมอ เป็นคนที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่พยายามตรวจสอบอยู่เสมอว่ามีอะไรต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบ้างหรือไม่ นอกจากนี้ยังเป็นคนที่ช่างสังเกต ช่างเรียนรู้ และพยายามดึง ส่วนดีที่พบเห็นจากภายนอกมาปรับใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาสิ่งที่ตนเองมีอยู่ให้ดีขึ้น

2) เป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ความจำกัดของทรัพยากร ทำให้นักเศรษฐศาสตร์พยายาม ใช้สิ่งที่มีอยู่อย่าง คุ้มค่ามากที่สุด เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

3) ใช้ความรู้คู่การเรียนรู้ ความรู้ที่เรามีจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานิสัยการคิดเชิงประยุกต์ ถ้าเราเป็นคนที่ไม่เพียง แต่มีความรู้แต่ตั้งมั่นที่จะใช้ความรู้นั้นประยุกต์ใช้ประโยชน์ในบริบทต่าง ๆ ในแง่มุมใหม่ ๆ โดยต่อยอดพัฒนาความรู้นั้นอยู่เสมอ

4) ยืดหยุ่น และแง่บวก นักคิดเชิงประยุกต์ต้องเป็นคนที่มีความยืดหยุ่นทางความคิด ไม่ยึดติดในกรอบบทบาทหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ของสิ่งใด และต้องเป็นคนที่มีความคิดแง่บวก พยายามหาสิ่งที่พอจะช่วยแก้ปัญหาได้คัดเลือก คุณสมบัติที่พอจะทดแทนกันได้ แม้จะไม่เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ย่อมช่วยให้ปัญหาในเวลานั้นลดน้อยลงไปได้

5) มีความสามารถในการคิดมิติอื่น ๆ การคิดเชิงประยุกต์เกี่ยวข้องกับการคิดในมิติอื่น ๆ อย่างแยกกันลำบาก เพราะการประยุกต์เรื่องใด ๆ มาใช้จำเป็นต้องพึ่งพาการคิดในมิติอื่น ๆ ร่วมด้วย อาทิ

5.1) ความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์จะช่วยในการค้นหาสิ่งที่จะนำ มาใช้ประยุกต์ได้อย่างรวดเร็ว การหาสิ่งทดแทนจะรวดเร็วขึ้นมาก

5.2) ความสามารถในการคิดเชิงเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ในด้านต่าง ๆ เพื่อคัดเลือกสิ่งที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ตอบสนองต่อ วัตถุประสงค์มาใช้ ประโยชน์ได้

5.3) ความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์คิดแตกแขนงความรู้ที่มีอยู่ให้ขยายในขอบเขตที่จะนำไปใช้กับคนกลุ่มต่าง ๆ คนในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางมากที่สุด เพื่อให้สิ่งนั้นสามารถได้รับการนำไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายภายใต้สถานการณ์นั้น

5.4) ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์สามารถแยกแยะส่วนประกอบหรือความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของสิ่งนั้นเพื่อให้ดึงส่วนประกอบ หรือหลักการที่เกี่ยวข้องมาตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

5.5) ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ เพื่อช่วยให้ได้การมองในมุมตรงกันข้าม หาจุดอ่อน จุดที่ต้องการแก้ไขของสิ่ง ที่นำมา ประยุกต์ใช้ประโยชน์

6) รอบคอบแต่กล้าเสี่ยง ผลผลิตของการคิดเชิงประยุกต์เรียกได้ว่าเป็นสิ่งใหม่สำหรับบริบทใหม่ที่เกิดขึ้นการนำมาใช้จะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสอดคล้องเหมาะสมของปัจจัยต่าง ๆ ภายใต้บริบทใหม่นั้นด้วยซึ่งอาจจะมีความผิดพลาดล้มเหลวเกิดขึ้นได้ นักคิดเชิงประยุกต์จึงต้องมีความรอบคอบ ในการคิดวิเคราะห์วิจัยหรือองค์ประกอบที่มีความแตกต่างกัน และประสบสิ่งที่ต้องการ นำมาใช้ประโยชน์ให้เหมาะสม กับบริบทใหม่ทดสอบความเป็นไปได้ก่อนที่จะนำมาใช้จริง มิฉะนั้นแทนที่จะช่วยแก้ปัญหาอาจจะทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นมากขึ้นอีกก็เป็นได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2554, หน้า 8-12)

นักคิดเชิงประยุกต์ต้องมีความกล้าเสี่ยง โดยตระหนักว่าแม้มีการตรวจสอบอย่างรอบคอบแล้ว แต่เมื่อนำมาใช้ประโยชน์จริงแล้ว อาจมีปัญหาที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นได้ นักคิดเชิงประยุกต์ต้อง ไม่เป็นคนที่ท้อแท้หรือล้มเลิกอะไรง่าย ๆ แต่ต้องเป็นคนที่พร้อมจะเรียนรู้จาก ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมในหลาย ๆ ครั้งอาจต้องลองผิดลองถูกหลายครั้ง จึงจะประสบความสำเร็จ แต่ต้องคิดแง่บวกอยู่เสมอว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้นแม้จะดูช้าไปสักหน่อยแต่เป็นสิ่งที่คุ้มค่าแก่การรอคอยเสมอ

2.2 หลักอปริหานิยธรรม

ความหมายของหลักอปริหานิยธรรม

อปริหานิยธรรม (อ่านว่า อะปะริหานิยะธรรม) แปลว่า ธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว หมายถึง ธรรมที่ทำให้ไม่เสื่อม เกิดความเจริญทั้งส่วนตน และส่วนรวม นำความสุขความเจริญมาสู่หมู่คณะฝ่ายเดียว เพราะเป็นหลักธรรมที่เน้นความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ก่อเกิดเป็นความสามัคคีของหมู่คณะ และการเคารพนับถือซึ่งกันและกันสรุปก็คือ เป็นหลักธรรมที่สอนให้เรารู้จัก หลักการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างชุมชน องค์กร หรือสถาบันให้เข้มแข็งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมู่ชนกับผู้บริหารบ้านเมือง และคณะพระภิกษุสงฆ์ (ปิ่น มุทุกันต์, 2514, หน้า 287-288)

แนวคิดเกี่ยวกับหลักอปริหานิยธรรม

เป็นรูปแบบที่พระพุทธเจ้าได้สอบถามกับพระอานนท์เกี่ยวกับ “หลักการอปริหานิยธรรม” ที่ทำให้สังคมของชาววัชชี หรือหลักการที่ร้อยรัดให้ชาววัชชีสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะหลักการนี้หมายถึง หลักการที่ทำให้องค์กรหรือสังคมไม่เผชิญหน้ากับความเสื่อม หากกลุ่มคนต่าง ๆ พากันประพฤติ และปฏิบัติร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นหลักการที่จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสมัครสมานสามัคคีปรองดองระหว่างกันและกัน (ปณัชญา ลีลายุทธ, 2556, หน้า 32) สิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสามัคคีธรรมในอปริหานิยธรรม (ที.ม. (บาลี) 10/136/69-70 และที.ม. (ไทย) 10/136/82-83) ในแง่มุมนี้

ของพระองค์มุ่งเน้นที่จะย้ำเตือนทั้งวัสสการพราหมณ์ และประชาชนในแคว้นวัชชีให้ตระหนักรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของอปริหานิยธรรมว่าเป็นหลักการที่จะนำไปสู่สันติสุขแก่มนุษย์ และสังคมที่อาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างไร แม้นักคิดบางท่านอาจจะตีความว่า สื่อสารของพระพุทธเจ้าในลักษณะดังกล่าวได้เปิดช่องทางให้วัสสการพราหมณ์ได้โอกาส และเห็นช่องทางที่จะยึดเมืองวัชชีตามความต้องการของพระเจ้าอชาตศัตรูก็ตาม แต่หากมองในอีกมุมหนึ่งจะพบว่า พระพุทธเจ้าพยายามจะสื่อสารให้เห็นถึงความสำคัญของสามัคคีธรรมตามแนวของ อปริหานิยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์ได้อาศัยตัวอย่างของชาววัชชีที่ปฏิบัติตามครรลองของอปริหานิยธรรมให้พระสงฆ์ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ได้ปฏิบัติตนตามแนวของอปริหานิยธรรมเช่นเดียวกันอปริหานิยธรรม จึงหมายถึง ธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม ธรรมที่ทำให้ไม่เสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว มี 7 อย่างที่ตรัสสำหรับภิกษุ (ภิกขุอปริหานิยธรรม) จะยกมาแสดงหมวดหนึ่ง (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2546, หน้า 84)

1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์

2. เมื่อประชุมก็พร้อมเพรียงกันประชุม เมื่อเลิกประชุมก็พร้อมเพรียงกันเลิก และพร้อมเพรียงช่วยกันทำกิจที่สงฆ์จะต้องทำ

3. ไม่บัญญัติสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่บัญญัติขึ้น ไม่ถอนสิ่งที่พระองค์บัญญัติไว้แล้ว สมาทานศึกษาอยู่ในสิกขาบทตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้

4. ภิกษุเหล่าใด เป็นผู้ใหญ่ เป็นประธานในสงฆ์ เคารพนับถือภิกษุเหล่านั้น เชื่อฟังถ้อยคำของท่าน

5. ไม่ลุอำนาจแก่ความอยากที่เกิดขึ้น

6. ยินดีในเสนาสนะป่า

7. ตั้งใจอยู่ว่า เพื่อนภิกษุสามเณรซึ่งเป็นผู้มีศีล ซึ่งยังไม่มาสู่อาวาส ขอให้มา ที่มาแล้วขอให้อยู่เป็นสุข

อปริหานิยธรรมจึงเป็นธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความไม่เสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญอย่างเดียว ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในหมู่มนุษย์ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้รู้จักประยุกต์ใช้ธรรมะในทางการเมืองการปกครอง เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ และเกิดความสามัคคีในสังคมสืบไป

การปกครองทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายอาณาจักร หรือฝ่ายศาสนจักร หากมีคุณธรรม 7 ข้อที่ชื่อว่า อปริหานิยธรรม แล้ว ก็จะมีแต่ความเจริญ มีความสามัคคี เป็นปึกแผ่นแน่นหนา ศัตรูไม่สามารถทำลายได้ ถ้าเราจะส่งเสริมให้ระบอบประชาธิปไตยมั่นคง เกิดเป็นคุณประโยชน์ใหญ่หลวงต่อชาติบ้านเมือง ควรพร้อมเพรียงกันยึดแนวหลักอปริหานิยธรรม 7 ประการ หากสามารถปฏิบัติได้โดยพร้อมเพรียงกันแล้ว การเมืองจะกลายเป็นการเมืองบริสุทธิ์ แก้ปัญหาของชาติได้สำเร็จ เป็นแบบอย่างการเมืองดีเด่นที่โลกจะชื่นชมยินดีมาก อปริหานิยธรรม 7 ประการ ประกอบด้วย (1) หมั่นประชุมกันเป็นประจำ เพราะ

การประชุมกันบ่อย ๆ เป็นการระดมมันสมอง รวมความสามารถที่ทุกคนมี นำมาแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ส่งเสริมพัฒนาหมู่คณะให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ (2) พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม และพร้อมเพรียงกันปฏิบัติกิจของหมู่คณะ มีความรับผิดชอบร่วมกัน ดำเนินไปอย่างพร้อมเพรียง และเมื่อถึงตอนทำงานก็ต้องทำงานของส่วนรวมให้ดี (3) ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ทุกคนที่เป็นสมาชิกของสังคมจะต้องถือระเบียบข้อบังคับเพื่อปฏิบัติอย่างเสมอภาคกัน และเป็นเหตุส่งเสริมให้การปกครองการบริหารเกิดผลดี มีประสิทธิภาพ (4) เคารพนับถือผู้ใหญ่ เชื่อฟังคำสอนของท่าน ความเป็นผู้ใหญ่กับความเป็นผู้น้อยเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เพราะการปกครองการบริหารจำเป็นต้องมีผู้นำและผู้ตาม มีหน้าที่ปกครอง หน้าที่สั่งการ เป็นต้น เป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่หรือผู้นำจำต้องปฏิบัติ (5) ไม่ลุแก่อำนาจความอยาก ความเห็นแก่ตัว ถ้าใครปฏิบัติได้ดังนี้ย่อมทำให้สังคมมีระเบียบวินัยดีขึ้น สามารถดำรงรักษาสิ่งที่มีคุณค่าของสังคมไว้ได้ยั่งยืน จะไม่ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านเศรษฐกิจและการปกครอง เป็นต้น (6) รักสันติภาพ ขัดเกลาจิตใจอยู่เสมอ แสดงถึงความเป็นผู้มีนิสัยดี พร้อมที่จะปฏิบัติดีโดยไม่ประมาท การที่สมาชิกของสังคมเป็นคนดี ย่อมเป็นเกียรติ เป็นศักดิ์ศรี เป็นเครื่องยืนยันความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติภารกิจได้ดี และ (7) ตั้งใจสนับสนุนคนดี ปกป้องคนดี ส่งเสริมคนดีเลือกคนดีมีความสามารถเข้ามาเป็นกำลังพัฒนาหมู่คณะของตน คุณธรรมแต่ละข้อ เป็นเหตุให้เกิดความสมานสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมคุณภาพในการบริหารปกครอง และทำให้เกิดความสุขความเจริญในหลาย ๆ ด้าน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะทำให้เกิดความสุข” ธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความเจริญอย่างเดียว ไม่นำไปสู่ความเสื่อมเลย พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในมหาปรินิพพานสูตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือราชอปริหานิยธรรมหรือวัชชี อปริหานิยธรรม ซึ่งตรัสไว้สำหรับกษัตริย์แห่งแคว้นวัชชี ซึ่งปกครองกันแบบสามัคคีธรรม และภิกขุอปริหานิยธรรม ซึ่งตรัสไว้สำหรับภิกษุธรรมสำคัญ 2 หมวดนี้ตรัสเนื่องจากทรงปรารภพระดำริของพระเจ้าอชาตศัตรู กษัตริย์ผู้ครองแคว้นมคธจะทำสงครามกับแคว้นวัชชี ได้ทรงส่งวัสสการพราหมณ์มาเฝ้าพระพุทธเจ้า ขณะประทับอยู่ที่ภูเขาคิชฌกูฏ เขตกรุงราชคฤห์ เพื่อขอทราบความเห็นของพระพุทธเจ้าเกี่ยวกับการทำสงครามกับแคว้นวัชชีขณะที่วัสสการพราหมณ์เฝ้าอยู่นั้น พระพุทธเจ้าตรัสถามพระอานนท์ว่า พวกเจ้าวัชชียังปฏิบัติตาม อปริหานิยธรรมที่พระองค์ทรงแสดงไว้แก่พวกเจ้าวัชชี ที่สารันททเจดีย์ เขตกรุงเวสาลีอยู่หรือไม่ พระอานนท์กราบทูลว่า พวกเจ้าวัชชียังปฏิบัติอยู่ จึงตรัสว่า พวกเจ้าวัชชีจะมีความเจริญอย่างเดียวเท่านั้นไม่มีความเสื่อมเลย ตราบเท่าที่พวกเขายังปฏิบัติตามอปริหานิยธรรม 7 ประการนั้น (พระเมธีรัตนดิลก (จรรยา ชินวโส), 2542) วัชชีอปริหานิยธรรม นั้น มี 7 ประการคือ (1) ประชุมกันเป็นประจำ ประชุมกันบ่อยครั้ง (2) พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม และพร้อมเพรียงกันทำหน้าที่ของชาววัชชี (3) ไม่บัญญัติสิ่งที่มิได้บัญญัติไว้ ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้แล้ว ถือปฏิบัติตามวัชชีธรรมที่วางไว้เดิม (4) สักการะ เคารพ นับถือบูชา เจ้าวัชชี ผู้สูงวัย และเชื่อถือถ้อยคำของท่านเหล่านั้นว่า ควรรับฟัง (5) ไม่ข่มเหง ฉุดคร่า ขืนใจกุลสตรี หรือ กุลกุมารี เอามาสมสู่ตามอำเภอใจ (6) สักการะ เคารพ นับถือบูชา เจดีย์ (คือ ปูชนียวัตถุ

ปูชนียสถาน และอนุสาวรีย์ ฯลฯ) ในแคว้นวัชชี ไม่ละเลยปล่อยให้การบูชาที่ถูกต้องที่เคยทำ ต่อเจดีย์เหล่านั้นเสื่อมสิ้นไป และ (7) ให้ความอารักขา คุ้มครอง ป้องกัน พระอรหันต์ทั้งหลายด้วยความมุ่งหวังให้พระอรหันต์ที่ยังไม่มา ให้มาสู่แว่นแคว้นของตน

วัสสการพราหมณ์ ได้ฟังก็เห็นว่า เป็นจริงตามที่พระพุทธเจ้าตรัส และกราบทูลว่า หากพวกเจ้าวัชชีปฏิบัติตามวัชชีธรรมเหล่านี้ แม้เพียงข้อเดียว ก็ไม่จำต้องปฏิบัติครบทั้ง 7 ข้อ ก็ไม่เสื่อม มีแต่ความเจริญถ่ายเดียวแล้ว พระเจ้าอชาตศัตรู ไม่ควรทำสงครามกับแคว้นวัชชี แต่ควรทำไมตรีทางการทูตหรือทำลายความสามัคคีของพวกวัชชีเสียก่อน แล้วก็ทูลลากลับ

ส่วนภิกขุอปริหานิยธรรม มี 6 หมวดพระพุทธเจ้ารับสั่งให้พระอานนท์เรียกประชุมพระภิกษุที่พักอยู่ในกรุงราชคฤห์ให้มาประชุมแล้ว ตรัสตามลำดับ สรุปได้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 มี 7 ข้อ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ภิกษุพึงหวังได้ว่าจะเจริญโดยถ่ายเดียวหาความเสื่อมมิได้หากปฏิบัติตาม (1) หมั่นประชุมกันเสมอ ๆ (2) พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจของสงฆ์ (3) ไม่บัญญัติสิ่งที่พระพุทธเจ้ามิได้ทรงบัญญัติไว้ ไม่ล้มล้างสิ่งที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว ถือปฏิบัติตามสิกขาบทที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว (4) สักการะ เคารพ นับถือ บูชา ภิกษุผู้เป็นเถระ รัตตัญญู บวชมานาน เป็นสังฆบิดร เป็นสังฆปริณายก และถือถ้อยคำของท่านเหล่านั้นว่าเป็นสิ่งควรรับฟัง (5) ไม่ตกอยู่ในอำนาจของตัณหา (6) ยินดีในเสนาสนะป่า และ (7) ตั้งสติไว้ในใจว่า เพื่อนพรหมจารีผู้มีศีลงามซึ่งยังไม่มาขอให้มา ที่มาแล้วขอให้อยู่ผาสุก

หมวดที่ 2 มี 7 ข้อ สรุปคือ (1) ไม่มัวหมกมุ่น ยินดี ขวนขวายอยู่แต่กับงาน (จนลืมสมณธรรม) (2) ไม่มัวหมกมุ่น ยินดี ขวนขวายอยู่แต่กับการพูดคุย (3) ไม่มัวเพลิดเพลิน ยินดี ขวนขวายอยู่แต่เรื่องการนอนหลับ (4) ไม่มัวหมกมุ่น ยินดี ขวนขวายอยู่แต่กับเรื่องความคลุกคลีด้วยหมู่คณะ (5) ไม่เป็นผู้ปรารถนาเลวทราม ไม่ตกอยู่ในอำนาจความใฝ่ต่ำ (6) ไม่คบหามิตรชั่ว สหายชั่ว เพื่อนชั่วและ (7) ไม่หยุดพากเพียรเสียเพียงเพราะบรรลุคุณวิเศษเบื้องต้น

หมวดที่ 3 มี 7 ข้อ สรุปคือ (1) มีศรัทธา (2) มีหิริ (3) มีโอตตัปปะ (4) เป็นพหูสูต (5) ปรารภความเพียร (6) มีสติตั้งมั่น และ (7) มีปัญญา

หมวดที่ 4 มี 7 ข้อ ได้แก่ โพชฌงค์ 7 ประการ คือ (1) สติ (สติสัมโพชฌงค์) ความระลึกได้สำนึกพร้อมอยู่ ใจอยู่กับกิจ จิตอยู่กับเรื่อง (2) ธัมมวิจยะ (ธัมมวิจยสัมโพชฌงค์) ความเฟ้นธรรม ความสอดส่องสืบค้นธรรม (3) วิริยะ (วิริยสัมโพชฌงค์) ความเพียร (4) ปีติ (ปีติสัมโพชฌงค์) ความอิ่มใจ (5) ปัสสัทธิ (ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์) ความสงบกายใจ (6) สมาธิ (สมาธิสัมโพชฌงค์) ความมีใจตั้งมั่นจิตแน่วในอารมณ์และ (7) อุเบกขา (อุเบกขาสัมโพชฌงค์) ความมีใจเป็นกลาง เพราะเห็นตามเป็นจริง

หมวดที่ 5 มี 7 ข้อ ได้แก่ (1) อนิจจสัญญา (กำหนดหมายความไม่เที่ยงแห่งสังขาร) (2) อนัตตสัญญา (กำหนดหมายความเป็ นอนัตตาแห่งธรรมทั้งปวง) (3) อสุภสัญญา (กำหนดหมายความไม่งามแห่งกาย) (4) อาทีนวสัญญา (กำหนดหมายทุกข์โทษของร่างกายที่ต้องเจ็บไข้ได้ป่วย) (5) ปหานสัญญา

(กำหนดหมายเพื่อละอกุศลวิตกและบาปธรรมทั้งหลาย) (6) วิราคสัญญา (กำหนดหมายวิราคะว่าเป็นธรรมละเอียดประณีต) และ (7) นิโรธสัญญา (กำหนดหมายนิโรธว่าเป็นธรรมละเอียดประณีต)

หมวดที่ 6 คือ สาราณียธรรม 6 ได้แก่ (1) ตั้งเมตตากายกรรม ในเพื่อนพรหมจารีทั้งต่อหน้าและลับหลัง (2) ตั้งเมตตาวจีกรรมในเพื่อนพรหมจารีทั้งต่อหน้าและลับหลัง (3) ตั้งเมตตามโนกรรมในเพื่อนพรหมจารีทั้งต่อหน้าและลับหลัง (4) แบ่งปันลาภที่ได้มาโดยถูกต้อง โดยที่สุดแม้อาหารบิณฑบาตแก่เพื่อนพรหมจารีผู้มีศีลทั้งหลาย (5) มีศีลสมบูรณ์ ไม่ถูกตัณหาและทิฏฐิครอบงำ เป็นไปเพื่อสมาธิเสมอกันกับเพื่อนพรหมจารีทั้งต่อหน้าและลับหลัง และ (6) มีอริยทิฏฐิเสมอกันกับเพื่อนพรหมจารีทั้งต่อหน้าและลับหลัง (พระครูปลัดไพฑูรย์ เมธิโก (มหาบุญ), 2558, หน้า 67-82)

อปริหานิยธรรมสำหรับคฤหัสถ์ (มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2543, หน้า 43-44)

1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ หมายถึง การประชุมพบปะปรึกษาหารือกันในกิจการงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ยอมรับในเหตุผลที่ถูกต้อง ที่เป็นประโยชน์สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน

การประชุมกันบ่อย ๆ คุยกันบ่อย ๆ นั้น เป็นการระดมมัน มอง รวมความสามารถที่ทุกคนมีแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องส่งเสริมพัฒาหมู่คณะให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ เช่น ในสถานที่ทำงาน หัวหน้ามีการประชุมปรึกษากับผู้ร่วมงานทุกครั้ง งานก็จะราบรื่น หากมีข้อผิดพลาด ทุกคนก็จะยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น, ในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก มีอะไรพูดกันปรึกษากัน ลูกก็จะอบอุ่น จะไม่ติดเกมส์หรือไม่ติดยาเสพติด

หมายเหตุ คำว่าประชุมนั้นหมายรวมไปถึง การพบปะ นทนา การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยด้วยกัน เป็นต้น และการประชุมนั้น สมาชิกทุกคนจะต้องมีสติกำกับเพื่อควบคุมอารมณ์ให้ได้อยู่ตลอดเวลามิเช่นนั้นแล้วการประชุมก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล

2. พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่ควรทำ หมายถึง เข้าประชุม เลิกประชุม และทำกิจที่ได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุม อย่างพร้อมเพรียงกัน เพื่อสร้างความรับผิดชอบร่วมกัน ป้องกันไม่ให้เกิดการกินแหนงแคลงใจกัน ต้องให้ความสำคัญกับการประชุม ต้องทำงานของส่วนรวมให้ดี และพร้อมเพรียงกันลุกขึ้นป้องกันหมู่คณะเมื่อมีภัย

หมายเหตุ การเริ่มและเลิกประชุมโดยพร้อมเพรียงกันนั้นไม่ใช่ทำได้ง่าย ๆ เป็นตัววัดว่าคนในทีมมีความพร้อมหรือไม่แค่ไหน การตรงต่อเวลาเป็นการเสียสละ เป็นการแสดงน้ำใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ให้ความสำคัญของคำว่าทีม หัวหน้าที่ดีจึงต้องรักษาเวลาทั้งการเริ่มและเลิกประชุม

การทำกิจต่าง ๆ ตามมติที่ประชุม เป็นการเสียสละ การยอมรับ อดทนอดกลั้น และที่สำคัญคือเรื่องของความไว้เนื้อเชื่อใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด หากไม่เชื่อใจกัน จะทำให้ไม่แบ่งงานกัน เกิดการหลงตนเอง การใจไม่ถึง ใจไม่กว้างพอที่จะเปิดโอกาสให้คนอื่น ๆ ทำผิดพลาดเพื่อการเรียนรู้

การจัดทำเอกสาร และกำหนดมาตราฐานต่าง ๆ ในการทำงาน ก็เป็นการวางระบบให้ทำงานอย่างพร้อมเพรียงกันได้อย่างหนึ่ง

3. ไม่บัญญัติสิ่งที่ยังไม่บัญญัติ จักไม่ถอนสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้แล้ว ประพฤติมั่นอยู่ในธรรมของชุมชนครั้งโบราณ หมายถึง ไม่บัญญัติสิ่งใหม่ ๆ หรือล้มเลิกบัญญัติเดิม ตามอำเภอใจ โดยผิดหลักการเดิมที่หมู่คณะได้วางไว้ จะต้องถือปฏิบัติมั่นตามหลักการเดิมของหมู่คณะทำตามกฎระเบียบตามกติกาข้อบังคับ ตามหลักเกณฑ์ของหมู่คณะ เพื่อความเสมอภาคกัน อันเป็นเหตุส่งเสริมให้การปกครองการบริหารเกิดผลดี มีประสิทธิภาพ ไม่เล่นนอกกฎนอกกติกาเพราะจะกลายเป็นกติกาส่วนตัวที่ไม่ตรงกับกติกาของคนอื่น ซึ่งจะสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นตามมาภายหลัง ตัวอย่าง เช่น นักเรียนจะต้องแต่งเครื่องแบบของโรงเรียนเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย จะแต่งกายตามใจตนเองไม่ได้

หมายเหตุ การกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนรองรับ ฯลฯ คือการบัญญัติ ดังนั้น ทุกคนในทีมจะต้องทำตามอย่างเคร่งครัด ไม่ล้มเลิก เพิ่มถอน ตามอำเภอใจ

4. สักการะเคารพนับถือบูชาท่านผู้ใหญ่ทั้งหลาย มองเห็นความสำคัญแห่งถ้อยคำของท่านว่าเป็นสิ่งอันพึงรับฟัง หมายถึง ให้ความเคารพและรับฟังความคิดเห็นคำแนะนำของผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์ยาวนาน ดังนั้นเราต้องให้เกียรติ ให้ความเคารพนับถือ และรับฟังความคิดเห็นของท่านในฐานะที่เป็นผู้รู้และมีประสบการณ์มามาก การอยู่ร่วมกันในหมู่คณะจำเป็นต้องมีผู้นำและผู้ตาม เราต้องเคารพนับถือผู้เป็นใหญ่เป็นประธาน เคารพผู้บริหารหมู่คณะ ถ้าเราให้การเคารพและเชื่อฟังผู้นำ หมู่คณะสังคมก็จะไม่วุ่นวาย เช่น ถ้าลูกเชื่อฟังพ่อแม่ก็จะเป็นคนดีได้ไม่เกะกะเกเรก่อความเดือดร้อนให้กับครอบครัวและสังคม

หมายเหตุ จุดตั้งต้นของการนำทีม อยู่ที่ผู้ใหญ่ในองค์กร ว่ามีคุณธรรม คู่ควรแก่การเคารพนับถือกราบไหว้ได้หรือไม่ น่าฟังและทำตามแค่ไหน

บางองค์กร ผู้ใหญ่ทำตัวไม่น่าเคารพนับถือ ไม่น่ากราบไหว้ มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบเล่นการพนัน คดโกง เห็นแก่ตัว ขาดศีลธรรม ไร้จริยธรรม ก็ยากที่จะสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีมที่ดีได้

5. ไม่ข่มขืนบังคับปกครองหญิงในสกุล หมายถึง ให้เกียรติและคุ้มครองสตรีและกุมารีทั้งหลายให้อยู่ดี มิให้ถูกล่วงเกินข่มเหงรังแกหรือถูกฉุดคร่าขืนใจ

สตรีถือว่าเป็นเพศแม่ เป็นเพศที่อ่อนแอ บุรุษควรให้เกียรติ ให้การยกย่อง ปกป้องไม่ให้ใครละเมิดสิทธิหรือข่มเหงรังแก ถ้าสังคมใด ๆ ผู้หญิงถูกฉุดคร่าข่มขืนมาก ๆ ความเสื่อมย่อมจะเกิดกับสังคมนั้น

หมายเหตุ การทำร้าย การทำผิดในลูกเมียผู้อื่น การกดขี่ทางเพศ การทำลามกอนาจาร ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมในองค์กร เพราะทำให้เกิดความหวาดระแวง และขาดความปลอดภัยในคู่ครอง และในที่นี้ยังรวมไปถึง การไม่รับฟังความเห็นของเพศหญิงด้วย

6. สักการะ เคารพ นับถือ บูชาเจติยสถานของคนในชุมชนทั้งภายในและภายนอกและไม่ลบล้างพลีกรรมอันชอบธรรม ซึ่งเคยให้เคยทำแก่เจติยสถานเหล่านั้น หมายถึง ให้การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนีย ถานที่สำคัญของชุมชนนั้น ๆ โดยทั่วถึงทั้งหมด เพื่อให้เป็นเครื่องเตือนความทรงจำ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นศูนย์รวมใจของหมู่ชน เร้าให้ทำดีและไม่บั่นทอนผลประโยชน์ที่เคยอุปถัมภ์บำรุงเจดีย์หรือปูชนียสถานเหล่านั้นไม่ละเลยพิธีเคารพบูชาอันพึงทำต่ออนุสรณ์ ถานเหล่านั้นตามประเพณีที่ดีงาม

เป็นการแสดงถึงความเป็นผู้มีนิสัยดี รักสันติภาพ ขัดเกลาจิตใจอยู่เสมอ พร้อมที่จะปฏิบัติดีโดยไม่ประมาท การที่สมาชิกของสังคมเป็นคนดี ย่อมเป็นเกียรติ เป็นศักดิ์ศรี และเป็นเครื่องยืนยันความบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

หมายเหตุ ศูนย์รวมจิตใจขององค์กรนั้น บางองค์กรเคารพบูชาอนุสาวรีย์บุคคลสำคัญหรือบรรพบุรุษ หรือผู้มีพระคุณ ขอให้หาศูนย์รวมจิตใจในองค์กรนั้น ๆ ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นเจดีย์ อนุสาวรีย์ ปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุ หรือรูปเคารพต่าง ๆ ก็จะทำให้สามารถยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชนหรือองค์กรนั้น ๆ เพื่อสร้างความสามัคคีที่ดีต่อกันได้ไม่ยาก

7. ถวายความอารักขา ความคุ้มครอง ป้องกันโดยชอบธรรมในพระอรหันต์ทั้งหลายเป็นอย่างดี ด้วยหวังว่า ไฉนพระอรหันต์ทั้งหลายที่ยังไม่มา พึงมาสู่แว่นแคว้น และที่มาแล้วพึงอยู่เป็นสุข หมายถึง จัดการให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรมแก่บรรพชิต ผู้ทรงศีล ทรงธรรมบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นหลักใจและเป็นตัวอย่างทางศีลธรรมของประชาชนเต็มใจต้อนรับและหวังให้ท่านอยู่โดยผาสุก

รวมถึงตั้งใจสนับสนุนคนดี ปกป้องคนดีส่งเสริมคนดี เลือกคนดีมีความสามารถมีคุณธรรมเข้ามาเป็นกำลังพันาหมู่คณะของตน ไม่มีการขัดแข้งขัดขา เลื่อยขาเก้าอี้ เป็นต้น

การทะนุบำรุงคุ้มครองบรรพชิต ซึ่งเป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาให้คงอยู่ตลอดไปนั้นสามารถทำได้โดย การทำบุญด้วยปัจจัย 4 แด่ท่านเป็นประจำ เป็นต้น

หมายเหตุ พระอรหันต์นั้น ท่านเป็นบัณฑิต เป็นผู้ชี้ทางนิพพาน การดูแลต้อนรับ การฟังคำสั่งสอนของท่าน ย่อมได้ประโยชน์มากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม พ่อแม่และผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณธรรมก็เช่นเดียวกัน

"จงอย่าได้เพลินคบแต่ผู้รู้ทางโลก จงคบผู้รู้ทางธรรมด้วย"

สรุปตามแนวอปริหานิยธรรมนี้ได้ความว่า เหตุแห่งความเจริญก้าวหน้าของชุมชนหรือสถาบันนั้น ขึ้นอยู่กับปัญหาสำคัญ ๆ คือ

การบริหารที่ดี ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2. พร้อมเพรียงกันประชุม 3. ไม่บัญญัติสิ่งที่ยังไม่บัญญัติ จักไม่ถอนสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้แล้ว และ 4. สักการะเคารพนับถือบูชาท่านผู้ใหญ่ทั้งหลาย มองเห็นความสำคัญแห่งถ้อยคำของท่านว่าเป็นสิ่งอันพึงรับฟัง

ส่วนการวางตัวของสมาชิก ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 5. ไม่ข่มขืนบังคับปกครองหญิงในสกุล และ 6. สักการะ เคารพ นับถือ บูชาเจติยสถานของคนในชุมชนทั้งภายในและภายนอกและไม่ลบล้างพลีกรรมอันชอบธรรม ซึ่งเคยให้เคยทำแก่เจติยสถานเหล่านั้น **และ**การปกป้องคุ้มครองท่านผู้เป็นตัวอย่างทางศีลธรรม ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 7 ถวายความอารักขา ความคุ้มครอง ป้องกันโดยชอบธรรมในพระอรหันต์ทั้งหลายเป็นอย่างดี ด้วยหวังว่า ไฉนพระอรหันต์ทั้งหลายที่ยังไม่มา พึงมาสู่แว่นแคว้น และที่มาแล้ว พึงอยู่เป็นสุข

อปริหานิยธรรมสำหรับพระภิกษุสงฆ์ (มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2541, หน้า 239-241)

1. หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ หมายถึง ในกิจของสงฆ์ที่ต้องทำร่วมกันไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่ต้องมีการประชุม ปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอ คือ (ปิ่น มุทุกันต์, 2514, หน้า 289) กำหนดให้มีการประชุมกันเป็นประจำ เช่นมีการประชุมประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน หรือประจำปี และการประชุมพิเศษเมื่อมีเหตุอันควรประชุมเกิดขึ้น

ตัวอย่างการประชุมประจำ (ประชุมสามัญ) เช่น ประชุมทำอุโบสถกรรม ประชุมทำวัตรเช้าเย็น ประชุมฟังเทศน์วันธรรมสวนะ ตัวอย่างการประชุมพิเศษ (ประชุมวิสามัญ) เช่น ประชุมทำอุปสมบทกรรม ประชุมวินิจฉัยอธิกรณ์ และประชุมปรึกษากิจกรรม

การบริหารงานที่มีการประชุมดังนี้มีลักษณะเป็นการบริหารโดยหมู่คณะ เข้าแบบประชาธิปไตย คือ ผู้ใหญ่ผู้น้อยต่างรับฟังความคิดความเห็นของกันและกัน ผลของการประชุมคือ ทำให้สมาชิกของสถาบันนั้นต่างรู้สึกว่าตนเป็นเจ้าของสถาบันด้วย (ตรงกับลักษณนิยมของนักบริหารที่เรียกในภาษาอังกฤษว่า เซ็น บีลองจิ่ง ฯ) หรือทางบาลีว่า มามกะและทำให้ทุกคนที่เป็นสมาชิกรู้สึกว่าตนก็มีโอกาสร้างสรรค์สถาบัน (ดังที่นักบริหารเรียกว่าอ็อพโพจูนนิตี้ฯ) หรือบาลีว่า โอกาสะ ครั้นแล้วก็ทำให้เกิดความรู้สึกแก่ทุกคนว่า ตนเป็นผู้รับผิดชอบในการดำรงรักษาสถาบัน (ดังที่นักบริหารเรียกว่า ออธอริตี้ฯ) เมื่อสมาชิกของสถาบันเกิดความรู้สึกสามอย่างนี้แล้ว ทุกคนย่อมจะพิทักษ์รักษาสถาบันเต็มความสามารถ

2. พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่สงฆ์จะต้องทำ หมายถึง การประชุมถือว่าเป็นกิจที่สงฆ์ต้องทำร่วมกัน แต่การที่จะให้สงฆ์ทุกรูปยอมรับซึ่งกันและกันเพื่อความสามัคคี ก็จะต้องอาศัยความพร้อมเพรียงกันทุก ๆ ครั้ง และต้องพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ช่วยทำกิจกรรมของสงฆ์จนสำเร็จด้วย เช่นทำพิธีกรรมในงานมงคลนิยมใช้พระสงฆ์ 9 รูป ก็ต้องมาพร้อมกันจึงจะทำพิธีกรรมได้

ข้อนี้เป็นกฎทั่วไปของการประชุมที่ดี คือต้องการความพร้อมเพรียง ซึ่งการพร้อมเพรียงนั้นมีความหมาย 2 สถาน คือ

1) การประชุมใดกำหนดตัวบุคคลใดไว้ในรูปกรรมการ ก็พร้อมหน้ากันตามที่กำหนดไว้ ถ้าตนจำเป็นเข้าประชุมไม่ได้ก็ต้องบอกลาเป็นกิจลักษณะ

2) การประชุมใดเป็นการประชุมสมาชิกทั้งหมด ก็พร้อมหน้ากันหมด แม้ผู้ที่ไปประชุมไม่ได้ เช่นอาพาธ ก็ต้องบอกลา หรือมอบฉันทะให้คนอื่นแทน

รวมความว่าทุกคนถือว่าการประชุมเป็นกิจสำคัญ เพราะเป็นงานของหมู่คณะ ถ้าหากจำเป็นพร้อมทางกายไม่ได้ ต้องแสดงออกซึ่งความพร้อมทางใจ

โดยเฉพาะพระพุทธโอวาทข้อนี้ ย่อมส่องความในทางผู้บริหารด้วยว่า การประชุมนั้นควรพยายามกระทำเมื่อสมาชิกพร้อมหน้า ไม่ใช่คอยฉวยโอกาสเรียกประชุมเมื่อ สมาชิกไม่พร้อมแบบซุบซิบกัน ซึ่งจะทำให้ผลการประชุมบกพร่อง แม้จะสมบูรณ์ทางนิตินัย แต่ก็ไม่สมบูรณ์ในทางสามัคคีธรรม

ผลของการปฏิบัติตามอปริหานิยธรรมข้อนี้ คือรักษาเอกภาพ (ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว) ของสถาบันไว้ได้ และโทษของการปฏิบัติทางตรงกันข้ามก็คือ ทำให้หมู่คณะแตกแยกเป็นก๊กเป็นเหล่า เกิดจุดอ่อนขึ้นในสถาบันนั้น

3. ไม่บัญญัติสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่บัญญัติขึ้น ไม่ถอนสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้แล้วมาทานศึกษาและประพฤติอยู่ในสิกขาบทตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ หมายถึง ไม่บัญญัติในสิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงบัญญัติ ไม่ล้มเลิกสิ่งที่พระองค์บัญญัติไว้ ถือว่าสิกขาบทที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญที่พระสงฆ์จะต้องปฏิบัติตาม ไม่เพิกถอนไม่เพิ่มเติม ไม่ละเมิดพุทธบัญญัติ เอาใจใส่ประพฤติตนตามพุทธบัญญัติอย่างเคร่งครัด

ข้อนี้เป็นหลักการใหญ่ ต้นไม้ที่จะแข็งแรงทนทานต้องมีแก่น รัฐที่จะมั่นคงก็ต้องมีบัญญัติสูงสุดที่เรียกว่าธรรมนูญ ซึ่งทุกคนต้องยึดถือเป็นหลัก ไม่ใช่ใครมีอำนาจอยากทำอะไรก็ทำตามอำเภอใจ ศาสนาก็เหมือนกันมีพระพุทธบัญญัติเป็นเหมือนรัฐธรรมนูญสงฆ์ที่ดีย่อมไม่ยกเลิกเพิกถอน

ผลของการปฏิบัติในข้อนี้คือ ทำให้ศาสนาคงรูปคงร่างอยู่ได้นาน

โทษของการไม่ปฏิบัติตามก็คือ การทำลายโครงสร้างของพระศาสนา ทำให้ศาสนาเสียความมั่นคง และถูกศาสนาอื่นกลืนได้โดยง่าย

4. สักการะและเคารพนับถือ บูชา พระภิกษุทั้งหลายผู้เป็นพระเถระผู้รู้กาลนานผู้บวชมาแล้วนาน ผู้เป็นบิดาของสงฆ์ เป็นปริณายกของสงฆ์ และยังจักเชื่อถือโอวาทที่พึงฟังของท่านด้วย หมายถึง เคารพนับถือให้เกียรติและรับฟังถ้อยคำของภิกษุผู้ใหญ่ ผู้เป็นประธานในสงฆ์ ผู้เป็นอธิบดี ผู้ปกครองสงฆ์

ในการปกครองของพระสงฆ์จะให้อำนาจแก่ผู้ที่มีความสามารถตามบรรดาศักดิ์ เช่น ภิกษุผู้ใหญ่สังฆบิดรสังฆปรินายก ภิกษุทุกรูปจะต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อนี้มุ่งในทางการปกครองบังคับบัญชา โดยหลักการนั้นก็คือว่า ถาบันจักต้องมีการปกครองบังคับบัญชา ในการปกครองบังคับบัญชานั้น ท่านย่อมให้อำนาจไว้กับผู้ที่มี มรรถภาพสูงสามารถบริหารกิจการได้ แต่ผู้ที่ได้อำนาจนั้นบางกรณีอายุพรรษาน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีอำนาจอปริหานิยธรรมข้อนี้จึงโปรดให้ถือหลัก "เคารพนับถือ" ซึ่งกันและกัน ท่านแบ่งพระสงฆ์ในหมู่หนึ่ง ๆ ไว้ดังนี้

1) เถโร มีอายุมาก

2) จิรปัพพชิโต มีพรรษามาก

3) สังฆปิตา เป็นผู้ให้บรรพชาอุปสมบท (เหมือนพ่อ)

4) สังฆปริณายโก เป็นหัวหน้าหมู่ (คือผู้ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจ)

บุคคลประเภทนี้ทุกคนควรเคารพนับถือและเชื่อฟัง ตามฐานะของท่านผู้นั้น เช่นในด้านการปกครอง ผู้มีอายุพรรษามากก็เชื่อฟังท่านที่เป็นสังฆปริณายก ในด้านประพฤติธรรมผู้มีอำนาจก็เชื่อฟังท่านที่อายุพรรษามาก ดังนี้เป็นต้น

เฉพาะคณะสงฆ์ไทยสมเด็จพระสังฆราชทรงได้รับสถาปนาเป็น กลมหาสังฆปริณายก แล้วสมเด็จพระสังฆราชก็ทรงแต่งตั้งเจ้าคณะปกครองบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไปจนถึงเจ้าอาวาส

ผลการปฏิบัติตามอปริหานิยธรรมข้อนี้ ทำให้การปกครองหมู่คณะเป็นไปด้วยดี และมีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนาส่วนโทษของการไม่ปฏิบัติก็ตรงกันข้าม

5. ไม่ลุอำนาจของตัณหา อันมีปกติให้เกิดในภพใหม่ ที่เกิดขึ้น หมายถึง ไม่ลุอำนาจแก่ความอยากที่เกิดขึ้น ไม่นำความอยากของตนเองเข้ามา ไม่ปล่อยให้ความต้องการส่วนตัวเข้ามาครอบงำ ให้คิดถึงแต่ส่วนรวม รู้จักอดกลั้น หักห้ามใจ มิให้ตกเป็นทาสภายใต้อำนาจกิเลสตัณหา เพราะพระสงฆ์ตัดแล้วซึ่งกิเลสตัณหา ความอยากมีอยากได้จะต้องไม่เกิดขึ้นจึงจะเป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป

ถ้าใครปฏิบัติได้ดังนี้ย่อมทำให้สังคมของพระภิกษุสงฆ์มีระเบียบวินัยดีขึ้นสามารถดำรงรักษาสิ่งที่มีคุณค่าไว้ได้ยั่งยืน จะไม่ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านการปกครอง และย่อมเป็นที่ตั้งแห่งศรัทธา

ข้อนี้มุ่งหมายถึงการปกครองตนเองของแต่ละคน เป็นการสนับสนุนข้อที่ 4 คือ คน เรามักมีความอยากดองอยู่ในสันดาน ที่ท่านเรียกว่าตัณหาบ้าง โลภะบ้าง มหิจฉาบ้าง เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วความอยากของคนเราก็ไม่พ้นไปจาก 3 อย่างคือ

1) ความอยากได้ เช่น อยากได้ลาภ อยากได้ยศ อยากได้ชื่อเสียง ฯลฯ

2) อยากเป็น เช่น อยากเป็นเจ้าอาวา อยากเป็นฐาน ฯลฯ

3) อยากไม่เป็น อยากจะสลัดทิ้งหน้าที่การงานหรือตำแหน่งที่สงฆ์มอบให้

เมื่อความอยากท่วมใจแล้วมันก็จะแสดงออกมาในรูปความอิจฉาริษยา ใส่ร้ายกันแย่งชิงกันฟ้องร้องกัน ตีเสมอผู้ใหญ่ ยกตนข่มท่าน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนว่า ไม่ให้ลุอำนาจแก่ความอยาก คือ อย่าทำอะไรที่ไม่ชอบไม่ควรเพราะอำนาจความอยากผลักดันจิตใจ

ผลของการปฏิบัติ ทำให้หมู่คณะสงบเรียบร้อย น่าเลื่อมใส

โทษของการไม่ปฏิบัติ คือหมู่คณะนั้นจะเต็มไปด้วยเรื่องวุ่นวาย ฟ้องร้องกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง อย่างเช่นบางรายสมภารกับลูกวัดฟ้องกันถึงในศาลบ้านเมือง ชื่อเสียงอันน่าเกลียดของสถาบันนั้นย่อมแผ่ไปในสังคมอย่างไม่ต้องสงสัย

6. เป็นผู้มีความยินดีในเสนาสนะตามราวป่า หมายถึง ยินดีในเสนาสนะอันควร ณ สถานที่อันสงัด คือพระสงฆ์ต้องมีชีวิตสงบเรียบง่าย มุ่งแสวงหาธรรมเพื่อเผยแพร่ให้กับผู้อื่น ต้องรู้จักสงบจิตใจ ซึ่งจะช่วยให้สามารถใช้สติปัญญาแก้ไขปัญหาได้อย่างเต็มที่

เสนาสนะป่าตามข้อนี้ หมายถึงวัดป่า คือวัดที่ห่างจากย่านชุมชน ตามสังฆประเพณีนั้น วัดป่ามักห่างจากหมู่บ้านประมาณ 500 ชั่วขาธนู ประมาณ 500 เมตร หรือครึ่งกิโลเมตรตามมาตราวัดสากล

แม้ประเทศไทยเราสมัยเริ่มแรกก็คงถืออย่างนี้ คือสร้างวัดนอกหมู่บ้าน แต่ครั้นนานเข้าหมู่บ้านขยายตัวออกไปล้อมวัด ทุกวันนี้เราจึงเห็นแต่วัดที่อยู่กลางบ้าน กลางเมือง เป็นส่วนมาก

ความมุ่งหมายของอปริหานิยธรรมข้อนี้อยู่ตรงที่ว่า เป็นพระเป็นสงฆ์จะต้องฝึกอบรมจิตด้วยการนั่งสมาธิ เดินจงกรม ถ้าพระไม่นำพาให้การอบรมจิตเมื่อไร ศาสนาก็เสื่อม ทีนี้การอบรมจิตนั้นต้องการใช้สถานที่วิเวกสงบสงัด เป็นสิ่งแวดล้อมที่เหมาะแก่การอบรม ที่อย่างนี้ก็คือป่านั่นเอง ในข้อนี้ท่านจึงสอนให้นิยมอยู่เสนา นะป่า แม้จะอยู่ตลอดไปไม่สะดวก ก็หาโอกาสไปพักอบรมจิตใจเป็นครั้งคราว

ผลของการปฏิบัติ คือ ทำให้พระสงฆ์มีการอบรมจิตใจ จะได้เป็นสมณะผู้สงบเสงี่ยมน่าเลื่อมใส่วนโทษของการไม่ปฏิบัติ ก็คือสถาบันจะขาดแคลนพระผู้ได้รับการอบรมจิต หมู่คณะก็จะเต็มไปด้วยคนฟุ้งซ่าน

7. เข้าไปตั้งสติไว้เฉพาะตนว่า ทำอย่างไร เพื่อนพรหมจารีทั้งหลายผู้มีศีลเป็นที่รักที่ยังไม่มาขอให้มา และเพื่อนพรหมจารีทั้งหลายผู้มีศีลเป็นที่รัก ที่มาแล้วขอให้อยู่สบาย หมายถึง ตั้งใจอยู่ว่าเพื่อนภิกษุสามเณรที่เป็นผู้มีศีล ซึ่งยังไม่มาสู่อาวาสก็ขอให้มา ที่มาแล้วก็ขอให้อยู่เป็นสุข ใฝ่ใจที่จะพบเห็นและสมาคมกับท่านผู้มีศีลและอาจารบริสุทธิ์ น่าเสื่อมใส

พระสงฆ์ต้องใจกว้างยินดีต้อนรับสมาชิกใหม่และมีความปรารถนาดีต่อสมาชิกเก่าเพื่อสังคมสงฆ์จะได้ไม่เกิดความเสื่อมถอย รวมถึงตั้งใจสนับสนุน ปกป้องส่งเสริมพระภิกษุสามเณรที่ดี เลือกพระภิกษุสามเณรที่ดีมีความสามารถมีคุณธรรมเข้ามาเป็นกำลังพัฒนาหมู่คณะของตนไม่มีการขัดแข้งขัดขา เลื่อยขาเก้าอี้ เป็นต้น การทะนุบำรุงคุ้มครองพระภิกษุสามเณรที่ดี ซึ่งเป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาให้คงอยู่ตลอดไปนั้นสามารถทำได้โดย การทำบุญด้วยปัจจัย 4 แด่ท่านเป็นประจำเป็นต้น

ข้อนี้มีความมุ่งหมายให้แต่ละสถาบันมีการประสานงานกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะในศาสนาเดียวกันกับเราก็แยกย้ายกันหลายวัด อยู่ต่างบ้านต่างเมืองถึงต่างประเทศก็มีการประสานงานกันด้วยไมตรีอันงาม ย่อมทำให้เกิดความสามัคคี เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็ช่วยเหลือกันได้ ดังเช่นประเทศไทยกับประเทศลังกา เคยช่วยเหลือกันมาในอดีต

เฉพาะในส่วนย่อย คือวัดหนึ่ง ๆ พระพุทธองค์ไม่ประสงค์ให้ผู้ใดผูกขาด แต่ละวัดย่อมเอื้อเฟื้อรับรองพระที่มาจากอาวาสอื่นเท่าที่จะทำได้ เพราะผู้ที่มานั้นอาจเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ

ช่วยทำความเจริญ หรืออาจเป็นผู้มาเพื่อศึกษาอบรมนำเอาความเจริญไปเผยแพร่ต่อไปทำให้ศาสนาเจริญก็เป็นได้

แต่มีเงื่อนไขอยู่ว่า ขอให้ผู้ที่มานั้นเป็นพระเณรที่ดี เคร่งครัดในสิกขาวินัย มิใช่จะให้คนเก่าต้องถูกขับไล่ไขส่งหรือได้รับความลำบากเพราะเหตุแห่งคนที่มาใหม่

สรุปตามแนวอปริหานิยธรรมนี้ได้ความว่า เหตุแห่งความเจริญก้าวหน้าของสถาบันศาสนาขึ้นอยู่กับปัญหาสำคัญ ๆ คือ

1) การบริหารที่ดี ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 1-2-3-4

2) การวางตัวของสมาชิก ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 5-6

3) การสมานไมตรีกับหมู่อื่น ได้แก่อปริหานิยธรรมข้อที่ 7

ตัวอย่างเกี่ยวกับอปริหานิยธรรมที่มีมาในพระไตรปิฎก (มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2543, หน้า 43-44)

ตัวอย่างอปริหานิยธรรมสำหรับคฤหัสถ์

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ สารันททเจดีย์ใกล้กรุงเวสาลี ครั้งนั้นแลเจ้าลิจฉวีหลายพระองค์ด้วยกันพากันเข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ ทรงถวายบังคมพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วประทับนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ครั้นแล้วพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสกะเจ้าลิจฉวีเหล่านั้นว่า ดูก่อนลิจฉวีทั้งหลาย เราจักแสดงอปริหานิยธรรม 7 ประการ แก่ท่านทั้งหลายท่านทั้งหลายจงฟัง จงใส่ใจให้ดี เราจักกล่าว เจ้าลิจฉวีเหล่านั้นทูลรับพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสว่า

ดูก่อนลิจฉวีทั้งหลาย อปริหานิยธรรม 7 ประการเป็นไฉน คือ ชาววัชชีจักหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ เพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลย เพียงนั้นชาววัชชีเมื่อประชุมก็จักพร้อมเพรียงกันประชุม เมื่อเลิกประชุมก็พร้อมเพรียงกันเลิกประชุมและจักพร้อมเพรียงช่วยกันทำกิจที่ควรทำเพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น ชาววัชชีจักไม่บัญญัติสิ่งที่ยังไม่บัญญัติ จักไม่ถอนสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้แล้ว ประพฤติมั่นอยู่ในธรรมของชาววัชชีครั้งโบราณ ตามที่ท่านบัญญัติไว้เพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น, ชาววัชชีจักสักการะ เคารพ นับถือบูชาท่านวัชชีผู้ใหญ่ทั้งหลาย และจักสำคัญถ้อยคำแห่งท่านเหล่านั้น ว่าเป็นถ้อยคำอันตนพึงเชื่อฟังเพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น ชาววัชชีจักไม่ข่มขืนบังคับปกครองหญิงใน กุลเพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น ชาววัชชียังคงสักการะ เคารพ นับถือ บูชาเจติยสถานของชาววัชชีทั้งภายในและภายนอก และไม่ลบล้างพลีกรรมอันชอบธรรม ซึ่งเคยให้เคยทำแก่เจติยสถานเหล่านั้นเพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น ชาววัชชีจักถวายความอารักขา ความคุ้มครอง ป้องกันโดยชอบธรรมในพระอรหันต์ทั้งหลาย เป็นอย่างดี ด้วยหวังว่า ไฉนพระอรหันต์ทั้งหลายที่ยังไม่มา พึงมาสู่แว่นแคว้น และที่มาแล้ว พึงอยู่เป็นสุขเพียงใด

ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น ดูก่อนลิจฉวีทั้งหลาย อปริหานิยธรรม 7 ประการนี้ จักตั้งอยู่ในชาววัชชี และชาววัชชียังปรากฏอยู่ในอปริหานิยธรรม 7 ประการนี้เพียงใด ชาววัชชีพึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น

จากเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปรารถนาให้กษัตริย์ลิจฉวีทั้งหลายในแคว้นวัชชีมีความสามัคคีปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จึงทรงประทานหลักธรรมเรื่องอปริหานิยธรรมทั้ง 7 ประการ หรือก็คือหลักการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ 7 ประการไว้ให้นำไปปฏิบัติเพื่อความผาสุกของชาววัชชี จะได้มีแต่ความเจริญ ไม่พบกับความเสื่อมเลย แม้ศัตรูจะมารุกรานก็ยากจะเอาชนะได้

ตัวอย่างอปริหานิยธรรมสำหรับพระภิกษุสงฆ์

ครั้งนั้นแล เมื่อวัสสการพราหมณ์ มหาอำมาตย์ของแคว้นมคธกลับไปแล้วไม่นาน พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสกะท่านพระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์ เธอจงไป ภิกษุทั้งหลายมีจำนวนเท่าใดอยู่อาศัยกรุงราชคฤห์ เธอจงให้ภิกษุเหล่านั้นทั้งหมดประชุมกันในอุปัฏฐานศาลา ท่านพระอานนท์กราบทูลรับแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าว่า อย่างนั้นพระเจ้าข้า แล้วให้พระภิกษุตามจำนวนที่อาศัยกรุงราชคฤห์อยู่ทั้งหมดประชุมกันในอุปัฏฐานศาลา แล้วเข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ถวายบังคมแล้ว ยืนอยู่ ณ ด้านหนึ่ง

ท่านพระอานนท์ผู้ยืนอยู่แล้ว ณ ด้านหนึ่งแล ได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระภิกษุสงฆ์ประชุมกันแล้ว บัดนี้ เป็นเวลาซึ่งทรงเห็นเป็นกาลสมควร พระเจ้าข้า ครั้นนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงลุกจากอาสนะเสด็จดำเนินเข้าอุปัฏฐานศาลา ประทับนั่งบนอาสนะที่ปูไว้แล้ว ครั้นประทับนั่งแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสกะภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตจักแสดงอปริหานิยธรรม 7 ประการแก่เธอทั้งหลาย เธอทั้งหลายจงฟังจงทำไว้ในใจให้ดี ตถาคตจักกล่าวดังนี้ ภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น กราบทูลแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าว่า พร้อมแล้ว พระเจ้าข้า พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงพระดำรัสต่อไปนี้

1. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ภิกษุทั้งหลายยังจักประชุมกันเนือง ๆ จักประชุมกันอยู่มากตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

2. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลาย ยังจักพร้อมเพรียงกันประชุม จักพร้อมเพรียงกันเลิกประชุม จักพร้อมเพรียงกันทำกิจที่สงฆ์พึงทำตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

3. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลาย ยังจักไม่บัญญัติสิ่งที่ตถาคตมิได้บัญญัติไว้จักไม่เพิกถอนสิ่งที่ตถาคตบัญญัติไว้แล้ว ยังจัก มาทานประพฤติอยู่ในสิกขาบททั้งหลายตามที่ตถาคตบัญญัติไว้แล้ว ตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

4. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลาย ยังจักสักการะและเคารพ นับถือ บูชา พระภิกษุทั้งหลายผู้เป็นพระเถระผู้รู้กาลนาน ผู้บวชมาแล้วนาน ผู้เป็นบิดาของสงฆ์ เป็นปริณายกของสงฆ์ และ

ยังจักเชื่อถือโอวาทที่พึงฟังของท่านด้วย ตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

5. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลาย ยังจักไม่ลุอำนาจของตัณหา อันมีปกติให้เกิดในภพใหม่ ที่เกิดขึ้น ตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

6. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลาย ยังเป็นผู้มีความห่วงใยในเสนาสนะตามราวป่า ตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียว หาความเสื่อมมิได้

7. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย และภิกษุทั้งหลายยังจักเข้าไปตั้งสติไว้เฉพาะตนว่า ทำอย่างไร เพื่อนพรหมจารีทั้งหลาย ผู้มีศีลเป็นที่รัก ที่ยังไม่มาขอให้มาและเพื่อนพรหมจารีทั้งหลายผู้มีศีลเป็นที่รัก ที่มาแล้ว ขอให้อยู่สบาย ดังนี้ ตลอดกาลเพียงไร ภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียวหาความเสื่อมมิได้

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็อปริหานิยธรรม 7 ประการเหล่านี้ ยังจักตั้งอยู่ในภิกษุทั้งหลายและภิกษุทั้งหลายยังจักเห็นดีร่วมกันในอปริหานิยธรรม 7 ประการเหล่านี้ ตลอดกาลเพียงไรภิกษุทั้งหลายพึงหวังความเจริญอย่างเดียวหาความเสื่อมมิได้

จากเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปรารถนาให้คณะสงฆ์มีความเป็นปึกแผ่นแน่นแฟ้น เข้มแข็งสามัคคีปรองดองกัน จึงทรงประทานหลักธรรมเรื่องอปริหานิยธรรม 7 ประการ หรือหลักการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ 7 ประการนี้ไว้ให้พระภิกษุสงฆ์ทั้งหมดนำไปประพฤติปฏิบัติกัน เพื่อสร้างความผาสุกให้เกิดขึ้นกับหมู่สงฆ์ และทำให้พระพุทธศาสนาพบแต่ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จะไม่พบความเสื่อมถอยเลย แม้หากจะมีผู้ไม่หวังดีต่อพระพุทธศาสนาก็จะไม่สามารถมาทำร้ายหรือทำลายได้ง่ายเลย

2.3 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

ภัทราวดี อ่ำคูณ, นเรศ คนหลัก และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2564, หน้า 394-398) นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เป็นต้นมา บทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้บัญญัติให้มีองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.2542

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมิเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30(4) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ 5.2 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2544 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2549 จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวโดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาคมทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใสและพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและ ประชาคม

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเน อย่างใช้ดุลยพินิจ

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยผ่านกระบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผนคือ ความพยายามที่เป็นระบบ (systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์การบรรลุผลที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

1. เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกลมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ ดังนั้นองค์การจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น

2. ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์การ ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (system approach) เข้ามาใช้ในองค์การยุคปัจจุบัน

3. ทำให้การดำเนินการขององค์การบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนาทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์การ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

4. เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์การที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยประโยชน์ในการจัดระเบียบขององค์การให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่ละแผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

5. ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์การใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดหมายปลายทางเพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน ถ้าจุดมุ่งหมายทีกำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

2. ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ

3. ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้วทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

4. เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

5. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การ และยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

6. พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วยเพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้น การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

7. พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์การมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์การที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผน ที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8. ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานในฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์การ

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ดังนั้นข้อความต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านนำไปพิจารณาประกอบในการวางแผน เพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว

1. การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้นกลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนงานนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง

2. การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะได้สามารถมองหามาตรการประเมินและติดตามแผนที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง

3. การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้นถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียงคิดแต่เพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้

4. การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์การ ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์การ

5. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้ง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

6. ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่นการเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้

หลักการพื้นฐานในการวางแผน

การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 4 ประการด้วยกันคือ

1. การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (Contribution to Purpose and Objectives) ในการวางแผน ผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การสัมฤทธิ์ผลหลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์การธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์กรบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงใจ

2. การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ (Primacy of Planning) ซึ่งกระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อนขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

3. การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็นงานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารในระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จ ฉะนั้นการวางแผนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

4. ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการ บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการลงทุนอย่างประหยัดและคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการปริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิกในองค์การ

หลักการพื้นฐาน 4 ประการนี้นับว่ามีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการวางแผนให้องค์การประสบเจริญก้าวหน้า

ลำดับขั้นในกระบวนการวางแผน (Steps in Planning Process)

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับขั้น และขั้นตอนทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที่นักวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์การ สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในองค์การเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกัน

2. พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Permises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะเป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผน ขอบเขตและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ความรู้สึกของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์การด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบด้านอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นกรอบในการ วางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

3. พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all possible Limitations on Planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณาและคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้วก็จะสามารถขจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งที่ควรนำมาพิจารณา คาดการณ์ในการวางแผนได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้า วัสดุอุปกรณ์ สภาพทางการเงิน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ ในองค์การ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป

4. พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนผู้วางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่ใช่มีแนวทางปฏิบัติแนวเดียวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงวัตถุประสงค์ของแผนนั้นได้เช่นกัน ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องคิดถึงแนวทางต่าง ๆ หลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ

5. ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าจะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้จะทำให้องค์การดำเนินไปได้แล้วจึง

ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ

6. เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางใน การดำเนินกรปฏิบัติที่ชัดเจนขึ้น

ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

แผนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป (It should be specific rather than general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความชัดเจน และโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดทำแผนจะต้องมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่ต้องตีความกันในลักษณะต่าง ๆ และบางครั้งการตีความนั้นอาจกอให้เกิดดำเนินการที่ผิดทิศทางไปก็เป็นได้

2. แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและสิ่งที่ยังไม่รู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknow) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งไม่รู้และรู้ให้เห็นเด่นชัดจะทำให้ ผู้ใช้แผนคำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ

3. แผนควรจะมีการเชื่อมโยงอย่างเป็นเหตุผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้วางแผนจะต้องใช้การคิดวิเคราะห์การคิดวิจารณญาณเป็นฐานในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและตัดสินเลือกแนวทางดำเนินการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

4. แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being modified) แผนที่นำไปใช้จะต้องเหมาะกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่สามารถเกิดได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมากที่มีผลกระทบต่อแผน ฉะนั้นแผนที่ดีจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไป

5. แผนจะต้องได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adoptit and to the persons who are affected) ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับจะนำมาซึ่งความตั้งใจและความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผนไปปฏิบัติถ้าแผนที่วางนั้นได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์การธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง

ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวคิดพื้นฐานได้ดังนี้

1. จำแนกตามระดับการจัดการ

1) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับสูง (Top management) เป็นการวางแผนในลักษณะการพิจารณาภาพรวมทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีในอนาคต

2) การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans)

3) การวางแผนปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

2. จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ

1) การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวร บ่งบอกถึงแนวความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ในองค์การหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน กฎ วิธีการ และมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามรถตรวจสอบการทำงานของพนักงาน และสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือเมื่อสภาพการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไป แผนประเภทนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะกับสภาพการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง

2) การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hoc Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงานเฉพาะสถานการณ์แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่าแผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงาน แผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพ การณ์ที่เกิดขึ้น

3. จำแนกตามระยะเวลา

1) การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ 5 ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผล

2) การวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง 3 ถึง 5 ปี

3) การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระหว่าง 1 ถึง 3 ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมช่วงสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์การจึงจะดำเนินการไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและ ระยะยาวอาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์การในยุคปัจจุบันต้องมีการ เปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

4. จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ (Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

5. การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ (Objectives)
- นโยบาย (Policies)
- วิธีปฏิบัติงาน (Procedures)
- วิธีการ (Method)
- มาตรฐาน (Standard)
- งบประมาณ (Budget)
- แผนงาน (Program)

ดังได้กล่าวแล้วว่าการวางแผนเป็นการมองไปเพิ่มทฤษฎีการวางแผนข้างหน้าอาจเป็นช่วงสั้น ระยะปานกลาง หรือระยะยาว และเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาคมท้องถิ่นในอนาคต

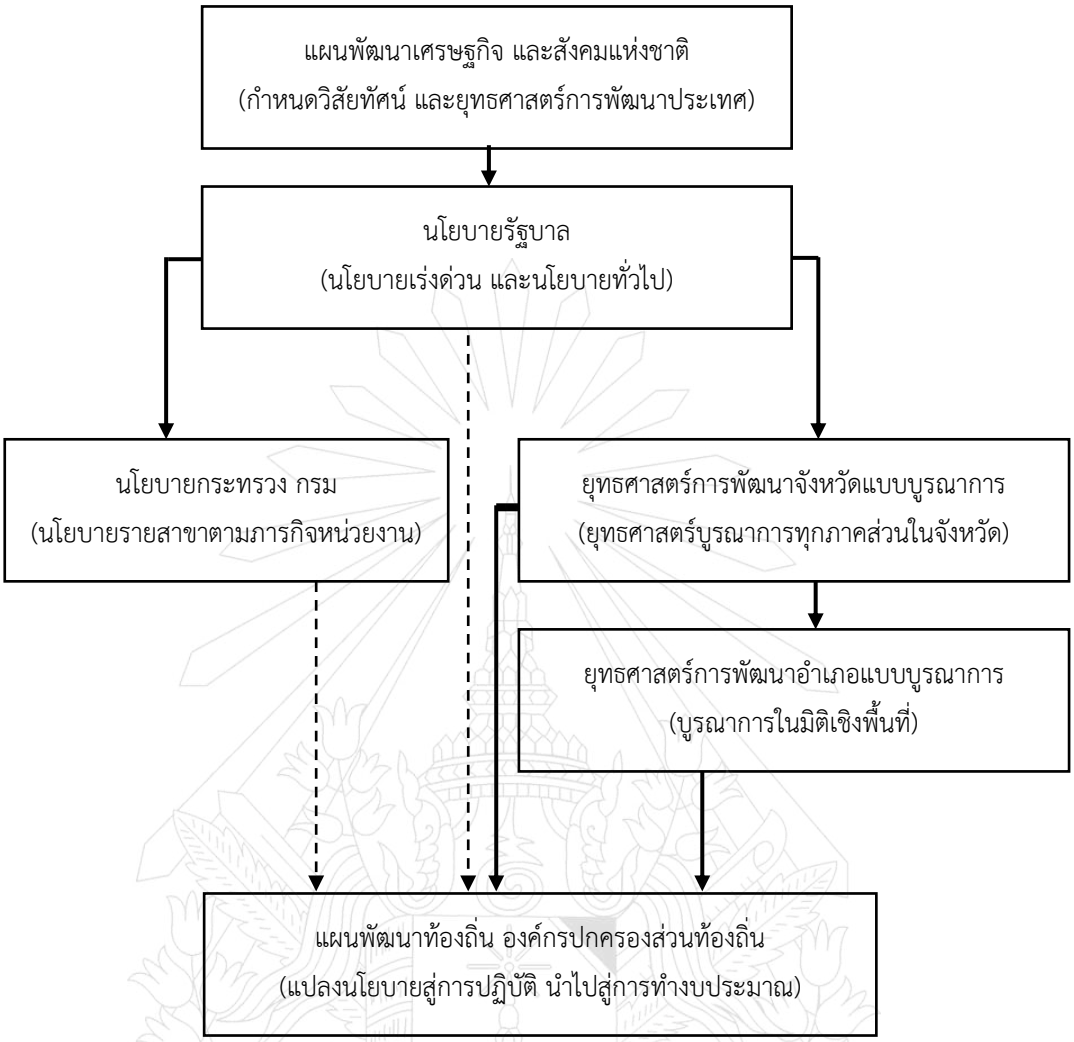
การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไว้ คือ แผนพัฒนาท้องถิ่น (ห้วงเวลา 5 ปี) เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนินตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังต้องอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ (ภาพที่ 2.1) ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น
ที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2559, หน้า 10)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ดังได้กล่าวแล้วว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้น สำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและแผนก้าวและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

สำหรับ **“แผนการดำเนินงาน”** ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึง รายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้สรุปได้ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ การผังเมือง ตลอดจนให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด

3. คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดกรอบทิศทางแนวทาง รวมทั้งประสานการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการ พัฒนาจังหวัด อำเภอ ตรวจสอบวิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หรือแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการประสานแผน

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจมอบอำนาจในการให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาฯ ให้คณะอนุกรรมการประสานแผนระดับอำเภอ เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนได้ภายใต้การกำหนดกรอบนโยบาย แนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการประสานแผนกำหนด

สำหรับองค์ประกอบขององค์กรในการจัดทำและประสานแผนพัฒนา (ยกเว้นคณะ กรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา) จะมีลักษณะ”ไตรภาคี” โดยมีองค์ประกอบจาก ตัวแทนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนของราชการบริหารส่วนภูมิภาคและรัฐวิสาหกิจ และตัวแทนจาก ภาคประชาชนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการประสานงาน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, ม.ป.ป.)

การจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

ที่มาและความสำคัญของการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 4.2 กำหนดให้ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับมีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกัน ทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

2. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ได้มีข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ไว้ในมาตรา 52 วรรคสาม และมาตรา 53/1 ไว้ดังนี้

1) มาตรา 52 วรรคสาม บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการบริหารแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

2) มาตรา 53/1 บัญญัติว่า “ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด”

3. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำ รวมทั้งพิจารณากลั่นกรองและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา

แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด การจัดทำ และบริหารงบประมาณจังหวัด และงบประมาณกลุ่มจังหวัด โดยมีเจตนารมณ์ คือ

1) ต้องการเน้นการพัฒนาระบบการบริหารที่ยึดพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ให้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

2) เป็นเรื่องของระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการแนวใหม่ เป็นการจัดความสัมพันธ์ในแนวตั้งระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งความสัมพันธ์ในแนวนอน ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อบูรณาการทำงานร่วมกัน

4. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 กำหนดให้มีการแบ่งพื้นที่การพัฒนาออกเป็น 6 ภาค และกำหนดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เป็นแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการ งบประมาณ หรือการปฏิบัติภารกิจ ที่มีความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล ที่ครอบคลุมในทุกมิติ และเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาระดับพื้นที่ ตั้งแต่ระดับภาค ลงไปสู่กลุ่มจังหวัดและจังหวัด และกำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละระดับจะต้องมีความสอดคล้อง และเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปพร้อมกันในทุกพื้นที่ตามหลักการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ทั้งด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาส สร้างอาชีพ สร้างรายได้ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตั้งแต่ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ระดับภาค ไปสู่เวทีการแข่งขันในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และไปสู่ระดับโลก โดยมีกลไก ในการบริหารงานในภาพรวม ดังนี้

กลไกระดับชาติ

1) คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และเลขาธิการ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นกรรมการและเลขานุการ

2) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นกรรมการและเลขานุการ

3) คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (อ.ก.บ.ภ.) โดยมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (6 คน รับผิดชอบ 6 ภาค) และผู้แทนสำนักเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นอนุกรรมการ และเลขานุการ

กลไกระดับกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) โดยมีหัวหน้ากลุ่มจังหวัด เป็นประธาน และข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

กลไกระดับจังหวัด คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

5. นโยบายคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

6. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

1) ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน: ขาดการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดเวทีประชาคม และการประสานแผนพัฒนา หมู่บ้าน/ชุมชนกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนอื่น ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งขาดการสนับสนุนข้อมูล ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของพื้นที่

2) ระดับตำบล: บทบาทและอำนาจหน้าที่ในการจัดทำ และประสานแผนชุมชนระดับตำบลของคณะกรรมการศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินงาน ศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน พ.ศ. 2551 ไม่ชัดเจน ประกอบกับกรมการพัฒนาชุมชน ยังไม่สามารถสนับสนุนให้ ศอช.ต. จัดทำแผนได้ครอบคลุมทุกตำบล

3) ระดับอำเภอ: การจัดทำแผนพัฒนาอำเภอยังไม่มีระเบียบ/กฎหมายรองรับ ทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผน และสนับสนุนงบประมาณตามแผนพัฒนาอำเภอ รวมทั้งขาดแนวทางปฏิบัติ ในการประสานแผนพัฒนาตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลมาใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ

จากข้อจำกัดในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวมาข้างต้น ประกอบกับนโยบายคณะกรรมการ บูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ที่ต้องการให้แผนพัฒนาในระดับพื้นที่มาจากปัญหาและความต้องการของประชาชน อย่างแท้จริง โดยผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนา ท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ ในลักษณะเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) จึงได้กำหนดแนวทางในการจัดทำและประสาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ) เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ ดังนี้

- แผนพัฒนาหมู่บ้าน จัดทำโดยคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้การสนับสนุน

- แผนชุมชน จัดทำโดยคณะกรรมการชุมชน ตามระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อาศัยอำนาจ ในการออกระเบียบตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0413/ว1553 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2530 เรื่องการจัดตั้งชุมชน ย่อยเพื่อพัฒนาเทศบาลและสุขาภิบาล)

- แผนชุมชนระดับตำบล จัดทำโดยศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินงานศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน พ.ศ. 2551 โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผน

- แผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำโดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- แผนพัฒนาอำเภอ จัดทำโดยคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ตามแนวทางที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กำหนด (ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0305.1/ว3205 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง การเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่)

แนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

(แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ)

1. แนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

แนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ หมายถึง แนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนา ตั้งแต่แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ ภายใต้ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละระดับ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการประสานแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับห้วงเวลาของการจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละระดับ เช่น การจัดเวทีประชาคมร่วมกัน เพื่อรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชน มาจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และแผนชุมชน การส่งต่อปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ศูนย์ประสานงานองค์การ ชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) เพื่อใช้วิเคราะห์ กลั่นกรอง และใช้ ประกอบในการจัดทำแผนชุ มชนระดับตำบล และการส่งต่อให้คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ใช้ประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ รวมทั้ง การประสานบัญชีโครงการ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแผนพัฒนาในแต่ละระดับ เพื่อบรรจุแผนงาน/โครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือแผนของหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ

2. วัตถุประสงค์ในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

1) เพื่อให้กลไกการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่มีประสิทธิภาพ

2) เพื่อยกระดับคุณภาพแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ให้มีลักษณะเป็นแผนเดียว One Plan

3) เพื่อให้มีแนวทางการสนับสนุน ควบคุม และกำกับติดตามการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

3. หลักการดำเนินงาน

1) กำหนดแนวทางการเชื่อมโยงและประสานแผนพัฒนาในลักษณะ One Plan โดยไม่ส่งผลกระทบ ต่ออำนาจหน้าที่ในการจัดทำและประสานแผนของส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในระเบียบ กฎหมายหรือแนวทางปฏิบัติ

2) กำหนดแนวทางการเชื่อมโยงในการทำงานร่วมกันของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับ อปท. (อาศัยระเบียบ/กฎหมายของ อปท. ที่มีผลบังคับใช้อยู่แล้ว โดยไม่ได้มีผลกระทบต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ของ อปท.)

3) กำหนดเป้าหมายเพื่อให้การจัดทำแผนทุกระดับมาจากปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

4) กำหนดกลไกให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการจัดทำแผนในทุกระดับ และกำหนดแนวทางปฏิบัติในการ เชื่อมโยงประสานแผนเพื่อให้การดำเนินงานไม่เกิดความซ้ำซ้อน และเกิดความคุ้มค่ากับประชาชนมากที่สุด

5) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People Centric) ในการบริหารราชการ โดยความร่วมมือจากภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค

4. ผลที่ได้รับ

1) แผนพัฒนาในระดับพื้นที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ดังนี้

- เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระบุถึงสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในระดับพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำ ประชาคมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- สามารถรวบรวมปัญหาและความต้องการที่แท้จริงซึ่งได้มาจากประชาชนในระดับพื้นที่หมู่บ้านและชุมชน ซึ่งเป็นผู้ประสบปัญหาหรือมีความต้องการที่แท้จริง

2) มีงบประมาณสนับสนุนการจัดทำแผน และการนำแผนงาน/โครงการบรรจุไว้ในแผนของส่วนราชการ แผนของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือแผนของหน่วยงานอื่น ๆ

3) มีการกำกับ ติดตามการจัดทำ และประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ และการประเมินผลคุณภาพแผน เพื่อปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของประชาชนในพื้นที่

กระบวนการ/ขั้นตอนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

1. การจัดทำและประสานแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน

ให้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และคณะกรรมการกลาง หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกัน ตนเอง พ.ศ. 2522 มีหน้าที่บูรณาการทบทวน/จัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และให้คณะกรรมการชุมชนในพื้นที่ที่ไม่มี กม. และ อพป. มีหน้าที่บูรณาการทบทวน/จัดทำแผนชุมชน โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาและวิทยากรกระบวนการ และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/อำเภอ สนับสนุนการจัดทำเวทีประชาคม ร่วมกันในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน/ท้องถิ่นในพื้นที่

การจัดทำและประสานแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ให้ดำเนินการในห้วงเวลาระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ โดยให้นายอำเภอมีบทบาทสำคัญในการจัดทำปฏิทินกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการจัดเวทีประชาคม หมู่ บ้าน/ชุมชน รวมทั้ง การประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในพื้นที่ เข้าร่วมประชาคม โดยมีคณะกรรมการหมู่บ้านและคณะกรรมการชุมชน เป็นกลไกหลักในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดทำแผนฯ ดังนี้

1) จัดเวทีประชาคมหมู่บ้านและชุมชน เพื่อรวบรวมปัญหาความต้องการต่าง ๆ ในพื้นที่ของหมู่บ้าน และชุมชน รวมทั้งใช้ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านและชุมชนจากข้อมูล จปฐ. และ กชช.2ค โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ สนับสนุนข้อมูลสารสนเทศและวิทยากรกระบวนการ โดยมี อปท./อำเภอ สนับสนุนการจัดเวทีประชาคม

2) นำข้อมูลปัญหาความต้องการจากเวทีประชาคมตามข้อ 1) มาจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ตามแนวทางที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กำหนด

3) จัดส่งแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ให้ศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประกอบในการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล และแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง

4) นำโครงการตามแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชนไปประสานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดทำโครงการจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การจัดทำและประสานแผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล)

ให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ สนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล โดยใช้กลไกศูนย์ประสานงาน องค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินงานศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน พ.ศ. 2551 เป็นกลไกรับผิดชอบการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล โดยประมวลความต้องการจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ แผนชุมชน/แผนพัฒนาท้องถิ่น หรือแผนอื่น ๆ รวมทั้งนำข้อมูล จปฐ. และ กชช.2ค มาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ กลั่นกรอง ประมวลผล และจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการ เพื่อจัดทำเป็นแผนชุมชนระดับตำบล โดยให้ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเป็นหน่วยงานหลักสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล และให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาศักยภาพของศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) ในการจัดทำและประสานแผน ชุมชนระดับตำบล

การจัดทำและประสานแผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) ให้ดำเนินการในห้วงเวลาระหว่างเดือน มีนาคม - เมษายน โดยมีศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) เป็นกลไกหลักในการจัดทำและ ประสานแผนชุมชนระดับตำบล ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดทำแผนฯ ดังนี้

1) รวบรวมข้อมูล จปฐ. ข้อมูล กชช.2ค ข้อมูลตำบลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและข้อมูลอื่น ๆ ในตำบลเพื่อเป็นข้อมูลเตรียมความพร้อมประกอบการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล

2) รวบรวมแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน และแผนพัฒนาท้องถิ่นในตำบล เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล

3) จัดทำแผนชุมชนระดับตำบล โดยนำข้อมูลจาก ข้อ 1. และ ข้อ 2. มาวิเคราะห์ หรือสังเคราะห์ กลั่นกรอง ประมวลผล และจัดลำดับความสำคัญของแผนงานหรือโครงการระดับตำบล รวมทั้งจัดทำแผนงานหรือโครงการสำหรับ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ที่มีความคาบเกี่ยวตั้งแต่สองหมู่บ้านหรือสองชุมชนขึ้นไป เพื่อรองรับการพัฒนาและตอบสนอง นโยบายสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาในตำบล

4) จำแนกแผนงานหรือโครงการระดับตำบลที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ระดับตำบล โดยจัดทำเป็นบัญชีประสานโครงการพัฒนา ส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาบรรจุไว้ใน แผนพัฒนาท้องถิ่น

5) จัดส่งแผนชุมชนระดับตำบล ให้คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ใช้ประกอบการจัดทำแผนความต้องการระดับอำเภอ

3. การจัดทำ และประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยนำปัญหาและความ

ต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคมร่วมกันของหมู่บ้าน/ชุมชน/ท้องถิ่น รวมทั้งนำข้อมูลจากแผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) มาใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาศักยภาพในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

การจัดทำ และประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ดำเนินการในห้วงเวลาระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน โดยมีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (อบต./เทศบาล) เป็นกลไกหลักในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดทำแผนฯ ดังนี้

1) เข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้าน/ชุมชน และนำปัญหาความต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคมดังกล่าว และโครงการที่ ศอช.ต. ขอประสาน มาใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จำแนกแผนงาน/โครงการที่ อบต. เทศบาลเมืองพัทยา และแผนงาน/โครงการที่ กบอ. ขอรับการสนับสนุน รวบรวมจัดทำเป็นบัญชีประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งให้คณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับจังหวัด รวมทั้งจัดทำบัญชีประสานโครงการพัฒนาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาในพื้นที่อำเภอส่งให้ กบอ.

3) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พิจารณาโครงการที่คณะกรรมการประสาน แผนท้องถิ่นระดับอำเภอขอรับการประสานโครงการตามบัญชีประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือโครงการที่ ก.บ.จ. ขอประสาน เพื่อนำไปบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้ง จัดทำบัญชี ประสานโครงการพัฒนาที่สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาในพื้นที่จังหวัด ส่งให้ ก.บ.จ. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบรรจุไว้ ในแผนเพื่อจัดสรรงบประมาณ

4. การจัดทำและประสานแผนพัฒนาอำเภอ

ให้อำเภอโดยกลไกของคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ตามแนวทางที่กรมการปกครอง กระทรวง มหาดไทยกำหนด ประสานและรวบรวมข้อมูลจากปัญหาและความต้องการของประชาชน (Bottom-up) จากแผนพัฒนา หมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาของส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการในพื้นที่อำเภอ เพื่อใช้ประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ และแผนความต้องการระดับอำเภอ โดยให้ที่ทำการปกครองอำเภอเป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ และให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาศักยภาพของ กบอ. ในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาอำเภอ

การจัดทำและประสานแผนพัฒนาอำเภอ ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยให้คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) เป็นกลไกหลักในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาอำเภอ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดทำแผนฯ ดังนี้

ระยะที่ 1 ช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม

1) อำเภอโดยกลไกของคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) นำกรอบทิศทางและยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด (Top-down) จากแผนพัฒนาจังหวัด มาเป็นแนวทางในการทบทวนการจัดทำกรอบทิศทาง การพัฒนาพื้นที่และยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และแจ้งให้ภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ทราบ เพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ระดับอำเภอให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) ให้ กบอ. จัดทำบัญชีแผนงานหรือโครงการระดับอำเภอ ที่เห็นว่าอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอเพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการ ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่และนำเสนอคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัด และเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) พิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของ อบจ.

ระยะที่ 2 ช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน

3) ให้ กบอ. ประสานและรวบรวมข้อมูลจากปัญหาและความต้องการของประชาชน (Bottom-up) จากแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาของ ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการในพื้นที่อำเภอ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ และให้ กบอ. ประกาศใช้ และจัดส่งแผนพัฒนาอำเภอให้หน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อให้ทุกภาคส่วนทราบ และร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่อย่างยั่งยืนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4) ให้ กบอ. จัดทำแผนความต้องการระดับอำเภอให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัด โดยโครงการที่อยู่ในแผนความต้องการระดับอำเภอจะต้องเป็นโครงการที่ถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาอำเภอและจะต้องจัดกลุ่มโครงการ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด โดยให้อำเภอจัดส่งแผนความต้องการระดับอำเภอให้ ก.บ.จ. และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด รวมทั้ง การประสาน ขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานหรืองบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. การบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

1) ให้การบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ เป็นไปตามหลักการ ดังนี้

(1) ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของ ประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจากประชาชนในพื้นที่

(2) ให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน

แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนา ตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน

(3) บูรณาการการบริหารงบประมาณ และประสานความร่วมมือเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยการแสวงหาความร่วมมือและการบูรณาการจากทุกภาคส่วน

2) ให้คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จัดทำเวที ประชาคมร่วมกัน เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และแผนชุมชน โดยให้นายอำเภอประสานงานการกำหนด วัน เวลา และสถานที่จัดเวทีประชาคม ร่วมกันของคณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รวมทั้งประสานให้ ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการในพื้นที่เข้าร่วมเวทีประชาคมดังกล่าวด้วย

3) ให้คณะกรรมการชุมชน และเมืองพัทยาจัดทำเวทีประชาคมเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนชุมชน หรือแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นายกเทศมนตรี หรือนายกเมืองพัทยาประสานงานการกำหนด วัน เวลา และสถานที่จัดเวทีประชาคมของคณะกรรมการชุมชน และเมืองพัทยา รวมทั้งประสานให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในพื้นที่เข้าร่วมเวทีประชาคมดังกล่าวด้วย

4) การบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ให้เป็นไปตามปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนา ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5) ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด โดยนำแผนพัฒนาอำเภอ แผนความต้องการระดับอำเภอ แผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด มาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ที่บูรณาการ ร่วมกันของหน่วยงาน

6. การกำกับและติดตาม

1) ในการประสานให้แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนา ท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการในพื้นที่อำเภอสัมฤทธิ์ผล ให้นายอำเภอมีหน้าที่ติดตามพร้อมให้คำแนะนำ

2) เพื่อให้การประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่สัมฤทธิ์ผล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับ และติดตามพร้อมให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ ที่มีการบูรณาการกับทุกภาคส่วนและสอดคล้องเชื่อมโยง กับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

(2) ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลกระทบ ที่เกิดขึ้นจากการประสานแผนพัฒนาพื้นที่

(3) การมีส่วนร่วมของประชาชน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(4) พิจารณาให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการ ในกรณีที่มีความซ้ำซ้อนกันในเรื่องงบประมาณ ระยะเวลา ดำเนินการ ผู้ดำเนินการ หรือโครงการ

3) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผน พัฒนาท้องถิ่นและการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับจังหวัด โดยในการพิจารณาโครงการ พัฒนาในข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ และงบประมาณรายจ่ายต้องสอดคล้องเชื่อมโยงตามแนวทางการจัดทำและประสาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดก่อนให้ความเห็นชอบ ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล

4) เพื่อให้การจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่สัมฤทธิ์ผล ให้กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่ เร่งรัด ติดตาม รายงานผลการดำเนินการประสานแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนาตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ ให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

5) ให้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ร่วมกับกรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน และกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จัดทำระบบประเมินผลคุณภาพแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล (แผนพัฒนา ตำบล) แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เป็นประจำทุกปี เพื่อปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการ และปัญหาของประชาชนในพื้นที่ (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด, 2562)

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึก และความรับผิดชอบของประชาชน/ชุมชนให้มี จิตสาธารณะ และร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ร่วมกันเรียนรู้ วิเคราะห์ เพื่อให้รู้และเข้าใจตน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

สมบูรณ์ กุลเมืองน้อย (2547, หน้า 64) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพมีความคล้ายประสิทธิผล แต่ประสิทธิผลจะพิจารณาวิธีการ หรือทางเลือกใด ๆ ในแง่ความสามารถ และความสำเร็จในการให้เกิดผลลัพธ์ต่างกับประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า หรือทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลสำเร็จตามเป้าหมายของทางเลือกนั้น นอกจากประสิทธิภาพจะประเมินได้จากการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า หรือทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลสำเร็จตามเป้าหมายของวิธีการหรือทางเลือกนั้นแล้ว ประสิทธิภาพจะพิจารณาได้จากปริมาณ หรือคุณภาพของผลผลิต หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียว หรือพิจารณาจากปริมาณ หรือคุณภาพของทรัพยากรก็ได้

รัตนา อัตภูมิสุวรรณ์ (2537, หน้า 82) สรุปความหมายของประสิทธิภาพว่าเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตจริงที่ได้ผ่านกระบวนการบริหาร อาจเป็นสินค้า หรือบริการเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้า หรือทรัพยากรการบริหาร หากปัจจัยนำเข้ามีน้อยกว่าผลผลิตที่ได้ แสดงว่ามีความประหยัดในการใช้ทรัพยากรในการบริหาร

ปีเตอร์สัน (Peterson, 1953, อ้างถึงใน ควรคิด ชโลธรรังสี, 2542, หน้า 116) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านธุรกิจในความหมายอย่างแคบ ว่าหมายถึง การลดต้นทุนในการผลิต และในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง คุณภาพของการมีประสิทธิผลและความสามารถในการผลิต การดำเนินงานทางด้านธุรกิจที่จะถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสามารถผลิตสินค้าหรือบริการ ปริมาณและคุณภาพที่ต้องการในที่เหมาะสมและต้นทุนน้อยที่สุด ประสิทธิภาพทางด้านธุรกิจมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ต้นทุน คุณภาพ ปริมาณ และวิธีการในการผลิต

มิลเลท (Millet, 1954, pp. 46) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพหมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มวลมนุษย์และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้นด้วย ส่วน ไซมอน (Simon, 1960 อ้างถึงใน ควรคิด ชโลธรรังสี, 2542, หน้า 124) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้คล้ายคลึงกับมิลเลท (Millet) กล่าวคือ ถ้าพิจารณาว่างานใดจะมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ที่ได้รับ สามารถเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

E = (O-I) + S

E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

O = Output คือ ผลผลิต

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้า

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ไรท์ และสมิท (Ryan & Smith, 1954, pp. 217) ได้พูดถึงประสิทธิภาพของบุคคลว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ในแง่บวกกับสิ่งที่ทุ่มเทและลงทุนให้กับงานซึ่งประสิทธิภาพในการทำงานนั้นมองจากแง่ของการทำงานของแต่ละบุคคล โดยพิจารณาเปรียบเทียบสิ่งที่ให้กับงาน เช่น ความพยายามกำลังงานกับผลลัพธ์ที่ได้รับจากงานนั้น ๆ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2542, อ้างถึงใน พัชรินทร์ ไชยวรินทรกุล, 2551, หน้า 82) ให้ความหมายประสิทธิภาพ ว่าหมายถึง การผลิตสินค้าหรือบริการให้ได้มากที่สุด โดยพิจารณาจากต้นทุน หรือปัจจัยนำเข้าน้อยที่สุด ประหยัดเวลามากที่สุด โดยพิจารณาถึงความพยายาม ความพร้อม ความสามารถ ความคล่องในการปฏิบัติ เทียบกับผลที่ได้ คือ บรรลุวัตถุประสงค์ และความพอใจของผู้รับบริการ

จอมบดินทร์ (2544, หน้า 31) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในความหมายเชิงสังคมศาสตร์นั้น หมายถึง ปัจจัยนำเข้าที่พิจารณาถึงความพยายาม ความพร้อม ความสามารถ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติ โดยเปรียบเทียบกับผลที่ได้รับ คือ ความพึงพอใจ ของผู้บริหาร หรือการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

บีคเกอร์ และนูฮาเซอร์ (Becker & Neuhauser, 1975, อ้างถึงใน โสพส ปัญจะวิสุทธิ์, 2541, หน้า 41) ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์กร โดยกล่าวว่าประสิทธิภาพขององค์กรนอกจากจะพิจารณาถึงทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยนำเข้าและผลผลิตขององค์กร ในฐานะที่เป็นองค์กรในระบบเปิด ยังมีปัจจัยอื่นประกอบอีก ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หากสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์กรมีความซ้ำซ้อน หรือมีความแน่นอน มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์กรอย่างละเอียดถี่ถ้วน แน่ชัด จะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพขององค์กรมากกว่าองค์กรที่มีสภาพแวดล้อมการทำงานยุ่งยากซับซ้อนสูง

2. การกำหนดระเบียบที่ชัดเจน เพื่อเพิ่มผลการทำงานที่มองเห็นได้ ทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย

3. ผลการทำงานที่มองเห็นได้สัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพ

4. หากพิจารณาควบคู่กันจะปรากฏว่า การกำหนดระเบียบปฏิบัติอย่างชัดเจนและผลการทำงานที่มองเห็นได้มีความสัมพันธ์มากขึ้นต่อประสิทธิภาพมากกว่าตัวแปรแต่ละตัวตามลำพัง

นอกจากนั้นยังเชื่อว่า การสามารถมองเห็นผลการทำงานขององค์กรได้มีความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพขององค์กร เพราะองค์กรสามารถทดลองและเลือกระเบียบปฏิบัติได้ ระเบียบปฏิบัติและผลการปฏิบัติงานจึงมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

คาสท์ และคาร์ม (Katz & Kahm, 1978 อ้างถึงใน ควรคิด ชโลธรรังสี, 2542, หน้า 18) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีที่ศึกษาองค์กรระบบเปิด ได้ศึกษาในเรื่องปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กร กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ ส่วนประกอบที่สำคัญของประสิทธิผล ประสิทธิภาพขององค์กรนั้น ถ้าจะวัดจากปัจจัยนำเข้าเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้นั้น จะทำให้การวัดประสิทธิภาพคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง การบรรลุเป้าหมายขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้นปัจจัยต่าง ๆ คือ การฝึกอบรม ประสบการณ์ ความรู้สึกผูกพันยังมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในองค์กรด้วย

สมยศ นาวีการ (2543, หน้า 97) ได้อธิบายถึงปัจจัย 7 ประการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์การ คือ 1) กลยุทธ์ (Strategy) 2) โครงสร้าง (Structures) 3) โครงสร้าง (Systems) 4) แบบ (Styles) 5) บุคลากร (Staff) 6) ความสามารถ (Skill) 7) ค่านิยม (Shared Values)

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานที่สำคัญหรือหลักการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เช่น แนวคิดของ ฮาร์ริง (Harring อ้างถึงใน สมพงศ์ เกษมสิน, 2521) เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้ประสิทธิภาพในหนังสือ “The Twelve Principles of Efficiency” ซึ่งได้รับการยกย่องและกล่าวขวัญกันมาก หลัก 12 ประการมีดังนี้ คือ 1) ทำความเข้าใจและกำหนดแนวความคิดในการทำงานให้กระจ่าง 2) ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน 3) คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง 4) รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน 5) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม 6) การทำงานต้องเชื่อถือได้เร็ว มีคุณภาพและมีการลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน 7) งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง 8) งานสำเร็จทันเวลา 9) ผลงานได้มาตรฐาน 10) การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้ 11) กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้ 12) ให้บำเหน็จรางวัล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 16) มีแนวคิดว่าทีมงานหรือกลุ่มทำงานที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้สึกที่ดีต่อกันในหมู่สมาชิก และผู้ที่เป็นหัวหน้าต้องตระหนักว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนั้นทีมงานที่มีประสิทธิภาพต้องมีเงื่อนที่สำคัญ คือ

1. ความรับผิดชอบ และความผูกพัน โดยความผูกพันต่อองค์การเป็นความผูกพันใน 3 ลักษณะ คือ (1) ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกในองค์การ (2) มีความตั้งใจและความพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อองค์การ (3) มีความเชื่อและยอมรับในคุณค่าและเป้าหมายขององค์การ

2. ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เนื่องจากบุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ มีคุณค่า และมีการแลกเปลี่ยนความคิดแบบริเริ่มสร้างสรรค์กับความก้าวหน้าให้องค์การ

3. ความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะ ความสามารถของสมาชิกให้สมาชิกมีความรู้ และความชำนาญงาน ตลอดจนเทคนิคการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4. มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับทีมงาน รวมทั้งการมีที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่สาม ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาการทำงาน ให้ข่าวสารย้อนกลับ แก้ไข ปัญหาความขัดแย้ง และการไกล่เกลี่ย

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การประเมินผลต่อระบบงานภายในของหน่วยงาน โครงการ นโยบายต่าง ๆ ว่ามีการปฏิบัติงานและใช้ทรัพยากรเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ หรือเร็วกว่าที่กำหนด และใช้ทรัพยากรน้อยกว่าที่กำหนด ก็ถือว่าการปฏิบัติงานในองค์การนั้นมีประสิทธิภาพ หากถ้าไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติงานนานขึ้นหรือสูญเสียทรัพยากรมากขึ้น ก็ถือว่าองค์กรนั้นไร้ซึ่งประสิทธิภาพ

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2550, หน้า 15) ได้อธิบายว่า หลังจากที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วก็จะถึงขั้นตอนในการแปลงไปสู่การปฏิบัติโดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำเป็นแนวทางให้องค์การบริหารส่วนตำบลไปดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการจัดทำแผน

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำแผนพัฒนาเข้าพบผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ และความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้คณะผู้บริหารทราบถึงภารกิจที่จะต้องดำเนินการ และดำเนินการเสนอโครงการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ห้วงปี พ.ศ. 2560 ถึงปี 2562 ผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติโครงการดังกล่าวจะเป็นการกำหนดทรัพยากรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดปฏิทินการทำงานไว้อย่างชัดเจน

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ แจ้งโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล หน่วยงานภายในของ องค์การบริหารส่วนตำบลและประชาคม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การคัดเลือกยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

1. ในขั้นตอนนี้ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา จะสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัญหาความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/อำเภอ และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

2. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่น และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพิจารณา โดยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในครั้งแรกให้เวทีการประชุมร่วมกันดังกล่าวคัดเลือกแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวทางการพัฒนาที่สมควรนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาจัดทำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

3. สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นครั้งต่อไป (เมื่อครบรอบหนึ่งปี) ให้เวทีการประชุมร่วมพิจารณาทบทวนดูว่า จากยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาที่ได้คัดเลือกและโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในปีต่อไปจะสามารถคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนา ที่จะนำมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก็ได้ รวมทั้งกำหนดโครงการ/กิจกรรม ที่จะเพิ่มเติมหรือตัดทอนลงได้

1) เมื่อได้แนวทางการพัฒนาแล้ว เวทีการประชุมร่วมพิจารณาว่าจะมีโครงการ/ กิจกรรม อะไรบ้างที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแนวทางการพัฒนาที่คัดเลือกมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนา

2) โครงการ/ กิจกรรม ที่พิจารณากำหนดอาจมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการดำเนินการดังนี้

(1) พิจารณาโครงการ/ กิจกรรม จากแผนชุมชนที่เกินขีดความสามารถในการดำเนินการของชุมชนที่สองคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

(2) มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/ กิจกรรม เพื่อที่จะบรรจุลงในแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม และนอกจากนั้นยังเป็นการจัดลำดับโครงการไว้เพื่อทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในช่วงถัดไปด้วย เนื่องจากในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาจต้องใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่าห้าปี ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาแนวทางการจัดทำโครงการ/ กิจกรรมที่ต่อเนื่องในระยะยาวด้วย ซึ่งอาจจะยังไม่สามารถระบุไว้ในช่วงเวลาห้าปีของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

(3) เนื่องจากกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการมีความหลากหลาย ดังนั้น ในขั้นตอนของการพิจารณากำหนดกิจกรรม องค์การบริหารส่วนตำบล ได้คำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณรายรับ – รายจ่าย องค์การบริหารส่วนตำบล
- ทรัพยากรการบริหารอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้วยังต้องวิเคราะห์ว่า การพัฒนา แนวทางการพัฒนา ที่เลือกต้องการข้อมูลประเภทใดเป็นพิเศษ ต้องการข้อมูลห้วงระยะเวลาใด และจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งใดเพื่อเป็นข้อมูลจะนำมาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โครงการ/กิจกรรม ได้อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลภายในองค์กรและข้อมูลภายนอกเพื่อนำมาวิเคราะห์ SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ได้

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก คือ

- การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา
- การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา

การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงห้าปีโดยมีรายละเอียดในแต่ละกิจกรรม

1. การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมาคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนตำบลสรุปผลการพัฒนาที่ผ่านมาและนำเสนอที่ประชุม ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาคมตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินผลการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมา โดยประเมินทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

2. การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาหลังจากประเมินผลการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมาแล้วให้ที่ประชุมตามข้อดังกล่าวข้างต้นร่วมกัน คัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมกันสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล ในห้วงระยะเวลาห้าปี ในกรณีเห็นว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาใดที่ยังไม่ได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องกำหนดขึ้นใหม่ ก็อาจกำหนดขึ้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงให้เห็นถึงเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิสัยทัศน์การพัฒนา

3. การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา ภายใต้ยุทธศาสตร์ จะมีแนวทางการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งล้วนแต่มีความจำเป็นในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น แต่มีความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วนมากน้อยแตกต่างกัน โดยจะต้องจัดเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาการ การจัดลำดับความสำคัญดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า แนวทางการพัฒนาที่ถูกจัดลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับหลัง ๆ จะไม่ต้องนำมาปฏิบัติ เพราะการที่จะต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาทุกแนวทาง ได้รับการพิจารณาแล้วว่าต้องดำเนินการ แต่ในห้วงระยะเวลาห้าปีของแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจมีแนวทางที่จำเป็นต้องนำมาดำเนินการปฏิบัติ

4. การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงห้าปี หลังจากจัดลำดับแนวทางการพัฒนาแล้วที่ประชุมจะตัดสินใจว่าจะนำแนวทางการพัฒนาเหล่านั้นมาดำเนินการ แต่ในการตัดสินใจนั้นควรจะได้วิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในแนวทางปฏิบัติเพราะในการจัดลำดับความสำคัญอาจใช้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลเป็นหลักดังนั้น เพื่อทบทวนและยืนยันการจัดลำดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริงหรือไม่ จึงควรนำแนวทางการพัฒนามาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือ SWOT อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา

1. หลังจากได้แนวทาการพัฒนาในช่วงห้าปีแล้ว ให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา โดยพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงเวลาห้าปี โดยนำวัตถุประสงค์มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาในช่วงเวลาห้าปี

2. ในขั้นตอนนี้ที่ประชุมจะร่วมกันพิจารณากำหนดโครงการ/กิจกรรม การพัฒนาที่จะต้องดำเนินการตามแนวทางที่คัดเลือก และโดยที่กิจกรรมที่จะดำเนินการย่อมมีความหลากหลายซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

- พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่กำหนดอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้โครงการ/กิจกรรมที่ครบถ้วน ซึ่งมีทั้งโครงการ/กิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเอง โครงการ/กิจกรรมที่ร่วมกันดำเนินการกับหน่วยงานอื่น ๆ หรือโครงการ/กิจกรรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

- พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ได้พิจารณาทั้งภายใต้แนวทางเดียวกันและระหว่างแนวทางการพัฒนา

- พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการดำเนินการและในด้านผลของดำเนินการ เพื่อบรรจุกิจกรรมลงในปีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

- พิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม

ก. จากความจำเป็นเร่งด่วน

ข. ขีดความสามารถทางทรัพยากรการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

ค. ความเชื่อมโยงของกิจกรรมและระยะเวลาที่ดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำรายละเอียดโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาคัดเลือกโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงห้าปี มาจัดทำรายละเอียดโครงการในด้านเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ งบประมาณ ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยเน้นการศึกษารายละเอียดกิจกรรมที่จะดำเนินการในปีแรกของแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้สามารถไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น

1. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1) ด้านกายภาพ

2) ด้านการเมือง/การปกครอง

3) ประชากร

4) สภาพทางสังคม

5) ระบบบริการพื้นฐาน

6) ระบบเศรษฐกิจ

7) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8) ทรัพยากรธรรมชาติ

9) อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

2) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

2) บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล

1) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

2) การติดตามและประเมินผลโครงการ

3) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

4) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ขั้นตอนที่ 7 การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น

1. คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขออนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น

2. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอความเห็นชอบ

3. เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 8 การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

1. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา จัดทำร่างข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่ดำเนินการเพื่อเสนอผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอนุมัติ ข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่ดำเนินการ

3. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

4. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนารายงานผลการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

5. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอรายงานผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, ม.ป.ป.)

ส่วนการศึกษาของ พรชัย ฐีระเวช และคณะ (2552, หน้า 74) พบว่าการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพนั้น มีปัจจัยที่สำคัญอยู่ด้วยกัน 6 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยเรื่องหลักเกณฑ์และกฎระเบียบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ หลักเกณฑ์หรือกฎระเบียบที่กำหนดขึ้นเพื่อ ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องมีลักษณะกระจายอำนาจ ให้อิสระแก่ผู้จัดทำมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2. ปัจจัยด้านกระบวนการ จะต้องมีกระบวนการในการวางแผนกลยุทธ์ (strategic planning) ซึ่งเป็นรูปแบบการวางแผนที่สามารถแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันเหตุการณ์

3. ปัจจัยด้านบุคลากร ทั้งในระดับของผู้บริหารและระดับเจ้าหน้าที่ ในระดับผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ในขณะที่เจ้าหน้าที่ต้องมีความเข้าใจและการฝึกฝนวิธีการจัดทำในเชิงวิชาการ ซึ่งควรจะต้องมีความรู้และทักษะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหลักวิชาและสามารถนำไปใช้ในงานจริงได้รวมทั้งควรจะต้องมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ของระบบการวางแผนระบบการคลัง และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้

4. ปัจจัยทางด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสะท้อนถึงการให้ความร่วมมือและการยอมรับในบทบาทของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่กองต่าง ๆ ที่จะต้องประสานงานกับกองแผนฯ และผู้มีส่วนได้เสียจากภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การให้ความสำคัญและความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

5. ปัจจัยด้านงบประมาณที่เพียงพอ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น โดยจะส่งผลดีโดยเฉพาะในแง่ของการดำเนินการตามแผนพัฒนาเฉพาะด้าน

6. ปัจจัยด้านการเมือง เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งยังส่งผลต่อการดำเนินการตามแผนด้วยเช่นกัน เนื่องจากการเมืองท้องถิ่นในหลาย

พื้นที่ในปัจจุบันยังขาดเสถียรภาพ ฝ่ายบริหารไม่สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลต่อความชัดเจนและความต่อเนื่องของการกำหนดนโยบายเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

ในขณะที่การศึกษาของ วราภรณ์ ปานะพิพัฒน์ (2564, หน้า 33) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการกำหนดแผน ด้านการประเมินแผน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และด้านการควบคุมแผน

Frederick Herzberg (1959 ; อ้างถึงใน งามพิศ แจ้งประจักษ์, 2539, หน้า 46) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลให้คนชอบงานหรือไม่ชอบงานจำแนกออกเป็น 2 ประเภทคือ ปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยค้ำจุน

ปัจจัยกระตุ้น เป็นปัจจัยสร้างความพึงพอใจ ให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมี 5 ประการ ได้แก่

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล หมายถึงการที่บุคคลทำงานได้เสร็จสิ้นและ ประสบผลสำเร็จอย่างดีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นครั้นงานสำเร็จเขาจึงเกิดความพึงพอใจในผลงานนั้น

2. การได้รับการยอมรับ หมายถึงการได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจะผู้บังคับบัญชาจากเพื่อน จากผู้มาขอคำปรึกษา หรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจเป็นการยกย่องชมเชยแสดงความยินดีการให้กำลังใจเมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งบรรลุผล สำเร็จการยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จของงานด้วย

3. ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถทำตั้งแต่ต้นจนจบได้โดยลำพังแต่ผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดจากการมอบหมายให้ผู้รับผิดขอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. ความก้าวหน้า หมายถึง ได้รับเลื่อนขั้น ตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลการมีโอกาส ได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการอบรม

ปัจจัยค้ำจุน หมายถึง ปัจจัยค้ำจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบุคคล บุคคลจะเกิดการไม่ชอบงาน มี 9 ประการได้แก่

1. เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือน ในหน่วยงานนั้นเป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

2. โอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากหมายถึงการที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพ

3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกริยาซึ่งกันและกันอย่างดี

4. สถานภาพของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม มีเกียรติ และศักดิ์ศรี

5. นโยบายและการบริหารงาน หมายถึงการจัดการและการบริหารขององค์การ การติดต่อสื่อสารในองค์การ

6. สภาพการทำงาน ได้แก่ สภาพทางกายภาพของการทำงาน เช่น แรงงาน เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

7. ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากครอบครัว ทำให้เราไม่มีความสุขและไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

8. ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์กร

9. วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการ ดำเนินงานหรือให้ความยุติธรรมในการบริหาร

สรุปได้ว่า จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้การบริหารงานและการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพนี้ จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ทำการปฏิบัติงานจะเกิดประสิทธิภาพได้นั้น คือการดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีกฎระเบียบเป็นกรอบกำหนด แนวทางในการปฏิบัติ และมีส่วนประกอบที่เอื้ออำนวยให้งานบรรลุผล จึงเกิดประสิทธิภาพได้

2.6 บริบทพื้นที่

2.6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

ตำบลสามตำบลเป็นตำนานเล่าสืบทอดกันมาว่า ในสมัยเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ได้มีการอพยพผู้คนลงมาทางใต้และได้มาตั้งที่พักอยู่ที่วัดวังฆ้องและในขณะนั้นได้มี หม่อมเณรใหญ่และหม่อมเณรน้อยเป็นผู้อพยพมาด้วยจึงได้ตั้งที่พักอยู่ที่คลองวังฆ้อง (วัดวังฆ้องปัจจุบัน) ในการอพยพมาครั้งนั้นได้มีผู้คนมาอยู่กันจำนวนมากจึงได้ออกไปหาที่ทำกินและตั้งที่ทำกินใหม่อีก คือวังใส (หมู่ที่ 1 ในปัจจุบัน) และอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ออกไปหาที่ทำกินและตั้งที่ทำกินใหม่อีกคือ นาหมอบุญ (ต.นาหมอบุญ ปัจจุบัน) ขณะที่ผู้คนที่อพยพมาออกไปทำมาหากินในสถานที่ดังกล่าวแล้วในการประชุมหรือพบปะกันแต่ละครั้งก็ใช้ฆ้องตี เป็นการบอกให้ราษฎรทุกพื้นที่มาประชุมพร้อมกัน และครั้งต่อมาเมื่อบ้านเมืองสงบลงราษฎรที่อพยพก็กลับไปอยู่ส่วนกลางตามเดิมซึ่งที่วังใสเลยเรียกว่า บ้านวังใส และที่วังฆ้องเรียกบ้านวังฆ้อง ที่นาหมอบุญเรียกว่า บ้านนาหมอบุญ ทั้งสามแห่งมารวมกันเลยเรียกว่า สามตำบล ต่อมาในปี พ.ศ.2537 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอำเภอขึ้นใหม่ได้มีการแยกตำบลใหม่โดยแยกตำบลนาหมอบุญออกจากตำบลสามตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล, 2565)

วิสัยทัศน์ (Vision)

สามตำบลน่าอยู่ มุ่งสู่การพัฒนาคน ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ก้าวสู่ประคมอาเซียน

พันธกิจ (Mission) หรือภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในทุก ๆ ด้านเพื่อให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลตรงต่อความต้องการของประชาชน

2. จัดให้มแหล่งนำเพื่ออุปโภค บริโภค รวมทั้งแหล่งน้ำทางการเกษตร

3. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ฝึกอบรมอาชีพ และส่งเสริมด้านการเกษตร

4. สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี

6. พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ

7. ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การดูแลสุขภาพอนามัยของตัวเอง ครอบครัวและชุมชนทั้งด้านการส่งเสริมและการป้องกันสุขภาพ

8. พัฒนามาตรฐานการบริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว การบริหารจัดการองค์กรโปร่งใส่ มีประสิทธิภาพนำไปสู่การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล, 2565)

2.6.2 องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

ตำบลนาหมอบุญเดิมเป็นชื่อของหม่อมบุญซึ่งตามประวัติได้มีหม่อมเณรน้อยหม่อมเณรใหญ่ ซึ่งเป็นต้นตระกูลของไชยพลบาลและตระกูลเณรานนท์ได้อพยพหนีพม่ามาในช่วงปี พ.ศ. 2310 ได้เดินทางมาจนถึงเวลาค่ำจึงได้พักค้างคืนที่ต้นไม้ใหญ่แต่ไม่สามารถหุงหาอาหารมื้อเย็นได้เพราะไม่มีน้ำ แต่พอตกกลางคืนได้ยินเสียงกบร้องจึงทำให้ทราบว่าบริเวณใกล้ ๆ นี้น่าจะมีแหล่งน้ำอยู่ เพราะกบเป็นสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ จึงได้จุดคบไฟเดินไปตามเสียงกบจึงได้พบกับลำธารน้ำใหญ่ (ปัจจุบันคือคลองวังฆ้อง) จึงได้นำน้ำมาหุงอาหารกินกันและได้พักอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวอย่างถาวรปัจจุบันคือ วัดวังฆ้อง เพราะเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมมีความอุดมสมบูรณ์ และได้ให้หม่อมไพนารถ ไปตั้งเมืองอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือปัจจุบันเรียกว่า**“บ้านเก่าไพนารถ”** ตั้งอยู่ หมู่ 1 ตำบลสามตำบลให้หม่อมบุญไปตั้งเมืองอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันคือ หมู่ 3 ตำบลนาหมอบุญ เรียกว่า “บ้านในวัง” เมื่อมีข้อราชการสำคัญก็จะมีการตีฆ้องเรียกประชุมผู้ที่ครองเมืองทั้งสามจะมาประชุมชี้แจง ข้อราชการซึ่งเป็นที่ทราบโดยทั่วกัน ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้มีการรวมเมืองทั้งสามเมืองเข้าเป็นตำบลเดียวกันเรียกว่า **“ตำบลสามตำบล”**ส่วนตำบลนาหมอบุญได้ชื่อมาจากวัดนาหมอบุญ ซึ่งแยกมาจากตำบลสามตำบลในปี 2538 (องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ, 2565)

วิสัยทัศน์ (Vision)

นาหมอบุญตำบลแห่งการเรียนรู้ สู่บริการเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม เน้นนำด้านการศึกษา อนามัยปลอดภัย ใส่ใจประชาชน

พันธกิจ (Mission) หรือภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และผังเมือง ให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

2. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา แหล่งเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และพัฒนาคนและสังคมให้เข้มแข็ง

3. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข เสริมสร้างสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิตของประชาชน

4. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ สร้างงาน เพิ่มรายได้ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชน

5. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

6. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาค (องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ, 2565)

2.6.3 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

ตำบลทุ่งโพธิ์ เดิมเป็นชื่อบ้านของหมู่ที่ 3 บ้านทุ่งโพธิ์ ตำบล ควนเกย อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมาเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2537 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาการตั้งอำเภอ เพื่อเป็นประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน

โดยได้รับพระราชทานอนุญาตให้ใช้พระนาม ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เป็นชื่ออำเภอ จุฬาภรณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ ได้แยกพื้นที่มาจากหมู่ที่ 3, 4, 5, 6, 7, 9 และ 10 ของตำบลควนเกย อำเภอร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช มาเป็นตำบลในหกตำบล ของอำเภอจุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช ตำบลทุ่งโพธิ์ ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2539 (องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์, 2565)

วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการและการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สุขของชุมชนท้องถิ่น

พันธกิจ (Mission) หรือภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

1. จัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
2. จัดให้มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค รวมทั้งแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. สนับสนุนและส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปะวัฒนะธรรม ประเพณีของท้องถิ่น
4. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ รวมทั้งตลอดจนดู แลรักษา ปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น
5. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ฝึกอบรมอาชีพ เพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจหมู่บ้านที่ยั่งยืน
6. ส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี
7. จัดให้มีการคุ้มครอง ดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
8. มุ่งพัฒนามาตรฐานการบริการประชาชน การบริหารจัดการองค์กรที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพนำไปสู่การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี
9. ส่งเสริม คุ้มครองสวัสดิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขภาพอนามัยและการป้องกันโรคติดต่อของประชาชนในท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์, 2565)

2.6.4 องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า

ตำบลควนหนองคว้า เดิมเป็นหมู่ที่ 6 ตำบลควนเกย หมู่ที่ 5 ตำบลควนพัง และหมู่ที่ 8 ตำบลควนชุม อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมาเมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2537 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯให้ตราพระราชกฤษฎีกาตั้งตำบล เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง และความสะดวกของประชาชน โดยได้พระราชทานอนุญาตให้ใช้พระนามศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เป็นชื่ออำเภอ ตำบลควนหนองคว้าจึงได้แยกพื้นที่มาจากอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มาเป็นตำบล หนึ่งภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้านั้น เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาร่วมสร้างร่วมจัดทำส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้าจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหาและความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า ยังได้เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของประชากร นอกจากนั้นยังได้เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคคลากรที่มีคุณภาพโดยยึดกรอบแนวทางในการจัดระเบียบการศึกษา ส่วนด้านพัฒนาอาชีพนั้นจะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่น และยังให้จัดตั้งเศรษฐกิจแบบพอเพียงโดยส่วนรวม (องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า, 2565)

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งเน้นสาธารณูปโภคพื้นฐาน สืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี อนุรักษ์วิถีแห่งภูมิปัญญา บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เตรียมด้านการศึกษา ป้องกันปัญหายาเสพติด ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission) หรือภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคว้า

1. เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย พร้อมสาธารณูปโภคสาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ระบบประปาหมู่บ้านมีการก่อสร้างและบำรุงรักษาอย่างทั่วถึงและเพียงพอ รวมทั้งมีแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้งอย่างเพียงพอ

2. ประชาชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและได้รับสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

3. ประชาชนมีจิตสำนึกและส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ

5. ประชาชนมีจิตสำนึกดีและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น หน่วยงานมีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคีในการพัฒนา (องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า, 2565)

2.6.5 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

ชะอวด เดิมเป็นชื่อตำบลที่อยู่ภายใต้การปกครองของอำเภอชะอวด เป็นตำบลที่มีอาณาเขตกว้างขวาง ปัจจุบันทางราชการ ได้มีการแบ่งแยกเขตการปกครองมาเป็นตำบลบ้านชะอวดอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด เศรษฐกิจแข็งแกร่ง สังคมแห่งคุณภาพ สาธารณูปการครบครัน เน้นนำการบริหาร สิ่งแวดล้อมดี

พันธกิจ (Mission) หรือภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีอาชีและมีรายได้พอเพียง
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้สามารถสร้างคน สังคมที่มีคุณภาพ
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้สามารถพัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

(องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด, 2565)

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิสุทธิ บุญญะโสภิต (2563, หน้า 69-84) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล: กรณีศึกษากองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1. กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้ มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับหลักอปริหานิยธรรม ได้แก่ มีการประชุมกันเนืองนิตย์ มีการประชุมทุกไตรมาส ในการประชุมใช้เกณฑ์จำนวนกรรมการครบองค์ประชุมเป็นหลัก ยึดระเบียบที่สปสช.แนะนำโดยยังไม่มีการออกระเบียบเพื่อการทำงานเป็นการเฉพาะของพื้นที่ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิปราชญ์ชาวบ้านและแกนนำ มาร่วมทำงาน มีการจัดทำโครงการเพื่อเด็กปฐมวัย กลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นและกลุ่มสตรี แต่ยังดำเนินงานไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม มีการทำงานที่เชื่อมโยงกับวันสำคัญของชาติและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และมีการดูแลพระสงฆ์และให้ความรู้ต่อประชาชนในเรื่องการถวายอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพ 2. แนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมเพื่อการจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล มีดังนี้ (1) ควรจัดประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง

โดยจัดระเบียบวาระที่ดี มีการสร้างความเข้าใจต่อเรื่องที่บรรจุเป็นระเบียบวาระ มีการบันทึกผลการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร (2) มีการสร้างความ พร้อมเพรียงในการมาประชุมและเลิกประชุม ทำกิจที่ได้รับมอบหมายจากมติที่ประชุม มีการสื่อสารล่วงหน้ากรณีมาประชุมล่าช้าหรือมาไม่ได้ มีกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน (3) ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาศักยภาพกรรมการอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนพัฒนาสุขภาพชุมชนและจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม ออกระเบียบที่จำเป็นสำหรับการทำงานในพื้นที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องโปร่งใส มีการสื่อสารเผยแพร่งานให้กับประชาชนในพื้นที่ (4) มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือปราชญ์ชาวบ้านมามีส่วนร่วม ให้ความเคารพบทบาทผู้เป็นประธาน ขยายกิจกรรมบริการสาธารณสุขให้ครอบคลุมและจัดบริการแก่ผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่รับผิดชอบ (5) ให้การดูแลและให้ความสำคัญกับกลุ่มเปราะบาง สนับสนุนศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก และให้ความเคารพและให้เกียรติต่อเพศสตรี (6) เชื่อมโยงงานกับสิ่งดีของชาติและชุมชน คิดค้นนวัตกรรมด้านสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความเคารพต่อสถานที่สำคัญ และ (7) จัดกิจกรรมบริการสาธารณสุขเพื่อดูแลสุขภาพของพระสงฆ์และสามเณร เปิดโอกาสให้พระสงฆ์เข้ามามีบทบาท และมีการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางศาสนาเพื่อสุขภาวะ

พัชร์ศศิ เรืองมณีญาต์ (2565, หน้า 88- 103) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 ในการจัดการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบจัดการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดระยอง สามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ 2 หลักการ + 1 หลักธรรม ประกอบด้วย 1. หลักการจัดการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การจัดการโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมและโลจิสติกส์ การจัดการด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และการสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว 2. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการตามแผน การติดตามและประเมินผล การร่วมรับผลประโยชน์ โดยการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรม 7 หลักธรรมที่นำไปสู่การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษของรัฐบาล ให้ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC ได้อย่างยั่งยืน

พระธีรเดช ธีรเตโช (2561, หน้า 109-116) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรม ของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรในเขตเทศบาลเมืองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลาได้ปฏิบัติตามหลักการ Aparihaniyadhamma โดยภาพรวมใน 7 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามหลักคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลเมืองอำเภอเมืองจังหวัดสงขลาในด้านเพศอายุระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานสถานะและการฟื้นฟูสมรรถภาพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05

ธงชัย สิงอุดม, จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์ และสุรพล สุยะพรหม (2565, หน้า 159-170) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเลย ตามหลักอปริหานิยธรรม ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก (r= .871**) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า หลักอปริหานิยธรรมกับด้านการออกเสียงเลือกตั้ง ด้านการสื่อสารทางการเมือง ด้านจิตสำนึกทางการเมือง และด้านการเป็นตัวแทนกลุ่มหรือพรรคการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ในขณะเดียวกันหลักอปริหานิยธรรมกับด้านการเป็นอาสาสมัครทางการเมือง ด้านการเป็นกลุ่มสังเกตการณ์ทางการเมือง และด้านการเคลื่อนไหวทางการเมืองกลับมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง

พระครูศิริโสธรคณารักษ์ (2562, หน้า 337-349) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนเชิงพุทธโดยใช้หลักอปริหานิยธรรมในจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชายจำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 51.0 มีอายุมากที่สุดตั้งแต่ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีความสัมพันธ์ในชุมชนโดยเป็นผู้อาศัยอยู่ในชุมชน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 2) สภาพทั่วไปที่เป็นปัญหาคือองค์กรภาครัฐหรือหน่วยงานราชการควรดูแลเกี่ยวกับเรื่องของสวัสดิการและโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนและการพัฒนาคนในชุมชนให้มีจริยธรรมคุณธรรมเพื่อให้เป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าทรงคุณธรรมโดยควรคำนึงถึงปัจจัยแห่งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลคือระดับภูมิปัญญาของแต่ละบุคคลในการรับและเรียนรู้การปลูกฝังจิตสำนึกแห่งการมีจิตสาธารณะลดละความเห็นแก่ตัวและการฝึกอบรมทักษะความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมการพัฒนาคนในชุมชนจะต้องมีการส่งเสริมด้านอาชีพนวัตกรรมเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาชุมชนและจะต้องมีการส่งเสริมสนับสนุนพระพุทธศาสนารวมทั้งการนำหลักอปริหานิยธรรมมาใช้ในการการดำเนินชีวิตให้มีความเจริญก้าวหน้า 3) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาชุมชนเชิงพุทธโดยใช้หลักอปริหานิยธรรมในจังหวัดยโสธรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.56, S.D.=.40) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับคือด้านเคารพผู้หลักผู้ใหญ่ ($\bar{X}$= 4.73, S.D.=.35), ด้านคุ้มครองกุลสตรีมิให้ถูกข่มเหง ($\bar{X}$=4.67, S.D.=.48), ด้านเคารพเจดีย์อนุสาวรีย์คนสำคัญของชาติ ($\bar{X}$=4.65, S.D.=.43), ด้านให้การคุ้มครองอารักขาสมณะชีพราหมณ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบในรัฐ ($\bar{X}$= 4.65, S.D.=.44), ด้านเมื่อประชุมก็พร้อมกันเข้าประชุมและพร้อมเพรียงกันเลิกประชุม ($\bar{X}$= 4.49, S.D.=.54), ด้านหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ ($\bar{X}$= 4.40, S.D.=.60), และด้านไม่ทำลายหลักการ ($\bar{X}$=4.33, S.D.=.86) ตามลำดับ

ภูริพัฒน์ แก้วศร (2564, หน้า 85-100) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนากระบวนการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงรายโดยการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชา ผลการศึกษาพบว่า 1) การวิเคราะห์กระบวนการการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดเชียงรายโดยการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ 2) การพัฒนากระบวนการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงรายโดยการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาประกอบด้วยขั้นตอนการเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใช้หลัก 4M's และขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใช้หลัก POLC

วราภรณ์ ปานะพิพัฒน์ (2564, หน้า 340-356) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความสามัคคี การรับรู้ข่าวสาร ความมั่นคง ความผูกพัน และภาวะผู้นำ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการกำหนดแผนด้านการประเมินแผน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และด้านการควบคุมแผน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถพยากรณ์ผลกระทบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ ร้อยละ 79.50

เนาวรัตน์ อุณหกมลพันธ์ (2563, หน้า 60-71) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด 2) ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่าง 3) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยยึดหลักธรรมจากพระไตรปิฎก (องฺ.จตุก.(ไทย)21/37/60) ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mix Methodology Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าพระไตรปิฎก หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเลือก ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 232 คน สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2565) โดยมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการวิจัยดังนี้

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 232 คน (สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2565) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	จำนวนประชากร	nN_1/N	ขนาดตัวอย่าง
องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล	48	144x48/232	30
องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ	52	144x52/232	32
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์	67	144x67/232	41
องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า	31	144x31/232	20
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด	34	144x34/232	21
รวม	**232**		**144**

3.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน ดังปรากฏตามตารางที่ 3.2 ซึ่งประกอบด้วย

ตารางที่ 3.2 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance)

ลำดับ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง
1	นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล
2	นายจรูญ สุขเกลี้ยง	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า
3	นายศราวุธ จิตอารีย์	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด
4	นางธัญญา ชูช่วย	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ
5	นางกัญญ์ชิสา เทวเดช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์
6	นายบำรุง ชูเมือง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ
7	นายสิทธา สามพิมพ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ
8	นายโกสน เพชรรักษ์	ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์

ลำดับ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง
9	นางนิชนันท์ อามิตร	ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์

3.2 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เมื่อคำนวณหากลุ่มตัวอย่างได้มาจำนวน 144 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลและทำให้ประชากรทุกคนมีโอกาสได้รับเลือกเท่า ๆ กัน

วิธีเลือกตัวอย่างสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน โดยเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยโดยใช้ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสัมภาษณ์ (In-dept interview) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวมจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) ซึ่งได้แก่ หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

3.3.1 แบบสอบถาม

มีลักษณะคำถามแบบปลายปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ชุด มีรายละเอียดประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 28 ข้อ ประกอบด้วย

1) ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง จำนวน 4 ข้อ
2) ด้านการพร้อมเพียงของการประชุม จำนวน 4 ข้อ
3) ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม จำนวน 4 ข้อ

4) ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ จำนวน 4 ข้อ

5) ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน จำนวน 4 ข้อ

6) ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน จำนวน 4 ข้อ

7) ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ จำนวน 4 ข้อ

โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดค่าต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5

มาก มีค่าเท่ากับ 4

ปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3

น้อย มีค่าเท่ากับ 2

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1

3.3.2 แบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ด้วยการกรอกข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริงเท่าที่สามารถเปิดเผยได้

ตอนที่ 2 ข้อถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรวบรวมเนื้อหาสาระจากการศึกษาค้นคว้าที่ได้มาดังกล่าวนำมากำหนดเป็นเป็นกรอบให้ตรงกับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามแล้วร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิด (Close - ended Question) และแบบปลายเปิด (Open-ended Question)

ประกอบกัน ซึ่งเป็นการดัดแปลงเครื่องมือจากแบบสอบถามที่ได้เคยผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จ ความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และเหมาะสมของข้อคำถามนำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

3.4.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item – Objective Congruence: (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.4.6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนประจำสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และได้รับอนุมัติหนังสือรับรองจริยธรรมในมนุษย์ เลขที่ **จว.218/2566 ลงวันที่ 25 มกราคม 2566**

3.4.7 เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความถูกต้องเสร็จแล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชะอวด ที่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

3.4.8 นำเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.4.9 นำผลจากการการเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามลำดับ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.5.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

3.5.3 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน 144 ชุด คิดเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

3.5.4 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.5.5 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยวิธีการตีความสร้างข้อสรุปข้อมูลจากรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับอธิบายลักษณะสถานภาพของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

3.6.2 วิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3.6.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.7.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage)

สูตร:

$$P = \frac{X \times 100}{n}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

n = จำนวนประชากร

3.7.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

สูตร:

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = จำนวนประชากร

3.7.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร:

$$S = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

SD = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

n = จำนวนประชากร

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการวิจัยเชิงผสานวิธี (Mixed Methods) โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 144 คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

4.2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

$\overline{X}$	หมายถึง	คะแนนค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	หมายถึง	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 144 คน เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	63	43.80
2. หญิง	81	56.20
อายุ		
1. ต่ำกว่า 20 ปี	2	1.40
2. 21-30 ปี	28	19.50
3. 31-40 ปี	46	31.90
4. 41-50 ปี	56	38.90
5. 51 ปีขึ้นไป	12	8.30
ตำแหน่ง		
1. ข้าราชการ	47	32.60
2. พนักงานส่วนตำบล	56	38.90
3. ลูกจ้างประจำ	13	9.00
4. จ้างเหมาบริการ	28	19.50
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	7	4.90
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	5	3.50
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	20	13.90
4. อนุปริญญา / ปวส.	30	20.80
5. ปริญญาตรี	67	46.50
6. ปริญญาตรีขึ้นไป	15	10.40

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	69	47.90
2. 15,001-20,000 บาท	39	27.10
3. 20,001-25,000 บาท	17	11.80
4. 25,001 บาทขึ้นไป	19	13.20
โดยรวม	**144**	**100.00**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเป็นเพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 อายุ 21-30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

3. ตำแหน่ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 รองลงมาคือ ตำแหน่งข้าราชการ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 ตำแหน่งจ้างเหมาบริการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และตำแหน่งลูกจ้างประจำ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

5. รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาคือรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 รายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 และรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทุกด้าน

(n = 144)

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง	4.50	0.52	มากที่สุด
2.	ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม	4.52	0.53	มากที่สุด
3.	ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม	4.52	0.53	มากที่สุด
4.	ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ	4.53	0.52	มากที่สุด
5.	ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน	4.55	0.51	มากที่สุด
6.	ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน	4.56	0.51	มากที่สุด
7.	ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ	4.54	0.51	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.53**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทุกด้าน ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.56, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง

(n = 144)

ข้อ	ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมวางแผนติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	4.51	0.50	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	4.45	0.50	มาก
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อติดตามผลการปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	4.46	0.53	มาก
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	4.58	0.54	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.50**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58, S.D = 0.54) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมวางแผนติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องมากน้อยเพียงใดค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.45, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม

(n = 144)

ข้อ	ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	4.48	0.54	มาก
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	4.58	0.50	มากที่สุด
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงมากน้อยเพียงใด	4.61	0.49	มากที่สุด
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	4.42	0.59	มาก
	โดยรวม	**4.52**	**0.53**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.61,

S.D = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42, S.D = 0.59) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม

(n = 144)

ข้อ	ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การวางแผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อหลักการเดิมของกฎระเบียบที่กำหนด มากน้อยเพียงใด	4.53	0.53	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	4.44	0.53	มาก
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	4.49	0.53	มาก
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นถูกต้องตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	4.61	0.52	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.52**	**0.53**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นถูกต้องตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.61, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การวางแผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่ขัดต่อหลักการเดิมของกฎระเบียบที่กำหนด มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ

(n = 144)

ข้อ	ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด มากน้อยเพียงใด	4.52	0.53	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา มากน้อยเพียงใด	4.52	0.53	มากที่สุด
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด	4.54	0.50	มากที่สุด
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด	4.54	0.51	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.53**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54, S.D = 0.50) และหัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D = 0.53) และหัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(n = 144)

ข้อ	ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟัง มากน้อยเพียงใด	4.62	0.49	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็นจากภาคีเครือข่าย มากน้อยเพียงใด	4.50	0.50	มากที่สุด
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงใด	4.58	0.52	มากที่สุด
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมตรวจสอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	4.50	0.53	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.55**	**0.51**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟัง มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62, S.D = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นจากภาคีเครือข่ายมากน้อย

เพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50, S.D = 0.50) และหัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมตรวจสอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน

(n = 144)

ข้อ	ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำโดยคำนึงถึงเกียรติ ศักดิ์ศรีและประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับมากน้อยเพียงใด	4.57	0.50	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มากน้อยเพียงใด	4.54	0.53	มากที่สุด
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยึดมั่นระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงใด	4.51	0.50	มากที่สุด
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและปกป้องสถานที่สำคัญของท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	4.62	0.52	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.56**	**0.51**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.56, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย

จากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและปกป้องสถานที่สำคัญของท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62, S.D = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำโดยคำนึงถึงเกียรติ ศักดิ์ศรีและประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับมากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.57, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยึดมั่นระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ

(n = 144)

ข้อ	ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	4.50	0.50	มากที่สุด
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการจัดทำแผน มากน้อยเพียงใด	4.49	0.53	มาก
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความรู้ความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	4.59	0.51	มากที่สุด
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความเป็นผู้นำของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	4.59	0.49	มากที่สุด
	โดยรวม	**4.54**	**0.51**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54, S.D = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความรู้ความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.59, S.D = 0.51) และหัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความเป็นผู้นำของบุคลากร มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.59, S.D = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50, S.D = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หัวข้อองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการจัดทำแผน มากน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49, S.D = 0.53) อยู่ในระดับมาก

4.3 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่องการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาแล้วบรรยาย (Descriptive) ให้เหตุผลสรุปประเด็นใน 7 ประเด็น ได้แก่ 1) การประชุมหารือ 2) การพร้อมเพรียงของการประชุม 3) การปฏิบัติตามหลักการเดิม 4) การให้ความสำคัญกับผู้นำ 5) การให้เกียรติซึ่งกันและกัน 6) การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน และ 7) การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ดังนี้

4.3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์ 9 ท่าน ดังนี้

1. นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล
2. นายจรูญ สุขเกลี้ยง	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า
3. นายศราวุธ จิตอารีย์	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด
4. นางธัญญา ชูช่วย	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ
5. นางกัญญ์ชิสา เทวเดช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

6. นายบำรุง ชูเมือง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ
7. นายสิทธา สามพิมพ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ
8. นายโกสน เพชรรักษ์	ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์
9. นางนิชนันท์ อามิตร	ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์

4.3.2 ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ท่านนำ **<u>การประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นในระดับหมู่บ้านทุกเดือน รับฟังความคิดเห็นทุกภาคส่วน เพื่อการนำไปสู่การแก้ไขปัญหา

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ใช้ข้อมูลการประชุมแบบภาคี โดยเก็บข้อมูลจากการประชุมหมู่บ้าน ของตำบล และการประชุมของกลุ่มองค์กร และส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รับฟังความคิดเห็นทุกภาคส่วน ทุกเพศ ทุกวัย ด้วยความเห็นเป็นกลาง ปราศจากอคติ เพื่อเข้าใจปัญหาได้ทุกประเด็นตรงเป้าหมายมากที่สุด

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีหนังสือแจ้งประชาสัมพันธ์ หรือแจ้งทางไลน์กลุ่มเพื่อให้ประชาชนเข้าร่วมการประชุม

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า นำการประชุมหารือร่วมกันมาใช้ในการจัดประชุมประชาคมระดับตำบล เพื่อให้นำเสนอปัญหา อุปสรรค ความต้องการของคนในชุมชน มาร่วมปรึกษาหารือกัน และหาทางออกร่วมกัน โดยเมื่อได้ข้อสรุปแล้วจะนำความต้องการเหล่านั้นมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการประชุมหารือร่วมกันในการประชุมหมู่บ้านในแต่ละครั้ง เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการประชุมปรึกษาหารืออยู่สม่ำเสมอเพื่อให้คนในองค์กรพูดคุย ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันแก้ไขปัญหาด้วยกัน

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การประชุมประชาคมท้องถิ่น เพื่อร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามหน้าที่และอำนาจของ อปท.

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า นำแนวคิดจากการประชุมหารือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

สรุปได้ว่า มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นำเสนอปัญหา อุปสรรค และความต้องการของคนในชุมชน มาร่วมปรึกษาหารือกัน และหาทางออกร่วมกัน โดยเมื่อได้ข้อสรุปแล้วจะนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์เหล่านั้นมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

2) ท่านนำ การพร้อมเพรียงของการประชุม มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญต่อผู้เข้าร่วมประชุม มีการประสานงานก่อนถึงกำหนดการประชุมทุกครั้ง

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ใช้มติและข้อกำหนดความเป็นระเบียบในการประชุมและบูรณาการการใช้ความร่วมมือและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือจากสมาชิกโดยใช้จิตสำนึกส่วนของบุคคลให้รับผิดชอบและการให้ความร่วมมือ

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญกับผู้เข้าร่วมประชุมทั้งองค์ประชุมในการซัพพอร์ตข้อมูล

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการประชุมโดนพร้อมเพรียงกัน เมื่อนำปัญหาต่าง ๆ มาประชุม ปรึกษาหารือและหาคำตอบที่ถูกต้องร่วมกัน

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการจัดประชุมประชาคมระดับตำบล โดยนำปัญหาอุปสรรคมาปรึกษาหารือโดยพร้อมเพรียงกัน

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการนำปัญหาข้อเสนอแนะมาปรึกษาหารือร่วมกันในการประชุมหมู่บ้าน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในการจัดประชุม สมาชิกในองค์กรต้องเข้าร่วมประชุมทุกคน เพื่อให้ทุกคนได้รับข้อมูลข่าวสาร และข้อปัญหาได้อย่างครบถ้วนและทั่วถึง

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การประชุมประชาคมท้องถิ่น ร่วมกันทำแผนพัฒนา และส่วนที่เกี่ยวข้องต้องประชุม ทั้งประชาชนในท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ข้าราชการ และองค์กรต่าง ๆ

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เข้าร่วมประชุมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และให้ความร่วมมือ ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ครบทุกประเด็น

สรุปได้ว่า มีการพร้อมเพรียงของการประชุม ในการจัดประชุม สมาชิกในองค์กรต้องเข้าร่วมประชุมทุกคน เพื่อให้ทุกคนได้รับข้อมูลข่าวสาร และข้อปัญหาได้อย่างครบถ้วนและทั่วถึง และจะได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

3) ท่านนำ **<u>การปฏิบัติตามหลักการเดิม</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการเคารพหลักการเดิมของแต่ละพื้นที่ ถือเป็นที่สำคัญที่สุด

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า กำหนดแผนและเก็บข้อมูลรายพื้นที่มาเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาจากทุกภาคส่วน

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า โครงการ และปัญหาใด ๆ ยังมิได้รับการแก้ไขจนแล้วเสร็จต้องนำมารวบรวมดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีระเบียบกฎเกณฑ์ในการเข้าประชุมร่วมกันและไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ที่วางไว้อยู่เดิม

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการนำระเบียบ กฎหมาย หนังสือต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อประชาชนมาแจ้งให้ประชาชนได้รับทราบ เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ในการเข้าร่วมประชุม

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเข้าประชุมหมู่บ้าน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งต่อการประชุมพร้อมกัน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในองค์กรมีกฎระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกพึงปฏิบัติ ทุกคนต้องปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ ไม่มีการละเมิดกฎหรือฝ่าฝืนโดยที่ไม่คำนึงความถูกต้อง

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า แผนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร แนวทางเดิมในการจัดทำแผนต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ที่ได้รับในการบริการสาธารณะ และแก้ปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญการจัดทำประชาคมของประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การปฏิบัติตามหลักการเดิมเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในองค์กรมีกฎระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกพึงปฏิบัติ เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งต่อการประชุมพร้อมกัน และเพื่อผลลัพธ์ในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง แท้จริง

4) ท่านนำ **<u>การให้ความสำคัญกับผู้นำ</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการรับฟังข้อมูลความคิดเห็นต่าง ๆ จากผู้นำ ผู้รู้ และปราชญ์ชาวบ้าน

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ประสานความร่วมมือจากผู้นำทุกหมู่บ้าน ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง และลงพื้นที่เก็บข้อมูลร่วมกับเจ้าหน้าที่ และผู้นำรายหมู่บ้านและองค์กร

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รับฟังข้อมูล ความคิดต่าง ๆ จากผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ด้วยความเคารพ

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการเคารพให้เกียรติแก่ผู้นำต่าง ๆ ในการเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ร่วมกัน

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการทำหนังสือเชิญผู้นำท้องที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาท้องถิ่นเข้าร่วมประชุม เพื่อแนะนำข้อมูลที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ประสานกับผู้นำจากท้องที่ หน่วยงานองค์กรให้เข้าร่วมการประชุมหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การให้ความสำคัญกับผู้นำ ผู้หลักผู้ใหญ่มีความสำคัญ ทุกคนในองค์กรต้องเคารพ เชื่อฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ทำให้สังคมสงบสุข

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้นำมีความสำคัญหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการกระทำ ความรู้ ความสามารถ ของผู้ที่จะเป็นผู้นำที่สามารถบริหารจัดการกระบวนการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า นำความคิด ความต้องการในการแก้ปัญหาในพื้นที่ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลจากผู้นำในพื้นที่ ไปจัดทำโครงการ กิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาให้เกิดความยั่งยืน

สรุปได้ว่า มีการให้ความสำคัญกับผู้นำ ด้วยการรับฟังข้อมูลความคิดเห็นต่าง ๆ จากผู้นำ ผู้รู้ และปราชญ์ชาวบ้านด้วยความเคารพ เพื่อร่วมกันนำความรู้มาปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างสูงสุด

5) ท่านนำ **<u>การให้เกียรติซึ่งกันและกัน</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นทุกเพศ ทุกวัย ทุกช่วงอายุ

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้เกียรติเจ้าของพื้นที่ ซึ่งผู้นำแต่ละหมู่บ้านทั้งการเก็บข้อมูลและการดูแลความเป็นอยู่ตามวัฒนธรรม ประเพณีในชุมชน

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายด้วยความเป็นกลาง ถึงแม้จะเป็นความเห็นของส่วนน้อยก็ตาม

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการให้เกียรติต่อสตรีในการนำเสนอข้อคิดเห็น ความเห็นต่างเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการให้เกียรติต่อทุกเพศ ทุกวัย ในการร่วมเสนอแนวคิดต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชน

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ต่อผู้เข้าร่วมประชุมหมู่บ้าน ทุกเพศ อายุ อาชีพ ในการเสนอแนวคิดที่เป็นประโยชน์ ในการประชุมหมู่บ้าน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ทุกคนในองค์กรต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบหรือดูถูกคนอื่น มีความเคารพและช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ทุกคนที่เข้าร่วมกระบวนการทำแผน มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมประชุมทุกระดับจะต้องยอมรับความเห็นซึ่งกันและกัน

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความเคารพในการเสนอแนวคิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมกัน และนำแนวคิดของทุกคนมาวิเคราะห์เพื่อดำเนินการจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่น

สรุปได้ว่า มีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียมกันทุกคนโดยไม่แบ่งแยก และนำแนวคิดของทุกคนมาวิเคราะห์เพื่อดำเนินการจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

6) ท่านนำ **<u>การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ความเคารพต่อสถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันทางศาสนา สิ่งเคารพบูชาของคนในพื้นที่

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ใช้ข้อมูลทุกชุมชนที่มีปูชนียสถาน มาเป็นองค์ประกอบในการวางแผนจัดกิจกรรมที่ทำในรอบ แผนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพให้สูงตามลำดับ

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมสนับสนุน ทะนุบำรุง สิ่งที่เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน เพื่อความสงบสุขของสังคม

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการยกย่องให้เกียรติต่อพระพุทธศาสนา เช่น

วัด สถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในพื้นที่ ฯลฯ โดยมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสานต่อพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบต่อไป

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการนำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการเคารพสักการบูชา และปกป้องรักษาปูชนียสถานมาให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกัน

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า นำข้อมูลของชุมชนมาเป็นองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีการพัฒนาจิตใจ เคารพนับถือ ต่อปูชนียสถานในชุมชนของตนเองร่วมกัน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในวันสำคัญทางศาสนา มีการให้คนในองค์กรไปวัด ทำบุญตักบาตร ทำความสะอาดปูชนียสถานที่สำคัญ

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า แน่นอนว่าการทำงานร่วมกันในรูปแบบประชาคม จะต้องให้ความเคารพนับถือผู้อาวุโส และเคารพสถานที่ที่ดำเนินการ แผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเข้าใจว่าเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ เพราะฉะนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทุกด้าน

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ปูชนียสถานเป็นสัญลักษณ์ด้านศาสนาในสังคมไทย นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในพื้นที่ ดังนั้นจะต้องมีการศึกษา และทะนุบำรุง ซ่อมแซม ก่อสร้างเพิ่มเติม ให้คงอยู่สืบไป

สรุปได้ว่า มีการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน มีการส่งเสริมสนับสนุน และให้เกียรติต่อสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน เพราะแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทุกด้าน

7) ท่านนำ **<u>การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญกับคนมีความรู้ความสามารถและคุณธรรมในการเข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ใช้หลักคุณธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาใช้ในการวางแผนพัฒนาให้เกิดศักยภาพ

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความเคารพ ส่งเสริมแนวคิด คนคิดดี มีความสามารถเพื่อนำชุมชนสู่ความเจริญ

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรม เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ที่มีประสบการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ในการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถในการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในการจัดประชุมประชาคมระดับตำบล

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า นำหลักธรรมที่มีประโยชน์ต่อชุมชนมาใช้ในการประชุมร่วมกัน และสนับสนุนความที่มีความสามารถให้นำความรู้มาใช้ประโยชน์ต่อการจัดทำแผนการพัฒนา

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ สมาชิกคนใดมีความสามารถและคุณธรรมมีการชื่นชม ให้ขวัญกำลังใจในการทำงานและให้สมาชิกในองค์กรเอาเป็นแบบอย่าง

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ความรู้ความสามารถ และคุณธรรมของผู้นำเป็นสิ่งสำคัญ จึงต้อง สนับสนุนบุคคลเหล่านี้เป็นผู้นำในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า คณะกรรมการสนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะต้องรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีคุณภาพ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า มีการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ เพื่อการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) การประชุมหารือ

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อประชุมเสร็จแล้ว ควรมีการลงพื้นที่จริง เพื่อประกอบการพิจารณาในการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหา

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า กระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่ต้องปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้วยความรับผิดชอบส่วนตนและองค์กร

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รับฟังความคิดเห็นของทุกความเห็น ด้วยความเป็นกลางปราศจากอคติต่อกัน

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการแจ้งประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือรูปแบบอื่นที่สามารถให้ประชาชนทราบเพิ่มเติม

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการส่งเสริมประชาชนให้รับทราบข้อมูลในการเข้าร่วมประชุมให้มากขึ้น เช่น มีการแจ้งทางไลน์กลุ่ม ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนได้สามารถเข้าร่วมการประชุมได้มากขึ้น

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมการมีจิตสำนึกในการเข้าประชุมร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมการมีจิตสำนึก ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เข้าร่วมมากขึ้น

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ความพร้อมเพรียงของผู้เข้าร่วมประชุม เป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนที่เข้าร่วมต้องแสดงความคิด ความเห็น ได้อย่างอิสระ แต่ต้องอยู่ภายใต้แบบแผนแนวทางที่กำหนด

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับทราบข้อมูลก่อนการประชุมโดยทางเครื่องมือสื่อสาร เพื่อให้ประชาชนได้เข้าร่วมประชุมให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า การประชุมหารือนั้น เป็นการรับฟังความคิดเห็นของทุกส่วน เมื่อประชุมเสร็จแล้ว ควรมีการลงพื้นที่จริง เพื่อประกอบ การพิจารณาในการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหา ควรมีการกระตุ้นและส่งเสริมการมีจิตสำนึกในการเข้าประชุมร่วมกัน

2) การพร้อมเพรียงของการประชุม

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรกำหนดเวลาสถานที่ ที่สะดวกในการเดินทาง และเวลาที่สามารถเข้าร่วมได้

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ความร่วมมือ ความพร้อมเพรียง ซึ่งเกิดขึ้นตามปกติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรขนาดเล็ก จำนวนประชากร สมาชิก และเจ้าพนักงานในองค์กร มีอยู่น้อย เข้าถึงได้ง่าย

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้นำต้องให้ความสำคัญผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ด้วยความเสมอภาค ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรนำข้อสรุปจากที่ประชุมร่วมกัน นำไปแจ้งให้ประชาชนทราบเพื่อได้ทราบแนวทางเดียวกัน และสามารถนำไปปฏิบัติร่วมกันได้

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการนำปัญหาความต้องการมาประชุม ปรึกษา หารือ เพื่อได้ข้อสรุปที่เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชน

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้รับทราบข้อมูลก่อนเข้าร่วมประชุม

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในการจัดการประชุมในแต่ละครั้ง สมาชิกในองค์กรบางคนอาจไม่ได้เข้าร่วมการประชุม ผู้นำควรจะมีการให้สมาชิกที่เข้าร่วมไปบอก

ข่าวสารข้อมูล ให้กับคนที่ไม่ได้เข้าร่วม เพราะบางครั้งอาจจะเป็นหน้าที่ของบุคคลนั้นเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำงาน

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ต้องมีความพร้อมเพรียงกันทุกด้าน ทั้งคน สถานที่ อุปกรณ์

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการประชุมโดยพร้อมเพรียงกันโดยมีการนำปัญหาความต้องการมาหาข้อสรุปที่ชัดเจน เพื่อนำไปแก้ไขพัฒนาต่อไป

สรุปได้ว่า ควรมีการประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้เล็งเห็นปัญหาได้โดยทั่วถึงและเพื่อทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการได้ทราบถึงหน้าที่ และขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

3) การปฏิบัติตามหลักการเดิม

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า หากหลีกเลี่ยงได้ ไม่ควรปรับเปลี่ยนหลักการเดิมที่ดีอยู่แล้ว

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การวางแผนพัฒนาเป็นไปตามงานที่วางไว้ตามแผนทั้งรายปี และตามกลยุทธ์พัฒนา

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า สิ่งใดที่เป็นสิ่งดี และได้ประโยชน์ หากยังดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ต้องดำเนินการต่อไม่ยกเลิกด้วยความอคติต่อกัน

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการแจ้งให้ประชาชนที่เข้าร่วมทราบถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเข้าร่วมทุกครั้ง เพื่อให้ประชาชนมีการแลกเปลี่ยนทัศนคติในมุมมองที่ตรงกัน

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยงกับกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ ที่ถูกต้อง ต่อประชาชนที่เข้าร่วม เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะก่อผลดีต่อการนำไปปฏิบัติต่อไป

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การปฏิบัติตามหลักการเดิมเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว แต่หากมีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ควรจะมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า กฎ ระเบียบต่าง ๆ บางครั้งต้องมีความยืดหยุ่นแต่ต้องอยู่บนหลักความถูกต้อง สมเหตุสมผล และต้องคำนึงถึงสมาชิกในองค์กรทุกคนด้วย

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การปฏิบัติตามหลักการเดิมเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว เพียงแต่กระบวนการดำเนินงานของแต่ละแห่งอาจจะไม่เหมือนกัน จึงต้องปรับกระบวนการทำงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของการเข้าร่วมประชุมเพื่อให้การดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

สรุปได้ว่า การปฏิบัติตามหลักการเดิมหากเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์อยู่แล้วก็ควรดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จตามที่ได้วางแผนไว้ แต่หากมีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ควรจะมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบัน บนหลักความถูกต้อง สมเหตุสมผล และต้องคำนึงถึงสมาชิกในองค์กรทุกคนด้วย

4) การให้ความสำคัญกับผู้นำ

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความเคารพ ความจริงใจ กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญและประสานความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการวางแผนการปฏิบัติงานและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความเคารพผู้นำ ต่อหน้า และลับหลัง ทั้งปฏิบัติตามในส่วนที่ถูกต้อง รับฟังด้วยความเคารพ

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการเชิญหน่วยงานที่มีองค์ความรู้ที่มีประโยชน์มาเข้าร่วมประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการเชิญผู้นำในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถเข้าประชุมให้มากขึ้น เพื่อสะท้อนความต้องการของคนในท้องถิ่นให้มากที่สุด

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรเชิญผู้นำท้องที่ หน่วยงานเกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุม เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์จากความรู้ความสามารถของผู้นำแต่ละคน และนำมาพัฒนาต่อไป

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การอยู่ร่วมกันในสังคมต้องมีผู้นำ ต้องเคารพผู้ใหญ่และเชื่อฟังผู้นำ แต่ในบางครั้งในสังคมหมู่มากจะเจอผู้ใหญ่ที่มีอุปนิสัยแตกต่างกัน ดังนั้น ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือเด็กต้องพูดคุยกันด้วยเหตุผล และทุกคนต้องยอมรับในข้อผิดพลาดของตนเอง

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การให้ความสำคัญกับผู้นำก็เป็นเรื่องที่สำคัญในการทำงาน เรื่องใดก็แล้วแต่ไม่จำเพาะเจาะจง เรื่องแผนพัฒนาท้องถิ่น ผู้นำก็มีความสำคัญในการนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรให้ความสำคัญกับผู้นำในพื้นที่ในการเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ควรให้ความสำคัญกับผู้นำ เพราะผู้นำมีส่วนสำคัญในการวางแผนกระบวนการทำงาน และความรู้ความสามารถของผู้นำแต่ละคนจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ประชาชนต้องการได้

5) การให้เกียรติซึ่งกันและกัน

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ทุกความคิดเห็นย่อมมีความสำคัญต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้เกียรติทั้งชุมชน ผู้นำ และเจ้าหน้าที่ในองค์กร เพื่อกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานให้เกิดศักยภาพสูงสุด

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รับฟังปัญหา ข้อมูล ทุกปัญหา ทุกประเด็น ด้วยความเป็นธรรม เพื่อได้ดำเนินการตรงประเด็นและทั่วถึง

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการนำข้อมูลที่มีประโยชน์จากสตรีไปสานต่อเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ควรให้เกียรติซึ่งกันและกันต่อทุกเพศ ทุกวัย เคารพสิทธิ ของกันและกันเพื่อประชาชน ของประชาชนในท้องถิ่นโดยส่วนรวม

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรให้เกียรติต่อผู้เข้าประชุม เจ้าหน้าที่ ในการเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การให้เกียรติผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ในองค์กรที่มีความรู้ความสามารถในการเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า การให้เกียรติกันระหว่างผู้เข้าร่วมประชุมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสำคัญยิ่ง ทุกคนต้องมีอิสระในการคิด การเห็น ทุกคนต้องได้รับเกียรติในเรื่องดังกล่าว

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทุกเพศ ทุกวัย ไม่จำกัดสิทธิของผู้เข้าร่วม

สรุปได้ว่า การให้เกียรติซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญในการประชุม หรือทำงานร่วมกัน ควรเคารพสิทธิของกันและกัน และรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

6) การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีการโน้มน้าวผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญ การเคารพสักการะนับถือ และปกป้องรักษาปูชนียสถาน

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เก็บข้อมูลปูชนียสถานที่สำคัญ ในชุมชนมาเป็นข้อมูลในการวางแผนและปกป้องส่งเสริมสนับสนุนตามศักยภาพ

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ให้ทุกคนตระหนักอยู่เสมอต่อหน้าที่ของตนในสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ เพื่อความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งจะนำพาความสงบสุขสู่สังคม

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาในพื้นที่ร่วมกับวัด หรือสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในพื้นที่ ฯลฯ เพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันซึ่งเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรส่งเสริมกิจกรรมด้านการปกป้องรักษาปูชนียสถานในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้สักการะ เคารพนับถือบูชา

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรนำกิจกรรมเกี่ยวกับการปกป้องรักษาปูชนียสถาน การสักการะเคารพนับถือบูชา มาเป็นสิ่งสำคัญในการสานต่อวัฒนธรรม ประเพณี ของคนในท้องถิ่น

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เพิ่มกิจกรรมการส่งเสริมปูชนียสถานในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อรักษาทำนุบำรุงให้คงสืบไว้

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า สถานที่เป็นเรื่องสำคัญ ที่ควรอนุรักษ์ รักษา ปรับปรุง และดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดี การเคารพ สักการะ บูชา ก็เป็นเรื่องเฉพาะทางของแต่ละคน จะบังคับกันไม่ได้

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรส่งเสริมกิจกรรมในการปกป้องรักษาปูชนียสถานในพื้นที่ให้ดำรงคงอยู่ไว้เพื่อเป็นที่สักการะ เคารพนับถือของประชาชนให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ควรมีการส่งเสริมการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถานเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งจะนำพาความสงบสุขสู่สังคม และคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดี ที่สืบทอดกันมายาวนาน

7) การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ

ท่านที่ 1 นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการรวบรวมข้อมูลผู้นำ ผู้มีความรู้ความสามารถในพื้นที่

ท่านที่ 2 นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมและขอความร่วมมือบุคคลที่มีความสามารถเป็นด้าน ๆ และผู้นำมาร่วมมือในการพัฒนาให้เกิดศักยภาพสูงสุด

ท่านที่ 3 นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้มีสิทธิเสนอผู้นำ เสนอด้วยใจเป็นกลาง และเป็นธรรมคิดถึงผลประโยชน์ส่วนรวมโดยแท้

ท่านที่ 4 นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรมีการให้เกียรติผู้นำชุมชนด้านต่าง ๆ ที่มีประสบการณ์ความรู้ ที่สามารถช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ให้มากขึ้น

ท่านที่ 5 นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรส่งเสริมคนมีความสามารถมีคุณธรรมเป็นผู้นำ ให้เข้าร่วมประชุมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

ท่านที่ 6 นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่มีความสามารถในชุมชนในการร่วมเสนอแนวคิดที่เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชน

ท่านที่ 7 นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ส่งเสริมสนับสนุนบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการเสนอแนะสิ่งที่มีประโยชน์ในชุมชน

ท่านที่ 8 นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในการประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำเป็นต้องมีผู้นำในการดำเนินการที่มีความรู้ ความสามารถ เพื่อมาพาที่ประชุมไปสู่เป้าหมายได้

ท่านที่ 9 นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ควรส่งเสริมสนับสนุนคนมีความสามารถมีคุณธรรมเป็นผู้นำในการแสดงข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่

สรุปได้ว่า ควรมีการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ในการประชุมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาให้เกิดศักยภาพสูงสุด

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยขอนำเสนอ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อหาแนวทางการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 232 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 144 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้อำนวยการโรงเรียน ท้องถิ่นอำเภอ และ ปลัดอำเภอ เลือกแบบเจาะจง รวม 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902 ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 28 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ด้วยการกรอกข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริงเท่าที่สามารถเปิดเผยได้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตัวเอง โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการโดยการนัดวันเวลาสัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์ตามวันเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น พอสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 ตำแหน่งพนักงานจ้าง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90

5.1.2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม และ ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลการวิจัยมีดังนี้

1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชุมเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประชุมวางแผนติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประชุมเพื่อติดตามผลการปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบล มีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก

2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุมในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประชุมเพื่อวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชุมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงอยู่ในระดับมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประชุมเพื่อวางแผนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงอยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม พบว่าใน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการวางแผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่ขัดต่อหลักการเดิมของกฎระเบียบที่กำหนดอยู่ในระดับมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลมีการปรับปรุงการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปรับปรุงการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล

มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด และองค์การบริหารส่วนตำบลรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา

5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟัง รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นจากภาคีเครือข่าย และองค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมตรวจสอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและปกป้องสถานที่สำคัญของท้องถิ่น รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยคำนึงถึงเกียรติ ศักดิ์ศรีและประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ยึดมั่นระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเป็นสำคัญ

7. ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยโดยมี 4 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความรู้ความสามารถของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยึดหลักความเป็นผู้นำของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร และองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการจัดทำแผน อยู่ในระดับมาก

5.1.3 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ควรมีการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเกี่ยวกับความต้องการและแนวทาง แก้ไขมาเป็นข้อมูลสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม สมาชิกทุกคนควรเข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางกันอย่างพร้อมเพรียง

3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม ควรยึดถือและปฏิบัติตามหลักการและกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง

4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ ควรเน้นการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและแนวทางแก้ไขของบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น

5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ควรให้เกียรติซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก

6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชา ปกป้องรักษาปูชนียสถาน ควรส่งเสริมและสนับสนุนการให้เกียรติต่อสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน

7. ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ควรมีสนับสนุนและเสริมสร้างบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีคุณธรรมและภาวะผู้นำ

5.1.4 ผลการรวบรวมแสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริมให้มีการประชุมหารือที่เปิดรับฟังความคิดเห็นของทุกส่วน เมื่อประชุมเสร็จแล้ว ควรมีการลงพื้นที่จริง เพื่อประกอบ การพิจารณาในการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหา ควรมีการกระตุ้นและส่งเสริมการมีจิตสำนึกในการเข้าประชุมร่วมกัน

2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม ควรมีการประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้เล็งเห็นปัญหาได้โดยทั่วถึง และเพื่อทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการได้ทราบถึงหน้าที่และขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม ควรสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามหลักการเดิมหากเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์อยู่แล้ว ก็ควรดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จตามที่ได้วางแผนไว้ แต่หากมีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ควรจะมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบัน บนหลักความถูกต้องสมเหตุสมผล และต้องคำนึงถึงสมาชิกในองค์กรทุกคนด้วย

4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ ควรให้ความสำคัญกับผู้นำ เพราะผู้นำมีส่วนสำคัญในการวางแผนกระบวนการทำงาน และความรู้ความสามารถของผู้นำแต่ละคนจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ประชาชนต้องการได้

5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ควรมีการให้เกียรติซึ่งกันและกันซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการประชุม หรือทำงานร่วมกัน ควรเคารพสิทธิของกันและกัน และรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชา ปกป้องรักษาปูชนียสถาน ควรมีการส่งเสริมการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งจะนำพาความสงบสุขสู่สังคม และคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดี ที่สืบทอดกันมายาวนาน

7. ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ เพื่อพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดศักยภาพสูงสุด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

5.2.1 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านการสักการะเคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม และ ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความคล่องตัวสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 13) แผนยุทธศาสตร์จังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และกำหนดให้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป (ศราวุธ สืบเพชร, 2562, หน้า 1-4) สอดคล้องกับ จิราภรณ์ สามิบัติและคณะ (2560, หน้า 82-83) ที่กล่าวว่าการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นช่วยให้การบริหารงานเป็นไปโดยประหยัด ทั้งเวลา แรงงานของเจ้าหน้าที่ และเงินหรือทรัพยากรของหน่วยงาน การปฏิบัติงานตามแผนทำให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติงาน ช่วยให้การอำนวยการ การแบ่งงาน การประสานงาน การตรวจสอบติดตามและควบคุมงานเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), 2550, หน้า 5) ซึ่งได้กล่าวถึงการนำหลักอปริหานิยธรรม 7 สามารถนำประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากเป็นหลักธรรมที่ทำให้เกิดความเจริญทั้งส่วนตนและส่วนรวม หรือหลักปฏิบัติที่นำความสุขความเจริญมาสู่หมู่คณะ เป็นหลักธรรมที่เน้นความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ความสามัคคีของหมู่คณะ และการเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ซึ่งในแต่ละข้อคุณธรรมแต่ละข้อ เป็นเหตุให้เกิดความสมานสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมคุณภาพในการบริหารการปกครองและทำให้เกิดความสุขความเจริญในหลาย ๆ ด้าน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า "ความพร้อมเพรียงของ

หมู่คณะ ทำให้เกิดความสุข” สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสุทธิ บุญญะโสภิต (2563, หน้า 69-84) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล: กรณีศึกษากองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1. กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้ มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับหลักอปริหานิยธรรม ได้แก่ มีการประชุมกันเนืองนิตย์ มีการประชุมทุกไตรมาส ในการประชุมใช้เกณฑ์จำนวนกรรมการครบองค์ประชุมเป็นหลัก ยึดระเบียบที่สปสช.แนะนำโดยยังไม่มีการออกระเบียบเพื่อการทำงานเป็นการเฉพาะของพื้นที่ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ปราชญ์ชาวบ้านและแกนนำ มาร่วมทำงาน มีการจัดทำโครงการเพื่อเด็กปฐมวัย กลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นและกลุ่มสตรี แต่ยังดำเนินงานไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม มีการทำงานที่เชื่อมโยงกับวันสำคัญของชาติและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และมีการดูแลพระสงฆ์และให้ความรู้ต่อประชาชนในเรื่องการถวายอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระธีรเดช ธีรเตโช (2561, หน้า 109-116) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรมของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรในเขตเทศบาลเมืองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสงขลาได้ปฏิบัติตามหลักการ Aparihaniyadhamma โดยภาพรวมใน 7 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2 ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ดังนี้ (1) ควรส่งเสริมให้มีการประชุมหารือที่เปิดรับฟังความคิดเห็นของทุกส่วน เมื่อประชุมเสร็จแล้ว ควรมีการลงพื้นที่จริง เพื่อประกอบ การพิจารณาในการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหา ควรมีการกระตุ้นและส่งเสริมการมีจิตสำนึกในการเข้าประชุมร่วมกัน (2) ควรมีการประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้เล็งเห็นปัญหาได้โดยทั่วถึง และเพื่อทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการได้ทราบถึงหน้าที่ และขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม (3) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามหลักการเดิมหากเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์อยู่แล้ว ก็ควรดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จตามที่ได้วางแผนไว้ แต่หากมีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ควรจะมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบัน บนหลักความถูกต้อง สมเหตุสมผล และต้องคำนึงถึงสมาชิกในองค์กรทุกคนด้วย (4) ควรให้ความสำคัญกับผู้นำเพราะผู้นำมีส่วนสำคัญในการวางแผนกระบวนการทำงาน และความรู้ความสามารถของผู้นำแต่ละคนจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ประชาชนต้องการได้ (5) ควรมีการให้เกียรติซึ่งกันและกันซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการประชุม หรือทำงานร่วมกัน ควรเคารพสิทธิของกันและกัน และรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (6) ควรมีการส่งเสริมการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งจะนำพาความสงบสุขสู่สังคม และคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดี ที่สืบทอดกันมายาวนาน และ(7) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ เพื่อพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ให้เกิดศักยภาพสูงสุด สอดคล้องงานวิจัยของวิสุทธิ บุญญะโสภิต (2563, หน้า 69-84) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล: กรณีศึกษากองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ควรจัดประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง โดยจัดระเบียบวาระที่ดี มีการสร้างความเข้าใจต่อเรื่องที่บรรจุเป็นระเบียบวาระ มีการบันทึกผลการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร (2) มีการสร้างความพร้อมเพรียงในการมาประชุมและเลิกประชุม ทำกิจที่ได้รับมอบหมายจากมติที่ประชุม มีการสื่อสารล่วงหน้ากรณีมาประชุมล่าช้าหรือมาไม่ได้ มีกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน (3) ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาศักยภาพกรรมการอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนพัฒนาสุขภาพชุมชนและจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม ออกระเบียบที่จำเป็นสำหรับการทำงานในพื้นที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องโปร่งใส มีการสื่อสารเผยแพร่งานให้กับประชาชนในพื้นที่ (4) มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือปราชญ์ชาวบ้านมามีส่วนร่วม ให้ความเคารพบทบาทผู้เป็นประธาน ขยายกิจกรรมบริการสาธารณสุขให้ครอบคลุมและจัดบริการแก่ผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่รับผิดชอบ (5) ให้การดูแลและให้ความสำคัญกับกลุ่มเปราะบาง สนับสนุนศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก และให้ความเคารพและให้เกียรติต่อเพศสตรี (6) เชื่อมโยงงานกับสิ่งดีของชาติและชุมชน คิดค้นนวัตกรรมด้านสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความเคารพต่อสถานที่สำคัญและ(7) จัดกิจกรรมบริการสาธารณสุขเพื่อดูแลสุขภาพของพระสงฆ์และสามเณร เปิดโอกาสให้พระสงฆ์เข้ามามีบทบาท และมีการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางศาสนา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมมีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษามาตรฐานในระดับนี้ไว้ และจัดประชุม กิจกรรมโครงการ เรื่อง หลักอปริหานิยธรรมให้กับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักอปริหานิยธรรมที่ถูกต้อง และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนอย่างแท้จริง และเข้าถึงหลักอปริหานิยธรรมซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น

1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ จุฬาภรณ์ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ จุฬาภรณ์มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีการประชุมอย่างพร้อมเพรียงเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นว่าเป็นไปตามกรอบระยะเวลาหรือไม่

3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรสนับสนุนการทำความเข้าใจกับกฎระเบียบใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งกฎหมาย

4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีการสร้างความตระหนักถึงการให้ความสำคัญกับผู้นำทั้งผู้นำในองค์กรและผู้นำในชุมชน เพื่อร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรมีการส่งเสริมการให้เกียรติซึ่งกันและกันทั้งภายในองค์กรและภายในชุมชน เพราะการให้เกียรติซึ่งกันและจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นได้ง่าย

6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชา ปกป้องรักษาปูชนียสถาน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรจัดกิจกรรมทำบุญ หรือทำความสะอาดสถานที่สำคัญในพื้นที่

7. ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรสนับสนุนคน มีความสามารถและมีคุณธรรมในการเป็นผู้นำในแต่ละกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อให้มีการพัฒนาบุคลากร

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเชิงลึก

2. ควรศึกษาเรื่อง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของบุคลากรกับคุณภาพของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ควรศึกษาเรื่อง เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2563). *ประไตรปิฎกฉบับภาษาไทย มหามกุฏราชวิทยาลัย.* นครปฐม: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย นครปฐม.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(1) หนังสือทั่วไป:

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565).* กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (ม.ป.ป.). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี แผนปฏิบัติการและการติดตามประเมินผล.* กรุงเทพฯ: ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2554). *การคิดเชิงประยุกต์.* กรุงเทพฯ: ซัคเซส พับลิชชิ่ง.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์.* อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาบริหารงานบุคคล.* กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

ปิ่น มุทุกันต์. (2514). *แนวสอนธรรมะตามหลักสูตรนักธรรมตรี.* กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.

พรชัย ฐีระเวช. (2552). *โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง.* กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม.* พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2550). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เอส.อาร์ พริ้นติ้ง แมส โปรดักส์.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2541). *พระสูตร และ อรรถกถา แปล ทีฆนิกาย มหาวรรค เล่ม 13.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

_____. (2543). *พระสูตร และ อรรถกถา แปล อัคตตรนิกาย สัตตก-อัฏฐก-นวกนิบาต เล่ม 37.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

รัตนา อัตภูมิสุวรรณ์. (2547). *องค์การ และการจัดการ.* กรุงเทพฯ: วี เจ พริ้นติ่ง.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). *การบริหาร.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

สมยศ นาวีการ. (2543). *การบริหาร.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2560). *คู่มือรวมระเบียบ กฎหมาย และแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด. (2562). *คู่มือการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่.* กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

(2) บทความ :

จิราภรณ์ สามิบัติ และคณะ. (2560). ประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 10*(2).

ธงชัย สิงอุดม, จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์ และสุรพล สุยะพรหม. (2565). ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเลยตามหลักอปริหานิยธรรม. *วารสารวิจัยวิชาการ, 5*(4).

นเรศ คนหลัก และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2565). *การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. Journal of Modern Learning Development. 7*(5).

เนาวรัตน์ อุณหกมลพันธ์. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลทับสะแกอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 2*(2).

ปณัชญา ลีลายุทธ. (2556). พระพุทธศาสนากับการสื่อสารทางการเมืองเพื่อสันติของพลเมือง. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, 9(2).

พระครูปลัดไพฑูรย์ เมธิโก (มหาบุญ). (2558). *อปริหานิยธรรม : สันติภาพสู่สังคมไทย. วารสารกระแสวัฒนธรรม, 16*(29).

พระครูศิริโสธร คณารักษ์. (2562). แนวทางการพัฒนาชุมชนเชิงพุทธโดยใช้หลักอปริหานิยธรรมในจังหวัดยโสธร. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 6*(3).

พระธีรเดช ธีรเตโช. (2561). การปฏิบัติงานตามหลักอปริหานิยธรรม ของบุคลากรเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์, 23*(2).

พระมหายุทธพิชัย สิริชโย และธิติวุฒิ หมั่นมี. (2561). การบริหารงานตามหลักอปหานิยธรรม. *วารสารสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 7*(2).

พัชร์ศศิ เรืองมณีญาต์. (2565). การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 ในการจัดการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดระยอง. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์, 5*(5).

ภูริพัฒน์ แก้วศร. (2564). การพัฒนากระบวนการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงรายโดยการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชา. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 16*(3).

วราภรณ์ ปานะพิพัฒน์. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 13*(1).

วิสุทธิ บุญญะโสภิต. (2563). การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบล: กรณีศึกษากองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิจัยวิชาการ, 3*(1).

(3) วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์ และรายงานวิจัย:

ควรคิด ชโลธรรังสี. (2542). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสุขาภิบาลจังหวัดอุบลราชธานี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

งามพิศ แจ้งประจักษ์. (2539). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากรประจำตำบลจังหวัดบุรีรัมย์.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ณัฐกูล จอมบดินทร์. (2544). *ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารของเทศบาลเมืองนราธิวาส.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

ธนัณชัย สิงห์มาตย์. (2555). *การพัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดมหาสารคาม.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

พัชรินทร์ ไชยวรินทรกุล. (2551). *ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

สมบูรณ์ กุลเมืองน้อย. (2547). *ผลกระทบของระบบมาตรฐานคุณภาพ ISO9000: 2000 ต่อประสิทธิภาพของธุรกิจการพิมพ์.* (สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2558). *การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น: ศึกษากรณีการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในระดับจังหวัด.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สราวุธ สืบเพ็ชร์. (2562). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

โสพส ปัญจะวิสุทธ์. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน ศึกษาเฉพาะกรณี ประปาหมู่บ้านขนาดใหญ่ ซึ่งจัดสร้างโดยกรมอนามัย ในจังหวัดอุบลราชธานี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

(4) สื่ออิเล็กทรอนิกส์:

องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า. *ข้อมูลทั่วไป.* ค้นหาเมื่อ 1 ตุลาคม 2565. จาก https://www.khuannongkhwa.go.th/index.php

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด. *ข้อมูลทั่วไป.* ค้นหาเมื่อ 1 ตุลาคม 2565. จาก https://www.banchauat.go.th/frontpage/

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์. *ข้อมูลทั่วไป.* ค้นหาเมื่อ 1 ตุลาคม 2565. จาก https://www.thungpho.go.th/th.

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ. *ข้อมูลทั่วไป.* ค้นหาเมื่อ 1 ตุลาคม 2565. จาก https://www.namorbun.go.th/frontpage.

องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล. *ข้อมูลทั่วไป.* ค้นหาเมื่อ 1 ตุลาคม 2565. จาก https://samtambon.go.th/frontpage.

(6) สัมภาษณ์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล, 8 กุมภาพันธ์ 2566

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า, 8 กุมภาพันธ์ 2566

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด, 8 กุมภาพันธ์ 2566

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ, 8 กุมภาพันธ์ 2566

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์, 9 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ, 8 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ, 8 กุมภาพันธ์ 2566

ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2566
ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์, 8 กุมภาพันธ์ 2566

2. ภาษาอังกฤษ

Millet, J. D. (1954). *Management in the Public Service.* New York: McGraw-Hill Book Company, Inc.

Ryan, T.A., & Smith, P. C. (1954). *Principle of Industrial Psychology.* New York: The Mc Donald Press Company.

บุคลานุกรม

บุคลานุกรม

1. นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
2. นายจรูญ สุขเกลี้ยง, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
3. นายศราวุธ จิตอารีย์, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
4. นางธัญญา ชูช่วย, สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
5. นางกัญญ์ชิสา เทวเดช, นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์,
สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566
6. นายบำรุง ชูเมือง, ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
7. นายสิทธา สามพิมพ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ,
สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566
8. นายโกสน เพชรรักษ์, ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์, สัมภาษณ์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566
9. นางนิชนันท์ อามิตร, ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์, สัมภาษณ์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1) รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์

วุฒิการศึกษา : Ph.D. (Sociology) Pune
: M.A. (Political Sciences) Nehru Institute of Social Sciences, Pune
: M.A. (Sociology) Nehru Institute of Social Sciences, Pune
: พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
: อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์

2) ดร.วชิรวิชญ์ อิทธิธนาศุภวิชญ์

วุฒิการศึกษา : ปร.ด. (อาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม) มหาวิทยาลัยมหิดล
: รป.ม. (อาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยรังสิต
: วท.บ. (วิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์) มหาวิทยาลัยรังสิต

ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์

3) นายดนุช นาคสง่า

วุฒิการศึกษา : รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
: รป.บ. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งปัจจุบัน : นายอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔ **วันที่** ๑๗ พฤศจิยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร. เดชชาติ ตรีทรัพย์ ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)” โดยมีพระมหาเอกวิน ปิยวิโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔ **วันที่** ๑๗ พฤศจิยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร. วชิรวิชญ์ อิทธิธนสศุภวิชญ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช(An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมีพระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

- ๑๗๑
- ๒๕ธรรมาธิปัตย์ ๒๕๖๕
ดร.วชิรวิชญ์ อิทธิธนาศุภวิชญ์

2.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์
รับที่ ๔๐๓๘
วันที่ ๒๓ พ.ย. ๖๕
เวลา ..... น.

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอจุฬาภรณ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(นายดนุช นาคลงา)
นายอำเภอจุฬาภรณ์
๒๓ พ.ย. ๖๕

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
เลขที่ ๑๒๘ หมู่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๖

ที่ว่าการอำเภอชะอวด
เลขรับ ๕๓๖
วันที่ - ๖ ก.พ. ๒๕๖๖
เวลา

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out)

เจริญพร นายอำเภอชะอวด

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการทำสารนิพนธ์เรื่องนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out) บุคคลากรในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีจากท่าน จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

เรียน นอ.ชะอวด

- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out) บุคลากรในพื้นที่อำเภอชะอวด เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการวิจัย และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

- เพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางอรสา อุดมไพจิตรกุล)

๖ ก.พ.๖๖

- ธอ./ธอ.สิทธิ์

- ปภศ.ชาญ/ปมิ.ปิ๊ฟ

(นายวิระชัย ชุมแก้ว)
นายอำเภอชะอวด

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์
รับที่ ๑๗๒
๒ ก.พ. ๒๕๖๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอจุฬาภรณ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมีพระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

เรียน นายอำเภอจุฬาภรณ์

-มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ให้อนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่อำเภอจุฬาภรณ์ เพื่อนำข้อมูลไปดำเนินการทำสารนิพนธ์

-เพื่อโปรดทราบ/เห็นควรอนุญาต

สุพัตรา
๗/๒/๖๖

นิชนันท์ อามิตร
๗/๒/๖๖

- ทราบ/อนุญาต

(นายประสงค์ จันทร์หยู)
นายอำเภอจุฬาภรณ์

มหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๗๓

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล
๘ ก.พ. ๒๕๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๗๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายจรูญ สุขเกลี้ยง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีให้ความร่วมมือ
(นายจรูญ สุขเกลี้ยง)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า
๔ ก.พ. ๒๕๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด
เลขรับ ๒๕๑
วันที่ ๙ เดือน ก.พ. พ.ศ. ๖๖
เวลา ๑๔.๓๙ น.

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

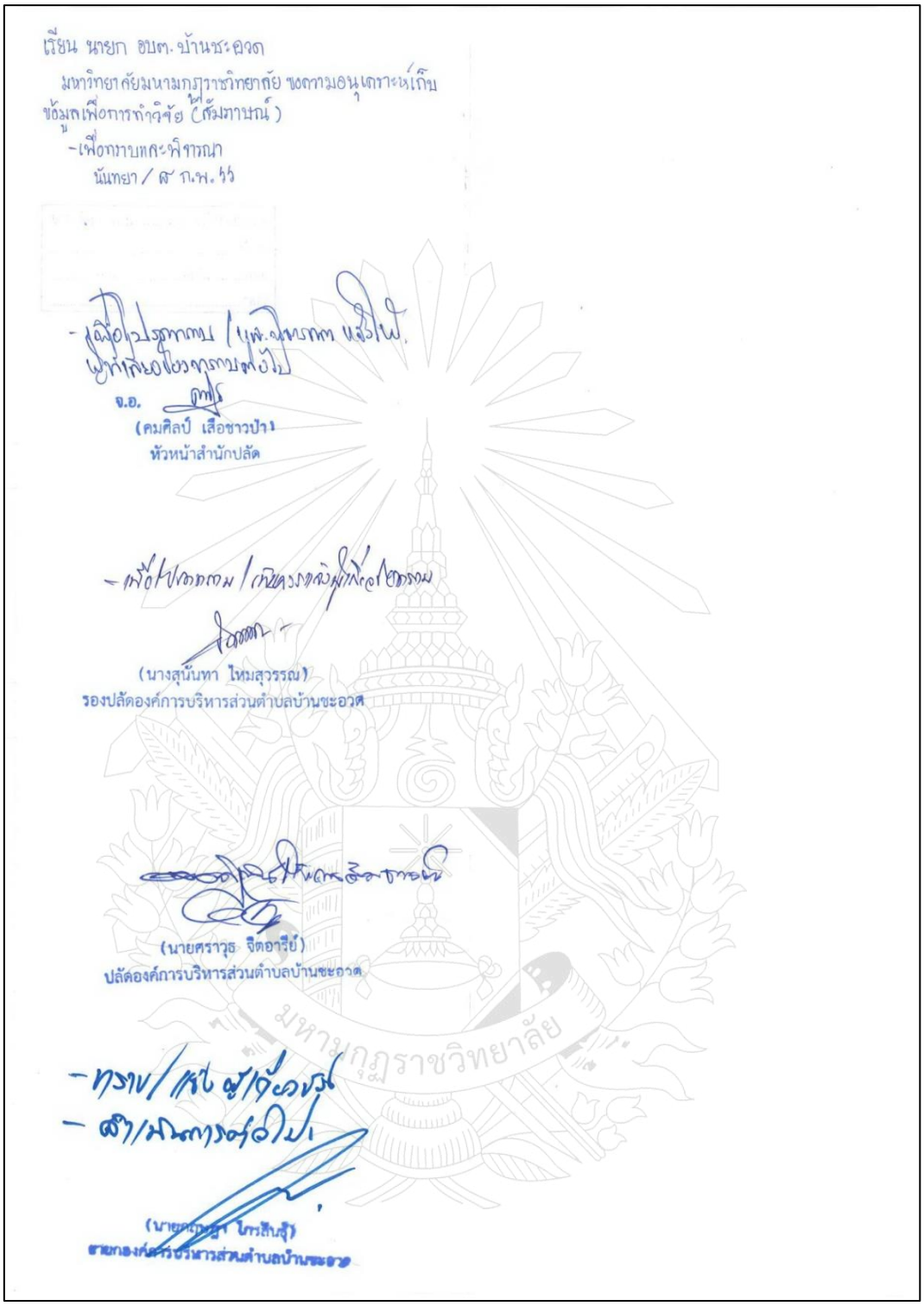
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศราวุธ จิตอารีย์ ปลัดการบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์) ของนายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

เรียน นายก อบต.บ้านชะอวด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย (ปริญญาโท)

-เพื่อทราบและพิจารณา

นันทยา / ๒๕ ก.พ. ๖๖

-เพื่อโปรดทราบ / ประสานงานกับนักศึกษาต่อไป

จ.อ.

(คมศิลป์ เสือชาวป่า)

หัวหน้าสำนักปลัด

-เพื่อโปรดทราบ / ประสานงานกับนักศึกษาต่อไป

(นางสุนันทา ไหมสุวรรณ)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

(นายศราวุธ จิตอารีย์)

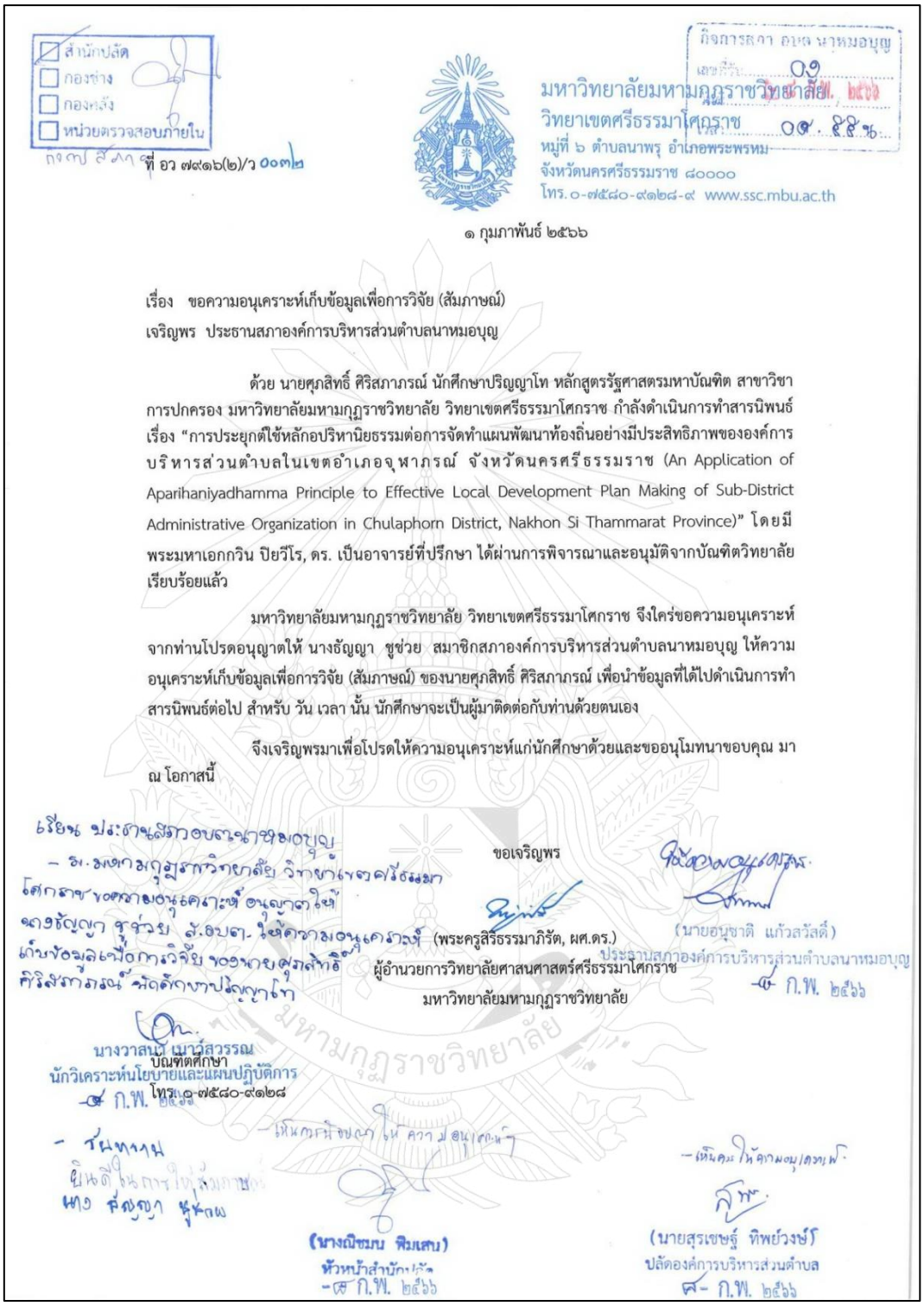
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

-ทราบ/แจ้งผู้เกี่ยวข้อง

-ดำเนินการตามเสนอ

(นายกฤษฎา โภคสินธุ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

☐ สำนักปลัด
☐ กองช่าง
☐ กองคลัง
☐ หน่วยตรวจสอบภายใน

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)
เจริญพร ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์) ของนายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ
- เพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์อนุญาตให้ นางธัญญา ชูช่วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ของนายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท

นางวาสนา เนาว์สุวรรณ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
ก.พ. ๒๕๖๖

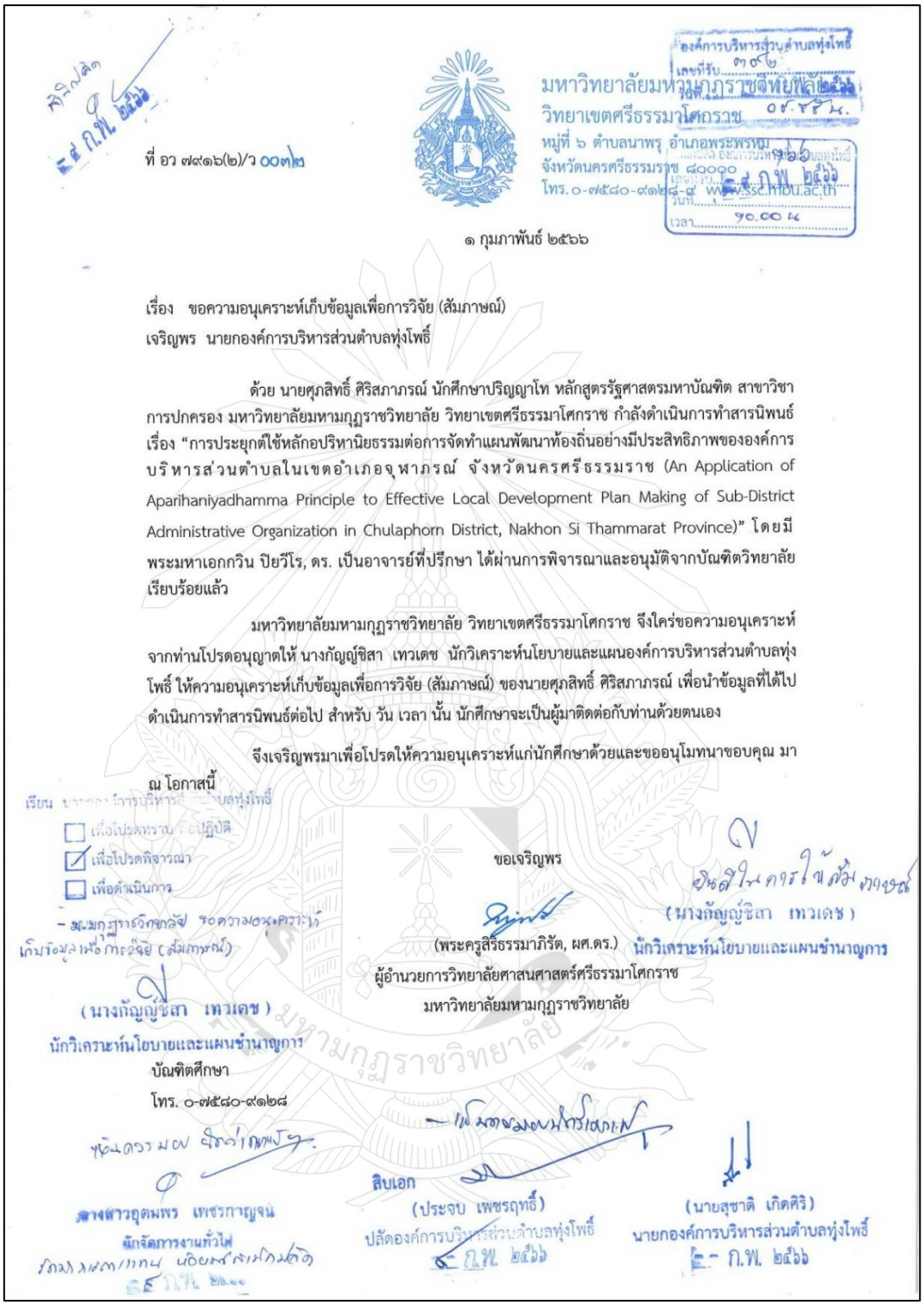
บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

- ร่วมงาน
- ยินดี ในการให้ความอนุเคราะห์
นาง ธัญญา ชูช่วย

(นางณิชมน พิมเสน)
หัวหน้าสำนักปลัด
ก.พ. ๒๕๖๖

(นายอนุชาติ แก้วสวัสดิ์)
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ
ก.พ. ๒๕๖๖

- เห็นควรให้ความอนุเคราะห์
(นายสุรเชษฐ์ ทิพย์วงษ์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
ก.พ. ๒๕๖๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมีพระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางกัญญ์ชิสา เทวเดช นักวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์ ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์) ของนายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

- ☐ เพื่อโปรดทราบ/ปฏิบัติ
- ☑ เพื่อโปรดพิจารณา
- ☐ เพื่อดำเนินการ

- มหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

(นางกัญญ์ชิสา เทวเดช)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

(นางกัญญ์ชิสา เทวเดช)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สิบเอก
(ประจบ เพชรฤทธิ์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์
๒ ก.พ. ๒๕๖๖

(นายสุชาติ เกิดศิริ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์
๒ ก.พ. ๒๕๖๖

นางสาวอุดมพร เพชรกาญจน์
นักจัดการงานทั่วไป
๒ ก.พ. ๒๕๖๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
เลขที่ ๑๒๘ หมู่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๗๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายบำรุง ชูเมือง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 4 ตำบลนาหมอบุญ

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ยินดีให้การให้สัมภาษณ์

(นายบำรุง ชูเมือง)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 4 ตำบลนาหมอบุญ

๘ ก.พ. ๒๕๖๖

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
เลขที่ ๑๒๘ หมู่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายสิทธา สามพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

รับทราบและให้ความอนุเคราะห์

(นายสิทธา สามพิมพ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย
๕ ก.พ. ๒๕๖๖

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
เลขที่ ๑๒๘ หมู่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายโกสน เพชรรักษ์ ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีในการให้ความร่วมมือ
(นายโกสน เพชรรักษ์)
ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์
๘ ก.พ. ๒๕๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๓๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายอำเภอจุฬาภรณ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Aparihaniyadhamma Principle to Effective Local Development Plan Making of Sub-District Administrative Organization in Chulaphorn District, Nakhon Si Thammarat Province)" โดยมี พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์) ของนายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วันเวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์
รับที่ ๓๙๗
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

เรียน นายอำเภอจุฬาภรณ์

-มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ให้อนุญาตให้ นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์ สัมภาษณ์ นางนิชนันท์ อามิตร ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

-เพื่อโปรดทราบ/เห็นควรอนุญาต

สุพัตรา
๘/๒/๖๖

นิชนันท์ อามิตร
๘/๒/๖๖

- อนุญาต

(นายประสงค์ จันทรหยู)
นายอำเภอจุฬาภรณ์

(นางนิชนันท์ อามิตร)
ปลัดอำเภอ

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทราบการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย เพื่อนำผลการวิจัยการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป

2. แบบสอบถามชุดนี้ ประกอQบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้หลักเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ

ขอขอบพระคุณ
ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงใน ☐หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐1. ชาย ☐2. หญิง

2. อายุ

☐1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐2. 21-30 ปี
☐3. 31-40 ปี ☐4. 41-50 ปี
☐5. 51 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่ง

☐1. ข้าราชการ ☐2. พนักงานส่วนตำบล
☐3. ลูกจ้างประจำ ☐4. จ้างเหมาบริการ

4. ระดับการศึกษา

☐1. ประถมศึกษา ☐2. มัธยมศึกษาตอนต้น
☐3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ☐4. อนุปริญญา / ปวส.
☐5. ปริญญาตรี ☐6. ปริญญาตรีขึ้นไป

5. รายได้ต่อเดือน

☐1. ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐2.15,001-20,000 บาท
☐3. 20,001-25,000 บาท ☐4. 25,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง					
1. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมวางแผนติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด					
2. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด					
3. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อติดตามผลการปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด					
4. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด					
ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม					
5. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด					
6. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด					

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงมากน้อยเพียงใด					
8. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด					
ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม					
9. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การวางแผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อหลักการเดิมของกฎระเบียบที่กำหนดมากน้อยเพียงใด					
10. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด					
11. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด					
12. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นถูกต้องตามกฎระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด					

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ					
13. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด มากน้อยเพียงใด					
14. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา มากน้อยเพียงใด					
15. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด					
16. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด					
ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน					
17. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟัง มากน้อยเพียงใด					
18. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็นจากภาคีเครือข่าย มากน้อยเพียงใด					
19. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงใด					

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมตรวจสอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด					
ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน					
21. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำโดยคำนึงถึงเกียรติ ศักดิ์ศรีและประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับมากน้อยเพียงใด					
22. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มากน้อยเพียงใด					
23. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยึดมั่นระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงใด					
24. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและปกป้องสถานที่สำคัญของท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด					
ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ					
25. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด					

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการจัดทำแผน มากน้อยเพียงใด					
27. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความรู้ความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด					
28. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความเป็นผู้นำของบุคลากร มากน้อยเพียงใด					

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

“การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช”แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. โปรดตอบคำถามตามสภาพที่เป็นจริง คำตอบของท่านมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัย เพราะจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงอันจะนำไปสู่แนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด หากท่านรู้สึกไม่สบายใจสามารถไม่ตอบคำถามได้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในภาพรวมเท่านั้นและจะดำเนินการให้สอดคล้องภายใต้เงื่อนไขจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ทุกประการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์
นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ/ฉายา ผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....

ที่อยู่ปัจจุบัน .....หมู่ที่ .....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์ .....

วันและเวลาที่สัมภาษณ์ วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

ตำแหน่งงาน .....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) ท่านนำ **<u>การประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

2) ท่านนำ **<u>การพร้อมเพรียงของการประชุม</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

3) ท่านนำ**<u>การปฏิบัติตามหลักการเดิม</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

4) ท่านนำ**<u>การให้ความสำคัญกับผู้นำ</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

5) ท่านนำ**<u>การให้เกียรติซึ่งกันและกัน</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

6) ท่านนำ**<u>การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร

.....

.....

.....

7) ท่านนำ**<u>การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ</u>** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) การประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง

.....

.....

.....

2) การพร้อมเพรียงของการประชุม

.....

.....

.....

3) การปฏิบัติตามหลักการเดิม

.....

.....

.....

4) การให้ความสำคัญกับผู้นำ

.....

.....

.....

5) การให้เกียรติซึ่งกันและกัน

.....

.....

.....

6) การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน

.....

.....

.....

7) การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล								
1	**เพศ** ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	**อายุ** ☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. 21-30 ปี ☐ 3. 31-40 ปี ☐ 4. 41-50 ปี ☐ 5. 51 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	**ระดับการศึกษา** ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ☐ 4. อนุปริญญา / ปวส. ☐ 5. ปริญญาตรี ☐ 6. ปริญญาตรีขึ้นไป	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้	
4	**ตำแหน่ง** ☐ 1. ข้าราชการ ☐ 2. พนักงานส่วนตำบล ☐ 3. ลูกจ้างประจำ ☐ 4. จ้างเหมาบริการ	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้	
5	**รายได้ต่อเดือน** ☐ 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐ 2.15,001-20,000 บาท ☐ 3. 20,001-25,000 บาท ☐ 4. 25,001 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 2 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช								
1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง								
1	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมวางแผนติดตามผลการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อติดตามผลการปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม								
5	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
7	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียงมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
8	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ มีการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างพร้อมเพรียง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม								
9	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การวางแผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อหลักการเดิมของกฎระเบียบที่กำหนดมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
10	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
11	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปรับปรุงการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
12	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นถูกต้องตามกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ								
13	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
14	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บังคับบัญชา มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
15	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
16	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหารท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน								
17	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟัง มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
18	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็นจากภาคีเครือข่าย มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
19	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
20	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมตรวจสอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน								
21	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำโดยคำนึงถึงเกียรติ ศักดิ์ศรีและประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
22	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
23	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยึดมั่นระเบียบของกระทรวงมหาดไทยเป็นสำคัญมากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
24	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษาและปกป้องสถานที่สำคัญของท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7.ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ								
25	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
26	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมการจัดทำแผน มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
27	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความรู้ความสามารถของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
28	องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยึดหลักความเป็นผู้นำของบุคลากร มากน้อยเพียงใด	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสัมภาษณ์
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์								
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	3	1		
ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช								
1	ท่านนำ**การประชุมหารือ** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2	ท่านนำ**การพร้อมเพรียงของการประชุม** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3	ท่านนำ**การปฏิบัติตามหลักการเดิม** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
4	ท่านนำ**การให้ความสำคัญกับผู้นำ** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5	ท่านนำ**การให้เกียรติซึ่งกันและกัน** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	ท่านนำ**การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน** มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7	ท่านนำ**การสนับสนุนคนมีความสามารถและ**	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
	<u>คุณธรรมเป็นผู้นำ</u> มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร							
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช								
1	การประชุมหารือ	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2	การพร้อมเพรียงของการประชุม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3	การปฏิบัติตามหลักการเดิม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
4	การให้ความสำคัญกับผู้นำ	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5	การให้เกียรติซึ่งกันและกัน	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	การสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7	การสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

สรุป การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้	
4	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช							
1. ด้านการประชุมหารืออย่างต่อเนื่อง							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2. ด้านการพร้อมเพรียงของการประชุม							
5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
8	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3. ด้านการปฏิบัติตามหลักการเดิม							
9	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
10	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
11	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
12	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
4. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้นำ							
13	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
14	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
15	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
16	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5. ด้านการให้เกียรติซึ่งกันและกัน							
17	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
18	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
19	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
20	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6. ด้านการสักการะ เคารพ นับถือ บูชาและปกป้องรักษาปูชนียสถาน							
21	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
22	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
23	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
24	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7. ด้านการสนับสนุนคนมีความสามารถและคุณธรรมเป็นผู้นำ							
25	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
26	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
27	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
28	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

มหามกุฏราชวิทยาลัย

สรุป การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสัมภาษณ์
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช							
1	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
4	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช							
1	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
2	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
3	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
4	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	
7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์
เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอบริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
แต่ละข้อมีค่าระหว่าง 0.66-1.00

ความเห็น

.....

.....

(พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.902	28

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	127.9000	38.990	.506	.898
a2	127.7667	39.978	.398	.900
a3	127.8333	40.075	.345	.901
a4	127.8667	38.395	.623	.895
b1	127.8000	40.372	.306	.902
b2	127.8333	39.730	.405	.900

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b3	127.7000	41.597	.120	.904
b4	127.8333	39.109	.515	.898
c1	127.7000	41.183	.206	.903
c2	127.7667	39.909	.411	.900
c3	127.7333	40.202	.380	.900
c4	127.8333	39.109	.515	.898
d1	127.9000	40.024	.333	.902
d2	127.8667	38.464	.611	.896
d3	127.9000	38.300	.624	.895
d4	127.7667	39.978	.398	.900
e1	127.6667	39.402	.646	.896
e2	127.8667	39.844	.372	.901
e3	127.8333	38.282	.664	.895
e4	127.7667	38.806	.622	.896
f1	127.9000	39.610	.401	.900
f2	127.7667	38.599	.663	.895
f3	127.8333	39.316	.478	.898
f4	127.6333	39.895	.607	.897
g1	127.8000	38.786	.596	.896
g2	127.8333	39.454	.453	.899
g3	127.7333	39.375	.546	.897
g4	127.7667	39.220	.542	.897

ภาคผนวก ฉ

หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ที่ จว.๒๑๘/๒๕๖๖

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๑. ชื่อโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง : การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

TITLE : AN APPLICATION OF APARIHANIYADHAMMA PRINCIPLE TO EFFECTIVE LOCAL DEVELOPMENT PLAN MAKING OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN CHULAPHORN DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

๒. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

ศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน

คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ มติที่ ๓๒๙/๒๕๖๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการทำวิจัยในคน โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ และไม่ก่อให้เกิดภยันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัย กลุ่มตัวอย่างและผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ ตั้งแต่วันที่ออกเอกสารรับรองผลการพิจารณาการทำวิจัยในคนฉบับนี้ จนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ออกให้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงนาม

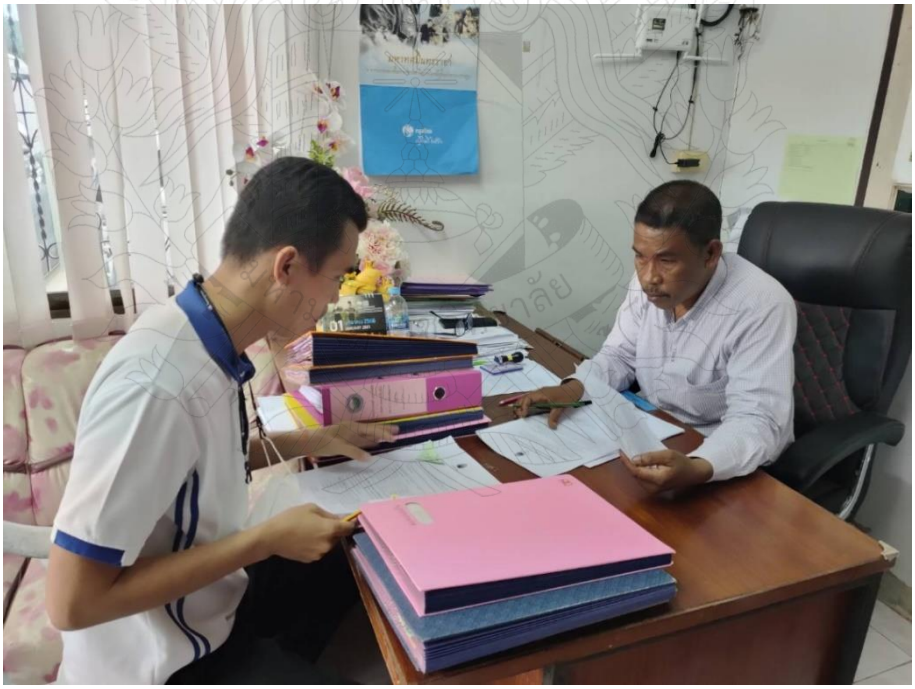
(พระมหามงวินทร์ ปุริสุตฺตโม, ผศ.ดร.)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ช
รูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

นายสุรศักดิ์ ไชยรักษา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

นายจรูญ สุขเกลี้ยง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองคว้า

นายศราวุธ จิตอารีย์

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด

นางธัญญา ชูช่วย

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ

นางกัญญ์ชิสา เทวเดช

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

นายบำรุง ชูเมือง

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ

นายสิทธา สามพิมพ์

ผู้อำนวยการโรงเรียนทัศนาวลัย หมู่ที่ 4 บ้านกาโห่เหนือ ตำบลนาหมอบุญ

นายโกสน เพชรรักษ์

ท้องถิ่นอำเภอจุฬาภรณ์

นางนิชนันท์ อามิตร

ปลัดอำเภอจุฬาภรณ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	:	นายศุภสิทธิ์ ศิริสภาภรณ์
วัน/เดือน/ปีเกิด	:	12 ธันวาคม 2524
สถานที่เกิด	:	จังหวัดปัตตานี
ประวัติการศึกษา	:	ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) สาขาวิชารัฐศาสตร์ (การปกครอง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
ประสบการณ์ทำงาน		
พ.ศ.2555	:	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดเทศบาลนครเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ.2561	:	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	:	41 หมู่ที่ 3 ตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช 80180